Neapolis University

HEPHAESTUS Repository **http://hephaestus.nup.ac.cy**

Department of Law Master in International and European Business Law (LLM)

2017

þÿ • ¹ ´ ¹ º - Â À Ä Å Ç - Â Ä ¿ Å ½ ¿ ¼ ¹ º ¿ Í

þÿ º ± ¸ µ Ã Ä Î Ä ¿ Â Ä · Â • » » · ½ ¹ º ® Â ” · ½

þÿ ± À ± ´ ¬ º · - œ Å Á É ½ ¬ º · , ‘ ¼ ± » ¯ ±

þÿ Á Ì ³ Á ± ¼ ¼ ± ” ¹ µ ¸ ½ - Â º ± ¹ • Å Á É À ± Ê º Ì Ÿ ¹ º ¿ ½ ¿ ¼ ¹ º Ì ” ¯ º ± ¹ ¿ , £ Ç ¿ » ® • ¿ ¼ ¹ º Î ½ º ± ¹
þÿ • À ¹ Ã Ä · ¼ Î ½ , ± ½ µ À ¹ Ã Ä ® ¼ ¹ ¿ • µ ¬ À ¿ » ¹ Â ¬ Æ ¿ Å

http://hdl.handle.net/11728/10047

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΝΕΑΠΟΛΙΣ ΠΑΦΟΥ ΚΥΠΡΟΣ

Μεταπτυχιακό Πρόγραμμα στο Διεθνές και Ευρωπαϊκό Οικονομικό Δίκαιο (LLM)

ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΗ ΔΙΑΤΡΙΒΗ

της ΑΜΑΛΙΑΣ ΠΑΠΑΔΑΚΗ- ΜΥΡΩΝΑΚΗ

Υποβληθείσα στη Σχολή Νομικών και
Κοινωνικών Επιστημών για την εκπλήρωση
των απαιτήσεων για την απόκτηση του Πτυχίου του **LLM**

ΜΑΡΤΙΟΣ 2017

«ΕΙΔΙΚΕΣ ΠΤΥΧΕΣ
ΤΟΥ ΝΟΜΙΚΟΥ ΚΑΘΕΣΤΩΤΟΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ »

Διπλωματική Εργασία

Επιβλέπων Καθηγητής
Κωνσταντίνος Αθανασόπουλος
Αντώνιος Μανιτάκης

Εξεταστική Επιτροπή

[Ονόματα Μελών Εξεταστικής Επιτροπής]

Κοσμήτορας/Διευθυντής Προγράμματος
[Όνομα Κοσμήτορα/Διευθυντή Προγράμματος]

Ευχαριστίες

Με την ολοκλήρωση της παρούσας μελέτης αισθάνομαι την ανάγκη και την υποχρέωση να εκφράσω τις θερμές ευχαριστίες μου στους ανθρώπους, οι οποίοι βοήθησαν να πετύχω το στόχο μου.

Έτσι λοιπόν ευχαριστώ θερμά όλους τους καθηγητές που είχα σε όλη τη διάρκεια αυτού του Μεταπτυχιακού Προγράμματος Σπουδών για τη συμπαράσταση τους και την καλή συνεργασία και την προθυμία τους

Τους επιβλέποντες Καθηγητές μου κ. Αθανασόπουλο Κωνσταντίνο και Μανιτάκη Αντώνιο για τις πολύτιμες συμβουλές του και ιδιαίτερα σε θέματα μεθοδολογίας.

Τον Αρχιμανδρίτη πατήρ Θεολόγο Αλεξανδράκη για την προτροπή του στο ξεκίνημα του μεταπτυχιακού την στήριξη και τις συμβουλές του .

Όλους τους συμφοιτητές και φίλους που απέκτησα κατά την διάρκεια της φοίτησής μου

Τους ευχαριστώ για το αγκάλιασμα της ψυχής και την προσωπική μου στήριξη

Πάφος Μάρτιος 2017

Αμαλία Παπαδάκη -Μυρωνάκη

Περίληψη

Η Δημόσια Διοίκηση είναι το σύνολο των οργάνων , των μέσων και των ενεργειών τα οποία αποσκοπούν στην πραγμάτωση της Κυβερνητικής Πολιτικής και ταυτίζεται με το προσωπικό , οι οποίοι σύμφωνα με τους κανόνες δικαίου έχουν την αρμοδιότητα να ενεργούν και να εκδίδουν διοικητικές πράξεις .Η Δημόσια Κρατική λειτουργία αντανακλά την εικόνα της Εθνικής Οικονομίας , αφού συνδέεται με αποφάσεις που επηρεάζουν ολοκληρωτικά την οικονομία .

Στην Δημόσια Διοίκηση στην Ελλάδα κυριαρχεί η απαίτηση – ανάγκη για αλλαγή της κρατικής διοίκησης. Πρέπει να αναληφθούν άμεσες και επείγουσες ενέργειες , προκειμένου να μπορέσει να ανταποκριθεί στο σημαντικό ρόλο που καλείται να διαδραματίσει στη νέα τάξη πραγμάτων που έχουν δημιουργηθεί τόσο στην Ευρωπαϊκή Ένωση , όσο και σε παγκόσμιο επίπεδο .

Στην εργασία μου θα ασχοληθώ με την οργάνωση της Ελληνικής κρατικής διοίκησης κυρίως σε περιφερειακό επίπεδο .Θα παρουσιάσω την εξέλιξη των θεσμών από την ίδρυση των έως σήμερα τα οργανογράμματα , τα αντικείμενα , τα προβλήματα και τις επικαλύψεις αρμοδιοτήτων, συναρμοδιότητες σε Αποκεντρωμένη Διοίκηση και Οργανισμούς Τοπικής Αυτοδιοίκησης , ασάφειες και κωλυσιεργία στη μεταβίβαση αρμοδιοτήτων από τη κεντρική διοίκηση σε Αποκεντρωμένη Διοίκηση και Οργανισμούς Τοπικής Αυτοδιοίκησης .Θα παρουσιαστούν προτάσεις οι οποίες κατά την γνώμη μου μπορούν να γίνουν σε σύντομο χρονικό διάσημα , τα αποτελέσματα θα είναι εμφανή στην Δημόσια Διοίκηση και το κόστος τους θα είναι αμελητέο . Είναι αυτό που όλοι εμείς οι Διοικητικοί λειτουργοί ονομάζουμε το αυτονόητο της Δημόσια Διοίκηση το κατανοητό και αποδεκτό από μόνο του χωρίς να υπάρχει ανάγκη για

ιδιαίτερες εξηγήσεις ή αποδείξεις , το οποίο και σήμερα δεν λειτουργεί και αφορά τόσο τις συναρμοδιότητες των υπηρεσιών όσο και το προσωπικό της Δημόσια Διοίκηση

ABSTRACT

The Public Administration consists of the institutions, instruments and acts which contribute to the realization of government policy and associates with the personnel, who are legally bound to take the necessary actions and issue administrative acts. The operation of the Public Government reflects the state of the national economy, since its decisions directly affect the economy.

The Greek Public Management sector demands the need for a change in Governmental management. Immediate and urgent actions are required so that the Greek Governement can play a significant role in new order that currently exists in the European Union and globally.

In my graduate thesis, I will present the organization of the Greek State administration at the regional level. I will discuss the development of the institutions from their establishment to their current state, their organization charts, their scope, their problems and the overlapping and shared competence between the Decentralised Administration and Local Authorities, as well as the ambiguities and time-consuming obstacles presented for the transfer of powers from the central government to the Decentralised administration and Local Authorities. I will present proposals that, in my opinion, can be implemented in a short amount of time, with immediate results for the Public Administration and negligible cost. The proposals presented are common-sense acts known to Administrative officers, which currently do not work, and concerns both of shared services and staff of the Public Administration

Πίνακας Περιεχομένων

Κεφάλαιο Α:

Α1 :Δημόσια Διοίκηση 9

Α2: Ελληνική Δημόσια Διοίκηση..... 10

Α3 Συγκεντρωτικό και Αποσυγκεντρωτικό Σύστημα Οργάνωσης 14

Κεφάλαιο Β:

Β1: Κυβέρνηση και Κυβερνητικά όργανα..... 19

Κεφάλαιο Γ: Αποκεντρωμένη Διοίκηση ως αποκεντρωμένο επίπεδο της Κεντρικής Κρατικής Διοίκησης

Γ1 : Εξέλιξη του θεσμού της Κρατικής Περιφέρειας .(Αποκεντρωμένη Διοίκηση)..... 23

Γ2:Οργανόγραμμα Αποκεντρωμένης Διοίκησης-Πρόγραμμα 25

Γ3: Αντικείμενα Αποκεντρωμένης Διοίκησης..... 26

Κεφάλαιο Δ: Τοπική Αυτοδιοίκηση β΄ βαθμού (π. Νομαρχιακές Αυτοδιοικήσεις – Περιφέρειες)

Δ1 : Εξέλιξη του θεσμού της Τοπικής Αυτοδιοίκησης β΄ βαθμού 34

Δ2: Οργανόγραμμα Περιφέρειας Παράδειγμα Περιφέρεια Κρήτης..... 37

Δ3: Αρμοδιότητες Περιφέρειας..... 38

Κεφάλαιο Ε: Τοπική Αυτοδιοίκηση Α΄ Βαθμού (Δήμοι -Κοινότητες)

Ε1 Σύντομη εξέλιξη του θεσμού..... 49

Ε2 : Αλλαγές που επέρχονται σε όλη την Ελλάδα με την «είσοδο» του «Καλλικράτη»... 51

Κεφάλαιο ΣΤ:

Αποκεντρωμένες Υπηρεσίες υπουργείων σε Περιφερειακό επίπεδο , παράδειγμα στην Περιφέρεια Κρήτης 55

Κεφάλαιο Η: Συγκρίσεις διαπιστώσεις

Η1: Θετικές διαπιστώσεις..... 64

Η2: Αρνητικές διαπιστώσεις..... 65

Η3: Γενικές διαπιστώσεις..... 67

Η4: Προβλήματα Επικαλύψεις αρμοδιοτήτων..... 69

Η5: Προβλήματα Ανθρώπινου Δυναμικού..... 75

Η6: Προτάσεις..... 77

Η7 Συμπεράσματα..... 87

Βιβλιογραφία 90

Παράρτημα 92

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΠΡΩΤΟ

Α1 :Δημόσια Διοίκηση

Η Δημόσια Διοίκηση είναι ένα φαινόμενο δυναμικό και ευέλικτο το οποίο πρέπει να μεταμορφώνεται ανάλογα με τις απαιτήσεις των καιρών , άρα δεν μπορεί να ασκείται πάντα με τον ίδιο τρόπο . Η ανάγκη αυτή της προσαρμογής όπως έλεγε και ο Σταυριανόπουλος[1] και η αδυναμία της Δημόσιας Διοίκησης να ανταποκριθεί στους σκοπούς στους οποίους συγκροτήθηκε αποδίδεται στους εξής λόγους :

- στην απότομη μεταβολή των σκοπών της Δημόσιας Διοίκησης
- στην διεύρυνση από άποψης αριθμού και ποικιλίας θεμάτων των αρμοδιοτήτων
- της ίδιας της Δημόσιας Διοίκησης
- στην εξέλιξη της μεθόδου δράσης της Δ.Δ η οποία ξεπέρασε το εμπειρικό στάδιο και έφθασε στην εξειδικευμένη επιστημονική γνώση

Η Δημόσια Διοίκηση είναι το σύνολο των οργάνων , των μέσων και των ενεργειών τα οποία αποσκοπούν στην πραγμάτωση της Κυβερνητικής Πολιτικής και ταυτίζεται με το προσωπικό , οι οποίοι σύμφωνα με τους κανόνες δικαίου έχουν την αρμοδιότητα να ενεργούν και να εκδίδουν διοικητικές πράξεις . Είναι η ενέργεια ή δράση του κράτους ή άλλου εντός αυτού ενταγμένου οργανισμού , ο οποίος αποβλέπει στην επιμέλεια Δημοσίου συμφερόντων .Το διοικητικό όργανο πρέπει να έχει νόμιμη υπόσταση για τις αποφάσεις που ελέγχει – εγκρίνει άλλως πάσχει από παρανομία-νομιμότητα πράξης . Αυτό σημαίνει ότι οι ενέργειες των διοικητικών οργάνων δεν πρέπει να αποβαίνουν αντίθετες προς τους ισχύοντες κανόνες δικαίου[2] και ο μηχανισμός ο οποίος βρίσκεται στην διάθεση της κυβέρνησης όπου δια μέσου αυτού να διαμορφωθούν σε πράξη οι πολιτικές ιδέες και τα κυβερνητικά προγράμματα .

---

1 Κρατικός μηχανισμός – Ασθενή σημεία Απρίλιος – Ιούνιος 1971 σελ 5

2 Αντώνης Μανιτάκης Εισαγωγή στο Δίκαιο Πάτρα 2011

Η Δημόσια Κρατική λειτουργία αντανακλά την εικόνα της Εθνικής Οικονομίας , αφού συνδέεται με αποφάσεις που επηρεάζουν ολοκληρωτικά την οικονομία . Αν η κρατική μηχανή λειτουργεί αποτελεσματικά , τότε δεν έχουμε μόνο σπατάλη πόρων και επιβάρυνση των χρηστών με πρόσθετο κόστος , πράγμα που υποσκάπτει την ανάγκη ανταγωνιστικότητας αλλά επιδρά ανασταλτικά σε ολόκληρη την αναπτυξιακή διαδικασία . Είναι ουσιαστικά η διαχείριση υποθέσεων του κράτους . Στην διοίκηση περιέχεται το μεγαλύτερο ποσοστό της κρατικής οργάνωσης εκτός της νομοθεσίας και της Δικαιοσύνης .

Οι αλλαγές στις κοινωνικές και οικονομικές δομές , η ανάπτυξη της προσφοράς και της ζήτησης του τομέα των υπηρεσιών , η εκπαίδευση, η διαρκής και ταχύτατα αναπτυσσόμενη τεχνολογία και η εξάρτηση της οικονομίας απ' αυτήν , η ανάγκη προστασίας του περιβάλλοντος , η διεθνοποίηση της ζωής , αποτέλεσαν και αποτελούν παράγοντες που επηρεάζουν την εξέλιξη της δημόσιας διοίκησης .Το κράτος πρέπει να λάβει υπόψη του τις βασικές λειτουργίες της κοινωνίας , την οργάνωση και παραγωγή των υπηρεσιών που απαιτούν οι πολίτες . Πρέπει λοιπόν να λειτουργεί προς δύο κατευθύνσεις να :

α) αποτελεί τη βασική υποδομή και απαραίτητο εργαλείο για την ανάπτυξη

β) αποτελεί αυτή καθεαυτή πρωτογενή παράγοντα της αναπτυξιακής διαδικασίας

Α2: Ελληνική Δημόσια Διοίκηση

Στην Δημόσια Διοίκηση στην Ελλάδα κυριαρχεί η απαίτηση – ανάγκη για αλλαγή της κρατικής διοίκησης η οποία έχει πια ταυτιστεί με τη διατήρηση του συστήματος ,. Γίνονται προσπάθειες για την εφαρμογή ενός νέου μοντέλου διοίκησης , με στόχο την έγκαιρη εξυπηρέτηση του πολίτη και την μείωση της γραφειοκρατίας .

Η έλλειψη αποτελεσματικότητας, η γραφειοκρατία, η σπάταλη διαχείριση των ανεπαρκών δημόσιων πόρων, η διοικητική ισοπέδωση, η απουσία στρατηγικής δράσης , η εκδήλωση ήσσονος προσπάθειας συμπεριφορών, η έλλειψη ανταγωνιστικών συνθηκών, ορθολογικού σχεδιασμού, συστημάτων μέτρησης της απόδοσης και θεσμικής διαφάνειας, οι οργανωτικές επικαλύψεις, η μη φιλική αντιμετώπιση και ο υψηλός χρόνος διεκπεραίωσης των αιτημάτων αποτελούν μερικές μόνο από τις παθογένειες της ελληνικής Δημόσιας Διοίκησης[3].

Για τα προβλήματα αυτά πρέπει να αναληφθούν άμεσες και επείγουσες ενέργειες , προκειμένου να μπορέσει να ανταποκριθεί στο σημαντικό ρόλο που καλείται να διαδραματίσει στη νέα τάξη πραγμάτων που έχουν δημιουργηθεί τόσο στην Ευρωπαϊκή Ένωση , όσο και σε παγκόσμιο επίπεδο . Πρέπει να στηρίζεται αέναα στην ανάπτυξη και στον εκσυγχρονισμό της χώρας ώστε να υπάρχει ανταπόκριση ως προς την ισότιμη συμμετοχή στην Ευρωπαϊκή Ενιαία πλέον Αγορά . Η χαμηλή απόδοση της επιβαρύνει τον κρατικό προϋπολογισμό, συνεπεία του υψηλού κόστους της δημόσιας διοίκησης κατά προσφερόμενη υπηρεσία και υπάρχει δυσμενής επίδραση επί του κόστους παραγωγής όλων σχεδόν των κλάδων της οικονομίας , λόγω σημαντικής απώλειας χρόνου κατά τη διοικητική επίλυση των υποθέσεων των πολιτών , τήρησης αχρήστων και πολυαρίθμων διατυπώσεων , επιβάρυνσης των επιχειρήσεων με αμοιβές ειδικών για τη διεκπεραίωση των υποθέσεων κλπ.

Τα προβλήματα που σήμερα προσδιορίζουν τους αντικειμενικούς στόχους του εκσυγχρονισμού , απαιτούν :

- Να δοθεί ειδική έμφαση στην ισορροπία ανάμεσα στην λειτουργία της διοίκησης και τις ανάγκες της κοινωνίας , ώστε να υπάρξει αξιοπιστία της διοίκησης .

[3] Βέλτιστες πρακτικές στη Δημόσια Διοίκηση Λιαργκόβας Παναγιώτης (ΚΕΡΔΟΣ) 12 Απριλίου 2007

- Αλλαγή στη συνολική διοικητική κουλτούρα , (πολίτης – πελάτης)ώστε η διοικητική δράση να προσδιορίζεται με γνώμονα τις θέσεις του κοινού και πως θα εξυπηρετηθούν αυτές καλύτερα .

` Παρατηρούμε μία προσπάθεια του κεντρικού κράτους ως προς τον εξορθολογισμό της Δημόσιας Διοίκησης και την εξυπηρέτηση του πολίτη . Οι προσπάθειες αυτές γίνονται με πολύ αργούς ρυθμούς . Από την εποχή του Βενιζέλου ο οποίος δημιούργησε τις μόνιμες δημόσιες υπηρεσίες και ρύθμισε την μονιμότητα των δημοσίων υπαλλήλων με την αναθεώρηση του συντάγματος το 1911 έως και σήμερα, έχουν ασχοληθεί αρκετοί μελετητές , επιτροπές και πανεπιστημιακοί για την εύρεση του προβλήματος π.χ Ο Καθηγητής Πανεπιστημίου Βαρβαρέσος[4] το 1952 στον οποίο η τότε κυβέρνηση Πλαστήρα ζήτησε να υποβάλει έκθεση για το οικονομικό πρόβλημα της χώρας και προτάσεις προκειμένου να λυθεί το πρόβλημα , ο G. Langrod[5] μέλος του ΟΑΣΑ το1963 επί κυβερνήσεως ΕΡΕ έδωσε έμφαση στον ανθρώπινο παράγοντα της Δημόσιας Διοίκησης, Επιτροπή Δεκλερή[6] το1992 η οποία αναφέρεται σε μία σειρά από αρνητικά χαρακτηριστικά της Δημόσιας Διοίκησης . Σήμερα αρκετοί Πανεπιστημιακοί Καθηγητές έχουν ασχοληθεί με το πρόβλημα της Δημόσιας Διοίκησης , όπου και τα προβλήματα παρουσιάστηκαν και προτάσεις εδόθησαν για την επίλυση των .

Αν μελετήσουμε προσεκτικά τα πορίσματα όλων των ειδικών , θα δούμε ότι προβλήματα που αντιμετωπίζει σήμερα η δημόσια διοίκηση έχουν εντοπιστεί από όλους τους ανωτέρω και ακόμα και σήμερα μένουν άλυτα .

---

4 Ελληνική ΔΔ Σ.Ακαλίδης σελ 21
5 Ελληνική ΔΔ Σ.Ακαλίδης σελ 21
6 Ελληνική ΔΔ Σ.Ακαλίδης σελ 22

Ο G.Langrod to 1963 εντόπισε το χαμηλό επίπεδο εκπαίδευσης των υπαλλήλων ,την έλλειψη τεχνικών μεθόδων , την χαλαρότητα και την ανεπάρκεια στους ελέγχους και στην επικοινωνία με τους πολίτες καθώς και τον συγκεντρωτισμό της κεντρικής διοίκησης , την απουσία συστήματος κινήτρων και την ελλιπή αξιολόγηση των θέσεων και του προσωπικού την έλλειψη πνεύματος πρωτοβουλίας και ευθύνης. Πρότεινε μετεκπαίδευση των υπαλλήλων κατά την διάρκεια της καριέρας των το οποίο έγινε πραγματικότητα μόλις το 1999 με τον Νόμο 2290.

Η επιτροπή Δεκλερή 1992 εντοπίζει την διαφθορά , την σύγχυση των αρμοδιοτήτων την πολυνομία την ασάφεια των νόμων , περιστασιακές ρυθμίσεις , και ασυνέχεια της εφαρμογής προγραμμάτων , την δυσπιστία των πολιτών προς το κράτος και την διοίκησή του ,την υπερδιόγκωση του δημόσιου τομέα και διείσδυσης της πολιτικής στη λειτουργία της διοίκησης και των πολιτικών στη στελέχωσή της . Θετικό θεωρείται η έκδοση του κώδικα Διοικητικής Διαδικασίας Ν. 2839/2000 μετά τις προτάσεις της Επιτροπής .

Προτάσεις όπως του Καθηγητή Πανεπιστημίου κ. Κ. Αθανασόπουλου για αιρετούς περιφερειάρχες , ή μείωση του προσωπικού κατά 60-80.000 , έγιναν πράξη τα τελευταία πέντε έτη .

Σήμερα υπάρχει η απαίτηση για μείωση των βουλευτών και των υπουργείων , για μόνιμο υπηρεσιακό υπουργό ώστε να μην βλέπουμε το φαινόμενο σε κάθε αλλαγή υπουργού να νεκρώνει το σύστημα της δημόσιας διοίκησης , το οποίο είναι και και η κυριότερη αιτία υπονόμευσης της εφαρμογή ενός μεταρρυθμιστικού μέτρου στην Ελλάδα . Η κυβερνητική και υπουργική ασυνέχεια είναι αυτή που πλήττει άμεσα τη διοικητική συνέχεια του κράτους. Οι υπουργικές μεταβολές και το νομοθετικό και

διοικητικό ράβε-ξήλωνε που συνεπάγονται, διακόπτουν βίαια και απότομα τη θεσμική συνέχεια του κράτους και ακυρώνουν κάθε μεταρρύθμιση[7].

Α3: Συγκεντρωτικό και αποσυγκεντρωτικό σύστημα οργάνωσης

Οι Δημόσιες Υπηρεσίες η σωστή και αποτελεσματική οργάνωσή τους αποτελούν την σπονδυλική στήλη της ενεργούς Δημόσιας Διοίκησης σε οποιοδήποτε επίπεδο του κρατικού μηχανισμού και αν αυτές λειτουργούν[8] και είναι αυτές που παράγουν τα δημόσια προϊόντα .

Την Δ.Δ αποτελεί το άθροισμα των οργάνων τα οποία βρίσκονται διεσπαρμένα σε όλη την επικράτεια της χώρας και η μεταξύ τους σύνδεση επιτυγχάνεται μέσω ενός συστήματος σχέσεων και εξαρτήσεων το οποίο είναι ικανό να εξασφαλίσει τον απαραίτητο συντονισμό τους και να προωθήσει στην αποτελεσματική επίτευξη των σκοπών που το κράτος θέτει[9] . Οι εξαρτήσεις αυτές διαρθρώνονται σε πυραμίδα στην κορυφή της οποίας βρίσκεται η Κυβέρνηση .

Κυβέρνηση – Υπουργεία (Σε κεντρικό επίπεδο)

Αποκεντρωμένη Διοίκηση

Διευθύνσεις Υπουργείων σε Αποκεντρωμένη Μορφή

Περιφέρειες

Δήμοι

Το κράτος αναμορφώνεται σε τέσσερα επίπεδα διοίκησης – αυτοδιοίκησης .

Υπουργείο – Αποκεντρωμένη Διοίκηση - Περιφέρεια – Δήμος.

Έτσι λοιπόν τα Υπουργεία διαμορφώνονται σε οργανισμούς που θα παράγουν πολιτική και θα συγκροτήσουν μηχανισμούς ελέγχου για την εφαρμογή της πολιτικής αυτής ,

---

[7] Αντώνιος Μανιτάκης Ομιλία ΄΄ Γιατί δεν ολοκληρώνεται η διοικητική μεταρρύθμιση στην Ελλάδα: Δομικά ελλείμματα, προαπαιτούμενα και προκλήσεις ΄΄

[8] Αλεξανδρής Γεώργ. Β΄ Δημόσια Διοίκηση Βασικές Αρχές και Έννοιες

[9] Σπηλιοτόπουλος (2002:σελ 253-258)

παύουν πλέον να είναι φορείς που θα εκδίδουν ατομικές διοικητικές πράξεις και μετατρέπονται σε επιτελικά όργανα και όργανα ελέγχου .

Με την αποκέντρωση και εκχώρηση αρμοδιοτήτων από την κεντρική προς την περιφερειακή διοίκηση, οι υπηρεσίες που προσφέρει το κράτος μεταφέρονται πιο κοντά στους πολίτες. Με τον τρόπο αυτό επιδιώκεται αμεσότερη πρόσβαση των πολιτών στις αρμόδιες υπηρεσίες, μεγαλύτερη ταχύτητα και ευελιξία στη λήψη αποφάσεων, καθώς και μεγαλύτερη αποτελεσματικότητα και αποδοτικότητα.

Σε ολόκληρη τη γεωγραφική ενότητα του κράτους , όπου τα όργανα που ασκούν τις αρμοδιότητες ονομάζονται «Κεντρικά Όργανα του Κράτους » , τα οποία οργανώνονται με βάση το συγκεντρωτικό σύστημα .Τα όργανα που ανήκουν στο κεντρικό επίπεδο ευθύνονται για τις γενικές κατευθύνσεις της διοίκησης καθώς επίσης και για συντονισμό της δράσης όλων των επιμέρους οργάνων της .

Σε συγκεκριμένη γεωγραφική ενότητα (περιοχή) του κράτους ονομάζονται «Περιφερειακά Όργανα του Κράτους» και οργανώνεται με βάση το αποκεντρωτικό σύστημα. Τα περιφερειακά όργανα ασκούν τις αρμοδιότητες εκείνες οι οποίες υπάγονται στη δικαιοδοσία της Περιφέρειας τους .

Στις ευθύνες της Κυβέρνησης είναι ο συντονισμός όλων των οργάνων τόσο της Κεντρικής όσο και της περιφερειακής διοίκησης . Από τα παραπάνω εύκολα συμπεραίνεται πως υπάρχει διαφοροποίηση του βαθμού εξάρτησης των περιφερειακών οργάνων από τα κεντρικά συντονιστικά και εποπτικά όργανα, ανάλογα με την φύση αυτών των οργάνων και του παραχωρηθέντος από τον νόμο βαθμού αυτονομίας [10]

Ως περιφερειακά όργανα του κράτους νοούνται Οι Περιφέρειες ως β΄ βαθμός τοπικής Αυτοδιοίκησης και οι Δήμοι ως Α΄ βαθμός τοπικής Αυτοδιοίκησης .

[10] Φαναριώτης Π. 1999 ο.π 3 σελ 63-67

Το Σύνταγμα ορίζει ότι η Διοίκηση του κράτους οργανώνεται σύμφωνα με το Αποκεντρωτικό Σύστημα[11] .Τα στοιχεία εκείνα που χαρακτηρίζουν το αποκεντρωτικό σύστημα και περιγράφονται στο Σύνταγμα είναι :

α) Τα όργανα της κρατικής διοίκησης διακρίνονται σε κεντρικά και περιφερειακά βάσει της διοικητικής διαίρεσης της επικράτειας

β**)** Τα περιφερειακά όργανα ασκούν αποφασιστικές αρμοδιότητες σε θέματα που αφορούν τις περιφέρειες τους .

γ) Υπάρχει ιεραρχική σχέση μεταξύ των περιφερειακών οργάνων και των οργάνων της κεντρικής διοίκησης

Η Αποκέντρωση των αρμοδιοτήτων πρέπει να συνοδεύεται από ανάλογη αποκέντρωση πόρων και προσωπικού άλλως μιλάμε για αποσυγκέντρωση εξουσιών .

Στην Ελλάδα το σύστημα διοίκησης ήταν το συγκεντρωτικό . Όλες οι εξουσίες και οι αρμοδιότητες υπήρχαν στα Υπουργεία . Χαρακτηριστική η φράση των τοπικών βουλευτών ΄΄ Δια των ενεργειών μου .... αποκαταστάθηκε ..." Σήμερα έχουν γίνει σημαντικά βήματα διοικητικής αποκέντρωσης των εξουσιών της τοπικής αυτοδιοίκησης και ενίσχυση της περιφερειακής ανάπτυξης , όμως χρειάζονται πολύ δραστικές επιλύσεις προβλημάτων χωρίς χάσιμο χρόνου για την ολοκλήρωση της αποκέντρωσης η οποία σίγουρα θα συντελέσει στην μείωση της γραφειοκρατείας , την μείωση του κόστους παραγωγής της Δημόσιας Διοίκησης , την αύξηση της παραγωγικότητας . Π.χ ο παράγοντας χρόνος θεωρείται διαφορετικά από τον πολίτη , για τον επιχειρηματία ο χρόνος είναι χρήμα κατά τον ίδιο τρόπο η δημόσια διοίκηση βλάπτεται λιγότερο αισθητά από τα έξοδα των διαδικασιών απ΄ ότι ο πολίτης . Πολίτες και δημόσιο έχουν ανάγκη ο ένας τον άλλο . Η δημόσια εξουσία αναμένει από τους

[11] Σύνταγμα 1975/1986/2001/άρθ 101παρ 1-3και άρθ 102 παρ1

οικονομικούς παράγοντες τον σεβασμό των κανόνων που διευθετούν την ποιότητα της κοινωνικής ζωής , την εισφορά οικονομικών πόρων στον προϋπολογισμό και την πραγματοποίηση σχεδίων που συντελούν στο καλό του πληθυσμού και στην οικονομική επέκταση . Αμοιβαία , οι επιχειρήσεις δεν μπορούν να κινηθούν παρά στο εσωτερικό ενός σίγουρου νομικού και διοικητικού πλαισίου που ευνοεί την εξακρίβωση της ταυτότητας των παραγόντων και την ασφάλεια των τρίτων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β΄

Β1 : Κυβέρνηση και Κυβερνητικά όργανα

Κυβέρνηση είναι , το όργανο που καθορίζει και κατευθύνει τη γενική πολιτική της χώρας (άρθρ 82, παρ. 1) .Το Υπουργικό Συμβούλιο , που το Σύνταγμα ταυτίζει με την Κυβέρνηση , αποτελείται από τον Πρωθυπουργό , τους Αντιπροέδρους της Κυβέρνησης (στις περιπτώσεις που διορίζονται από τον Πρωθυπουργό) και τους Υπουργούς . Οι Αναπληρωτές Υπουργοί , οι Υπουργοί άνευ Χαρτοφυλακίου , καθώς και οι Υφυπουργοί , μπορεί να αποτελούν μέλη της Κυβέρνησης , αλλά η θέση τους δεν ορίζεται απευθείας από το Σύνταγμα ,που αφήνει το θέμα να ρυθμιστεί με ψήφιση σχετικού Νόμου .

Η Κυβέρνηση αποτελεί μαζί με τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας τον πραγματικό φορέα άσκηση της Εκτελεστικής Εξουσίας . Εκτός όμως από την άσκηση της εκτελεστικής λειτουργίας , η Κυβέρνηση κατέχει μαζί με το Κοινοβούλιο και το δικαίωμα άσκησης της Νομοθετικής Πρωτοβουλίας (σύνθετο όργανο) . Άρα έχομε αποδυνάμωση του ρόλου της Βουλής και ταυτόχρονη ενδυνάμωση της τάσης για ενίσχυση της εκτελεστικής λειτουργίας (Κυβέρνηση) ως αποτέλεσμα της ανάγκης για λήψη ταχύτατων και πολύπλοκων αποφάσεων .

Ο Ν. 1558/85 προβλέπει ακόμα και άλλα συλλογικά κυβερνητικά όργανα . Τα όργανα αυτά συγκροτούνται από μέλη του Υπουργικού Συμβουλίου και ασχολούνται με την παρακολούθηση , επεξεργασία και λήψη αποφάσεων για ειδικότερα θέματα της κυβερνητικής πολιτικής . Τέτοια κυβερνητικά όργανα είναι :

Το Κυβερνητικό Συμβούλιο (ΚΥ.ΣΥΜ) που ασχολείται με θέματα γενικότερης σημασίας όπως η αντιμετώπιση προβλημάτων που προέρχονται από φυσικές

καταστροφές και άλλα σοβαρά ζητήματα πολιτικής , κοινωνικής και οικονομικής σημασίας .

Το Κυβερνητικό Συμβούλιο Εξωτερικής Πολιτικής και Εθνικής Άμυνας (ΚΥ.Σ.Ε.Α) που ασχολείται με θέματα εξωτερικής και αμυντικής πολιτικής καθώς και με θέματα πληροφοριών και δημόσιας τάξης

Εκτός από τα παραπάνω συλλογικά κυβερνητικά όργανα , υπάρχουν και οι λεγόμενες μόνιμες επιτροπές Υπουργών . Η συγκρότηση τους αποσκοπεί στην ψήφιση σχετικών Νόμων και διαδραματίζουν σημαντικότατο ρόλο στη χάραξη της Κυβερνητικής πολιτικής στους συγκεκριμένους τομείς ευθύνης τους π.χ Επιτροπή Οικονομικής και Κοινωνικής Πολιτικής , Επιτροπή για την Κοινωνία της Πληροφορίας , την Επιτροπή Συνοχής και Ποιότητας Ζωής και το Συντονιστικό Διυπουργικό Όργανο Πολιτικής Προστασίας για την αντιμετώπιση Μεγάλης έκτασης Καταστροφών .Από την άλλη πλευρά υπάρχουν οργανικές μονάδες όπως , για παράδειγμα , η Εθνική Στατιστική Υπηρεσία της Ελλάδας (ΕΣΥΕ) και η Υπηρεσία Πολιτικής Αεροπορίας (ΥΠΑ) που υπάγονται αντίστοιχα στα Υπουργεία Εθνικής Οικονομίας και Μεταφορών και Επικοινωνιών , αλλά αποτελούν αυτοτελείς οργανικές μονάδες . Οι μονάδες αυτές ονομάζονται ιδιότυπες .

Η κεντρική διοίκηση διαρθρώνεται σε Υπουργεία . Ανάλογα με τους τομείς πολιτικής , στους οποίους αναφέρεται ο κρατικός μηχανισμός , συνιστώνται τα αρμόδια Υπουργεία . Ο Πρωθυπουργός έχει την δυνατότητα με απόφασή του να προωθεί τη σύσταση , την κατάργηση και τη συγχώνευση οποιουδήποτε Υπουργείου . Σήμερα παρά ποτέ υπάρχει η ανάγκη μείωσης των υπουργείων ως ένα ευέλικτο σχήμα διοίκησης και η απαίτηση ανώτατων κρατικών λειτουργών σε θέσεις υπηρεσιακών υπουργών και γενικών

γραμματέων , για την ομαλή λειτουργία της Δ.Δ την αποφυγή του χάους από τις εκάστοτε πολιτικές αλλαγές .

Το οργανόγραμμα σε κεντρικό επίπεδο είναι :

Ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας

Πρωθυπουργός

Υπουργεία

Υφυπουργοί

Γενικές και Ειδικές Γραμματείες των Υπουργείων ή των Αυτοτελών Γενικών Γραμματειών

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Γ :

Αποκεντρωμένη Διοίκηση ως αποκεντρωμένο επίπεδο της Κεντρικής Κρατικής Διοίκησης

Γ1 : Εξέλιξη του θεσμού της Κρατικής Περιφέρειας .(Αποκεντρωμένη Διοίκηση)

Έως το 1987 δεν υπήρχαν κρατικές Περιφέρειες σήμερα ονομάζονται Αποκεντρωμένες Διοικήσεις .

Με τον Ν. 1622/86άρθ 61 ιδρύθηκαν οι δεκατρείς Περιφέρειες της χώρας[12] ,

και με τον Ν. 2503/97 για την Διοίκηση και Στελέχωση της κρατικής Περιφέρειας ,συνίσταται ως ενιαία αποκεντρωμένη μονάδα διοίκησης που οργανώνεται διοικείται και στελεχώνεται, με δικό της προσωπικό δικές της υπηρεσίες και προϋπολογισμό. Με τον νόμο αυτό η Περιφέρεια – Αποκεντρωμένη Διοίκηση καθίσταται ο μοναδικός βαθμός αποκέντρωσης του κράτους και μεταβιβάζεται σε αυτήν ένα μεγάλο μέρος αρμοδιοτήτων της κρατικής Νομαρχίας . Η συγκρότηση της Περιφερειακής Διοίκησης ως βασικό επίπεδο της πραγματικά αποκεντρωμένης Δημόσιας Διοίκησης με το ν. 2503/1997, επιφέρει πραγματικές αλλαγές στο σύστημα διοίκησης – αυτοδιοίκησης και αναπτυξιακής οργάνωσης της χώρας αλλά και στη δημόσια και κοινωνική ζωή του τόπου . Η δημιουργία της ήταν αποτέλεσμα των εξελίξεων της Ευρωπαϊκής ΄Ένωσης και την πίεση για αλλαγές και πιο αποτελεσματικές δομές .

Η αναβάθμιση της Περιφέρειας ως Αποκεντρωμένης μονάδας του κράτους , είναι μια σημαντική αλλαγή στη διοικητική οργάνωση του κράτους . Μέχρι τότε κάθε Υπουργείο ξεχωριστά ανάλογα με τις αρμοδιότητες του αποκέντρωνε κομμάτια της

[12] Π.Δ 51/6-3-87

διοικητικής εξουσίας του . Άρα υπήρξε ανάγκη οργάνωσης όλων των υπηρεσιών των υπουργείων κάτω από μια διοικητική δομή με ένα πιο επιτελικό ρόλο . Η διαδικασία αυτή θα γινόταν με έκδοση Π.Δ για την μεταφορά αρμοδιοτήτων Υπουργείων στις κρατικές Περιφέρειες- Αποκεντρωμένες Διοικήσεις , πράγμα όμως που πολλά υπουργεία αρνήθηκαν να τις μεταβιβάσουν .(Στην εργασία μας θα δούμε ακόμα και σήμερα διοικητικές μονάδες των Υπουργείων σε Περιφερειακό επίπεδο)

Η μεταρρύθμιση του κράτους , με την ορθολογική και λειτουργική κατανομή των αρμοδιοτήτων , στις επάλληλες διοικητικές του βαθμίδες εισάγει ένα σύγχρονο πλαίσιο κρατικών λειτουργιών , και μεταφέρει την κρατική εξουσία πλησιέστερα στον πολίτη .Από το 1985 η Ευρωπαική Κοινότητα χρηματοδοτούσε τα Μεσογειακά Ολοκληρωμένα Προγράμματα (ΜΟΠ) τα οποία ήταν περιφερειακά προγράμματα , άρα η Ελλάδα έπρεπε να είχε περιφερειακές δομές ικανές να αξιοποιήσουν του πόρους της Κοινότητας . Πράγματι στις Κρατικές Περιφέρειες δημιουργείται η Διεύθυνση Σχεδιασμού και Ανάπτυξης με κύριο αντικείμενο της την υλοποίηση προγραμμάτων περιφερειακής ανάπτυξης , προτάσεων για την διαμόρφωση της περιφερειακής πολιτικής , κατάρτιση και έγκριση αναπτυξιακών προγραμμάτων (ΜΟΠ, ΕΣΠΑ, Θησέας κλπ) αρμοδιότητα η οποία έχει σήμερα μεταφερθεί στην αιρετή περιφέρεια .

Με τον Ν. 2647/98 εκχωρήθηκαν139 νέες αρμοδιότητες τις οποίες ασκούσαν πριν Υπουργεία στην περιφερειακή διοίκηση η οποία επωμίζεται τον κύριο όγκο των διαχειριστικών και εκτελεστικών αρμοδιοτήτων του κράτους Με τον τρόπο αυτό επιδιώχθηκε :

- Αμεσότερη πρόσβαση των πολιτών στις αρμόδιες υπηρεσίες
- Αμεσότερη εικόνα και καλύτερη γνώση των θεμάτων – προβλημάτων που αφορούν την κάθε Περιφέρεια

- Μεγαλύτερη ταχύτητα και ευελιξία στη λήψη των αποφάσεων
- Μεγαλύτερη αποτελεσματικότητα .

π.χ για μία επένδυση ο επιχειρηματίας απευθύνεται στην κρατική περιφέρεια και όχι στο υπουργείο .

Με τον Νόμο 3852/7-06-2010 (Νέα Αρχιτεκτονική της Αυτοδιοίκησης και της Αποκεντρωμένης Διοίκησης − Πρόγραμμα Καλλικράτης) στο άρθρο 280 προχωρά στη θεμελίωση των 7 Αποκεντρωμένων Διοικήσεων που αντικαθιστούν τις 13 κρατικές περιφέρειες ως τις αποκεντρωμένες κρατικές οντότητες την ύπαρξη των οποίων επιβάλει το Σύνταγμα , περιλαμβανομένων και εκείνων των αντίστοιχων οργάνων της με πρόσθετες αρμοδιότητες . Με την τροποποίηση του ν. 3852/2010 η Αποκεντρωμένη Διοίκηση Κεντρικής Μακεδονίας, η οποία εκτείνεται στα όρια της Περιφέρειας Κεντρικής Μακεδονίας, με έδρα την Θεσσαλονίκη . Διασπάται σε δύο αποκεντρωμένες διοικήσεις και προστίθεται και η Αποκεντρωμένη Διοίκηση Ανατολικής Μακεδονίας και Θράκης, η οποία εκτείνεται στα όρια της Περιφέρειας Ανατολικής Μακεδονίας – Θράκης, με έδρα την Κομοτηνή .

Ο Γενικός Γραμματέας της Αποκεντρωμένης Διοίκησης ήταν κατεξοχήν πολιτικό όργανο . Ήταν εκπρόσωπος της Κυβέρνησης και υπεύθυνος για την άσκηση της κυβερνητικής πολιτικής για θέματα που την αφορούν .

Σήμερα σύμφωνα με την πράξη 4 του Υπουργικού Συμβουλίου 6-2-2015 ΦΕΚ 24 όπως τροποποιήθηκε την αρμοδιότητα αυτή ασκεί υπάλληλος της Αποκεντρωμένης Διοίκησης ο οποίος είναι ο αρχαιότερος Γενικός Διευθυντής και ονομάζεται Ασκών καθήκοντα Γενικού Γραμματέα Αποκεντρωμένης Διοίκησης

Γ2 : Οργανόγραμμα

Το οργανόγραμμα της Αποκεντρωμένης Διοίκησης είναι[13] :

- Γραφείο Ασκούντα καθήκοντα Γενικού Γραμματέα
- Διεύθυνση Πολιτικής Προστασίας
- Αυτοτελές Τμήμα ΠΑΜ – ΠΣΕΑ
- Αυτοτελές Τμήμα Εκπαίδευσης
- Αυτοτελές Τμήμα Εσωτερικού Ελέγχου
- Γενική Διεύθυνση Εσωτερικής Λειτουργίας
- Γενική Διεύθυνση Χωροταξικής και Περιβαλλοντικής Πολιτικής
- Γενική Διεύθυνση Δασών και Αγροτικών Υποθέσεων

Γ3: Αντικείμενα Αποκεντρωμένης Διοίκησης

Αναλυτικά τα αντικείμενα με τα οποία ασχολείται η Αποκεντρωμένη Διοίκηση είναι[14] :

1.) Γραφείο Ασκούντα καθήκοντα Γενικού Γραμματέα

2.) Η Διεύθυνση Πολιτικής Προστασίας

Η Διεύθυνση Πολιτικής Προστασίας είναι αρμόδια ιδίως για το σχεδιασμό και την οργάνωση σε θέματα πρόληψης, ενημέρωσης και αντιμετώπισης των καταστροφών ή καταστάσεων έκτακτης ανάγκης σύμφωνα με την κείμενη νομοθεσία, καθώς και για το συντονισμό όλων των Υπηρεσιών της Αποκεντρωμένης Διοίκησης για την εξασφάλιση της ετοιμότητας, την αντιμετώπιση των καταστροφών και την αποκατάσταση των ζημιών την τη μέριμνα κατάρτισης σχεδίων αντιμετώπισης κινδύνων, σύμφωνα με τις ισχύουσες διατάξεις και για το σχεδιασμό της πολιτικής προστασίας με προγράμματα, μέτρα και δράσεις που αφορούν στην Αποκεντρωμένη Διοίκηση, στο πλαίσιο του ετήσιου εθνικού σχεδιασμού πολιτικής προστασίας, την αντιμετώπιση των

[13] ΠΔ 136/2010 Αποκεντρωμένη Διοίκηση Κρήτης π.χ
[14] ΠΔ 136/2010 Οργανισμός Αποκεντρωμένης Διοίκησης Κρήτης

καταστροφών ή καταστάσεων έκτακτης ανάγκης, για το συντονισμό όλων των υπηρεσιών της Αποκεντρωμένης Διοίκησης και του δημόσιου, ιδιωτικού δυναμικού και μέσων, καθώς και την αποκατάσταση των ζημιών, σύμφωνα με τις ισχύουσες διατάξεις.

3) Η Γενική Διεύθυνση Εσωτερικής Λειτουργίας

Η Γενική Διεύθυνση Εσωτερικής Λειτουργίας ασχολείται με τη διαχείριση θεμάτων διοίκησης ανθρώπινου δυναμικού, το σχεδιασμό προγραμμάτων βελτίωσης της διοικητικής οργάνωσης των Υπηρεσιών της Αποκεντρωμένης Διοίκησης, για θέματα προϋπολογισμού, παρακολούθησης και εποπτείας των οικονομικών μεγεθών, προμηθειών, κρατικών οχημάτων, τη μέριμνα για τη στέγαση των δημοσίων υπηρεσιών, την καταγραφή και διαχείριση της κινητής και ακίνητης περιουσίας της Αποκεντρωμένης Διοίκησης, καθώς και για λειτουργικά επί μέρους ζητήματα. για το χειρισμό των θεμάτων της Μετανάστευσης ,ιθαγένειας και των μητρώων αρρένων που έχουν ανατεθεί στην Αποκεντρωμένη Διοίκηση σύμφωνα με την κείμενη νομοθεσία.

Αποτελείται από τις διευθύνσεις .

- Διεύθυνση Οικονομικού
- Διεύθυνση Κοινωφελών Περιουσιών
- Διεύθυνση Πληροφορικής
- Διεύθυνση Αστικής Κατάστασης και κοινωνικών Υποθέσεων
- Διεύθυνση Αλλοδαπών και Μετανάστευσης

4) Γενική Διεύθυνση Χωροταξικής και Περιβαλλοντικής Πολιτικής

Η Γενική Διεύθυνση Χωροταξικής και Περιβαλλοντικής Πολιτικής είναι αρμόδια για τον προγραμματισμό και σχεδιασμό των δράσεων, καθώς και το συντονισμό και την παρακολούθηση της λειτουργίας όλων των οργανικών μονάδων που υπάγονται σ' αυτή, την εξασφάλιση της εύρυθμης λειτουργίας τους και την αντιμετώπιση των

προβλημάτων και των υποθέσεων αρμοδιότητάς τους. για τον προγραμματισμό και την εφαρμογή της περιβαλλοντικής, χωροταξικής και πολεοδομικής πολιτικής στο πλαίσιο των αρχών και εθνικών κατευθύνσεων για την προστασία του περιβάλλοντος και τη βιώσιμη ανάπτυξη για την εξειδίκευση των κατευθυντήριων γραμμών περιβαλλοντικής και χωροταξικής πολιτικής στο επίπεδο της Αποκεντρωμένης Διοίκησης, το συντονισμό των ενεργειών για την παρακολούθηση και προστασία του περιβάλλοντος, τη διαδικασία προκαταρκτικής περιβαλλοντικής εκτίμησης και αξιολόγησης έργων και δραστηριοτήτων, την έγκριση περιβαλλοντικών όρων έργων και δραστηριοτήτων, για την εξειδίκευση των γενικών κατευθύνσεων και οδηγιών στα θέματα πολεοδομικού σχεδιασμού οικιστικής πολιτικής και κατοικίας, καθώς και οικονομικού και κτιριοδομικού κανονισμού, το συντονισμό της υλοποίησης των προγραμμάτων εκτέλεσης έργων που προβλέπονται από τα γενικά πολεοδομικά σχέδια (ΓΠΣ) και τις πολεοδομικές μελέτες, την εκτέλεση αποφάσεων κατεδάφισης αυθαιρέτων κτισμάτων ή κατασκευών που εκδίδονται από την αρμόδια Υπηρεσία του Δήμου σύμφωνα με την κείμενη νομοθεσία. για την προστασία και διαχείριση των υδάτων ,την εφαρμογή μέτρων για τον έλεγχο των σημειακών και διάχυτων εκπομπών ρύπων στα ύδατα, την εφαρμογή Προγραμμάτων Μέτρων Προστασίας από τη ρύπανση καθώς και απορρύπανσης των υδάτων, το σχεδιασμό όλων των αναγκαίων προληπτικών μέτρων για την αντιμετώπιση έκτακτων αναγκών, την κατάρτιση και εφαρμογή των Σχεδίων Διαχείρισης και των Προγραμμάτων Μέτρων, καθώς και τη σύνταξη της ετήσιας έκθεσης εφαρμογής τους, την κατάρτιση χαρτών επικινδυνότητας και χαρτών κινδύνων πλημμύρας, κατάρτιση και εφαρμογή Σχεδίων Διαχείρισης κινδύνων πλημμύρας. Επίσης, είναι αρμόδιο για τη λήψη των αναγκαίων μέτρων για την πρόληψη της υποβάθμισης των επιφανειακών και υπόγειων υδάτων, την αναβάθμιση και

αποκατάσταση των υδατικών συστημάτων, το μετριασμό των επιπτώσεων από πλημμύρες και ξηρασίες, την κατάρτιση μητρώου προστατευόμενων περιοχών και την εφαρμογή όλων των στόχων και προτύπων που προβλέπονται για τις προστατευόμενες περιοχές, για να πραγματοποιείται η ανάλυση των χαρακτηριστικών κάθε υδατικού διαμερίσματος, η επισκόπηση των επιπτώσεων των ανθρώπινων δραστηριοτήτων στην κατάσταση των υδάτων και η οικονομική ανάλυση της χρήσης των υδάτων, για την έκδοση αδειών χρήσης υδάτων και εκτέλεσης έργων αξιοποίησής τους, την τήρηση μητρώου έργων αξιοποίησης υδατικού δυναμικού, έργων επεξεργασίας υγρών αποβλήτων και προστασίας υδατικών πόρων, την επιβολή σε υφιστάμενα ή σε νέα έργα και δραστηριότητες που είναι πιθανό να υποβαθμίσουν τα ύδατα, τους περιορισμούς και τα μέτρα που είναι πρόσφορα για την προστασία τους, καθώς και το συντονισμό όλων των φορέων για θέματα που σχετίζονται με τη χρήση και την προστασία των υδάτων. Επίσης, είναι αρμόδιο για την εφαρμογή διεθνών, περιφερειακών και διμερών συμφωνιών και οδηγιών για θέματα διαχείρισης και προστασίας υδάτων, για τη μέριμνα για την ουσιαστική συμμετοχή του κοινού στις διαδικασίες προστασίας και διαχείρισης των υδάτων και ιδίως στη διαδικασία εκπόνησης, ενημέρωσης και αναθεώρησης των Σχεδίων Διαχείρισης υδατικών πόρων καθώς και των Σχεδίων Διαχείρισης κινδύνων πλημμύρας, καθώς και τη διοικητική υποστήριξη όλων των Υπηρεσιών της Διεύθυνσης, διαχείρισης ορυκτών πόρων και ελέγχου ποιότητας υλικών δημοσίων έργων. για την έκδοση απόφασης για την παραχώρηση ερευνητικών γεωτρήσεων του ΙΓΜΕ προς εκμετάλλευση σε δήμους, την παραχώρηση χρήσης χώρων και οικοπεδικών εκτάσεων της χερσαίας Ζώνης Λιμένα για την ανέγερση κτιρίων, σε μεταλλευτικές επιχειρήσεις, καθώς και τον έλεγχο και την εποπτεία προστατευτικών έργων και προσχώσεων σε Ζώνη Αιγιαλού. Επίσης, είναι αρμόδιο να παρέχει την απαραίτητη

τεχνική υποστήριξη στη Διεύθυνση Εθνικών Κληροδοτημάτων για θέματα αρμοδιότητάς της, για τη διαχείριση αξιοποίησης των ορυκτών πόρων σε δημόσιες εκτάσεις και των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας με όλες τις απαιτούμενες διαδικασίες αδειοδότησης και παρακολούθησης,για την εκτέλεση δειγματοληψιών και δοκιμών στο εργαστήριο και το εργοτάξιο για τον έλεγχο της καταλληλότητας των εδαφών, των κατασκευαστικών υλικών και υλικών θεμελίωσης των κάθε είδους κατασκευών, την παρακολούθηση και εκτέλεση ποιοτικών ελέγχων, στα εκτελούμενα έργα και την αναγνώριση πηγών λήψης αδρανών υλικών.

Συγκροτείται από τις ακόλουθες οργανικές μονάδες, οι οποίες έχουν τοπική αρμοδιότητα σε όλη την Αποκεντρωμένη Διοίκηση:

α) τη Διεύθυνση Περιβάλλοντος και Χωρικού Σχεδιασμού

β) τη Διεύθυνση Υδάτων

γ) τη Διεύθυνση Τεχνικού Ελέγχου

5) *Γενική Διεύθυνση Δασών και Αγροτικών Υποθέσεων*

Η Γενική Διεύθυνση Δασών και Αγροτικών Υποθέσεων είναι αρμόδια για τον προγραμματισμό και σχεδιασμό των δράσεων, καθώς και το συντονισμό και την παρακολούθηση της λειτουργίας όλων των οργανικών μονάδων που υπάγονται σ’ αυτή, την εξασφάλιση της εύρυθμης λειτουργίας τους και την αντιμετώπιση των προβλημάτων και των υποθέσεων αρμοδιότητάς τους. έχει αρμοδιότητα το συντονισμό, την εποπτεία και τον έλεγχο όλων των δασικών Υπηρεσιών της Αποκεντρωμένης Διοίκησης και του προσωπικού τους, καθώς και τη διαπίστωση της εφαρμογής και τήρησης των διατάξεων και κανονισμών διαχείρισης και προστασίας του δάσους και της εν γένει για την κατάρτιση ετησίων και πολυετών προγραμμάτων δασικής ανάπτυξης, για θέματα σχετικά με τις κτηματογραφήσεις και τις

χαρτογραφήσεις δασών και δασικών εκτάσεων και το συντονισμό, την παρακολούθηση και την εποπτεία εφαρμογής των μελετών για τα πάσης φύσεως δασοτεχνικά έργα για την εκπόνηση προγραμμάτων αντιπυρικής προστασίας των δασών και δασικών εκτάσεων, το σχεδιασμό και τη μελέτη μεθόδων και μέσων για την πρόληψη και καταστολή δασικών ανομημάτων και για την παροχή σχετικών οδηγιών στις δασικές υπηρεσίες του νομού για την πιστή εφαρμογή των μέτρων δασοπροστασίας, διάθεσης και εμπορίας των παραγόμενων δασικών προϊόντων, την παροχή οδηγιών για την προστασία, ανάπτυξη και επαύξηση του θηραματικού πλούτου και της άγριας πανίδας, τη μελέτη των προβλημάτων ανάπτυξης των δασικών βοσκοτόπων, θέματα που αφορούν στην, κατά τις κείμενες διατάξεις, αλλαγή της χρήσης δασών και δασικών εκτάσεων, καθώς και τη μέριμνα για τη λειτουργία της γραμματείας των συμβουλίων και επιτροπών, σύμφωνα με τις ισχύουσες διατάξεις και την τήρηση των πρακτικών και των αποφάσεων, για τη δασική ανάπτυξη και την προστασία των δασών και δασικών εκτάσεων,

Επίσης, είναι αρμόδιο για την παρακολούθηση και εφαρμογή του προγράμματος εκτέλεσης των πάσης φύσεως δασοτεχνικών έργων, τον έλεγχο για την ακριβή τήρηση και εφαρμογή των εγκεκριμένων διαχειριστικών μελετών, καθώς και τη μέριμνα για την προμήθεια του αναγκαίου μηχανικού εξοπλισμού και υλικού, τη φύλαξη και συντήρησή ,το χαρακτηρισμό δασών και δασικών εκτάσεων, την έκδοση και εφαρμογή των δασικών, ρυθμιστικών διατάξεων και το χειρισμό θεμάτων αναγομένων στην δίωξη των παραβατών των διατάξεων της δασικής νομοθεσίας και τη μέριμνα εκδίκασης αυτών.

Είναι αρμόδια ιδίως για θέματα αναδασμού και εποικισμού, καθώς και θέματα γεωργικών εκμεταλλεύσεων και αλιείας , χορήγηση άδειας συλλογής υδρόβιων οργανισμών για ερευνητικούς σκοπούς, την ίδρυση ιχθυόσκαλων και τον καθορισμό

της έδρας αυτών, την κατάρτιση προγραμμάτων ιχθυοτροφικής ανάπτυξης των ορεινών ρεόντων υδάτων, για θέματα μίσθωσης υδάτινων εκτάσεων για ίδρυση, επέκταση ή μετεγκατάσταση μονάδων υδατοκαλλιέργειας εντατικής ή ημιεντατικής μορφής, καθώς και για θέματα γεωργικών εκμεταλλεύσεων στο πλαίσιο των σχετικών κανονιστικών ρυθμίσεων.

Συγκροτείται από τις ακόλουθες διευθύνσεις .:

α) τη Διεύθυνση Συντονισμού και Επιθεώρησης Δασών, με τοπική αρμοδιότητα σε όλη την Αποκεντρωμένη Διοίκηση

β) τις αντίστοιχες Διευθύνσεις Δασών των νομών, με τοπική αρμοδιότητα ανά νομό της Αποκεντρωμένης Διοίκησης

γ) τη Διεύθυνση Αγροτικών Υποθέσεων, με τοπική αρμοδιότητα σε όλη την Αποκεντρωμένη Διοίκηση

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ

Τοπική Αυτοδιοίκηση β΄ βαθμού (π. Νομαρχιακές Αυτοδιοικήσεις –Περιφέρειες)

Δ1 : Εξέλιξη του θεσμού της Τοπικής Αυτοδιοίκησης β΄ βαθμού

Οι Οργανισμοί Τοπικής Αυτοδιοίκησης Β βαθμού, είναι Ν Π Δ Δ που αυτοδιοικούνται και έχουν βασικό τους σκοπό και προορισμό την οικονομική, κοινωνική και πολιτιστική ανάπτυξη της εδαφικής και διοικητικής τους περιφέρειας. Υπόκεινται μεν σε διοικητική εποπτεία από το κράτος απλό έλεγχο νομιμότητας χωρίς όμως να περιορίζει την πρωτοβουλία και την ελεύθερη δράση των .

Η Τοπική Αυτοδιοίκηση Β' βαθμού προβλέπεται από το Σύνταγμα . Στο άρθρο 102 αναφέρεται πως η διοίκηση των τοπικών υποθέσεων ανήκει στους ΟΤΑ και ορίζεται πως εκτός από τον Α' βαθμό Τοπικής Αυτοδιοίκησης, που αποτελούν οι Δήμοι και οι Κοινότητες, οι υπόλοιπες βαθμίδες είναι δυνατόν να συσταθούν μόνο με την ψήφιση σχετικού για τον σκοπό αυτό Νόμου. Ακόμη, το άρθρο προβλέπει πως επιτρέπεται η συμμετοχή έως το ένα τρίτο (1/3) του όλου αριθμού των μελών, αντιπροσώπων των τοπικών επαγγελματικών, επιστημονικών και πνευματικών οργανώσεων και της κρατικής διοίκησης στα συλλογικά όργανα της δεύτερης βαθμίδας Τοπικής Αυτοδιοίκησης, όταν αυτή θα συσταθεί (κάτι που έγινε με τον Ν. 2218/1994).

Ο Β΄βαθμός τοπικής Αυτοδιοίκησης (Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση) έγινε πραγματικότητα με τους Νόμους 2218/1994 ιδρυτικός νόμος σύσταση των Νομαρχιακών Αυτοδιοικήσεων με περιφέρεια την εδαφική περιφέρεια ενός νομού ή μιας Νομαρχίας και 2240/1994 «Συμπλήρωση διατάξεων για τη Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση και άλλες διατάξεις (ΦΕΚ Α’ 153/1994).

Με τον παραπάνω Νόμο δημιουργήθηκαν και τρεις ενιαίες Νομαρχιακές Αυτοδιοικήσεις ,

α) η ενιαία Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση Αθηνών-Πειραιώς, με χωρική αρμοδιότητα τις περιφέρειες των Νομαρχιών Αθηνών και Πειραιώς του νομού Αττικής, όπως ανακαθορίστηκαν με το άρθρο 1, παρ. 5 του Ν. 2240/1994.

β) η ενιαία Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση Ροδόπης-Έβρου, με χωρική αρμοδιότητα τις περιφέρειες των Νομών Ροδόπης και Έβρου.

γ) η ενιαία Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση Δράμας - Καβάλας-Ξάνθης, με χωρική αρμοδιότητα την Περιφέρεια των παραπάνω νομών.

Πρέπει, επίσης, να επισημάνουμε πως στα όρια ορισμένων απλών Νομαρχιακών Αυτοδιοικήσεων συστάθηκαν Επαρχίες, στις οποίες ασκούνται αρμοδιότητες από ιδιαίτερες αποκεντρωμένες οργανικές μονάδες της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης, τα Επαρχεία. Τα όργανα των Επαρχιών είναι το Επαρχιακό Συμβούλιο και ο Έπαρχος.

Μέλη των Επαρχιακών Συμβουλίων είναι όλοι όσοι έχουν εκλεγεί Νομαρχιακοί Σύμβουλοι και προέρχονται από την αντίστοιχη Επαρχία. Έπαρχος , που είναι και ο Πρόεδρος του Επαρχιακού Συμβουλίου, εκλέγεται ο πρώτος σε σταυρούς προτίμησης Νομαρχιακός Σύμβουλος του Επαρχείου. μεταξύ των υποψηφίων του επιτυχόντα συνδυασμού. Είναι προϊστάμενος όλων των υπηρεσιών και του προσωπικού του Επαρχείου που περιέρχονται στη Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση και εκτελεί τις αποφάσεις του Επαρχιακού Συμβουλίου. Με τον Ν. 2647/98 άρθρο 2 περιγράφονται οι αρμοδιότητες που μεταβιβάζονται στις Νομαρχιακές Αυτοδιοικήσεις .

Στις Νομαρχιακές Αυτοδιοικήσεις ως συμβουλευτικό όργανο υπήρχε η Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή, με σκοπό την έκφραση γνώμης για την ανάπτυξη του νομού και την αναγκαία συναίνεση στη λήψη των σημαντικών αποφάσεων και στην εφαρμογή

των προγραμμάτων. Η Επιτροπή αυτή διαφέρει από τις Νομαρχιακές Επιτροπές (που συγκροτούνται από μέλη του Νομαρχιακού Συμβουλίου) και αποτελείται από εκπροσώπους της Τοπικής Ένωσης Δήμων και Κοινοτήτων (ΤΕΔΚ), των εργοδοτών και των εργαζομένων, των Επιμελητηρίων, Επιστημονικών και Συνεταιριστικών Οργανώσεων και των εργαζομένων στη Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση,

Κύρια πρώτη μεγάλη αλλαγή που επήλθε είναι ότι καταργήθηκαν οι κρατικές Νομαρχίες ως βαθμίδες Αποκέντρωσης της Κρατικής διοίκησης και αντικαταστάθηκαν από τις Νομαρχιακές Αυτοδιοικήσεις και οι υπηρεσίες της κρατικής Νομαρχίας που δεν καταργήθηκαν μεταφέρθηκαν στην Κρατική Περιφέρεια (Περιφερειακή Διοίκηση όπως ονομαζόταν τότε) και ενδυναμώθηκε με τους Νόμους 2307/1995, (ο οποίος κωδικοποιήθηκε με το ΠΔ 30/96 Κώδικας Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης), 2503/1997, 2647/1998 .

Με τον Νόμο 3852/7-06-2010 (Νέα Αρχιτεκτονική της Αυτοδιοίκησης και της Αποκεντρωμένης Διοίκησης − Πρόγραμμα Καλλικράτης) οι οργανισμοί της Δευτεροβάθμιας Αυτοδιοίκησης που περιλαμβάνουν 54 νομαρχιακές αυτοδιοικήσεις, 3 διευρυμένες νομαρχιακές αυτοδιοικήσεις και 19 επαρχεία, δηλαδή 76 διοικητικές ενότητες, καταργούνται και στη θέση τους συστήνονται 13 περιφέρειες που θα ταυτίζονται με τα υφιστάμενα γεωγραφικά όρια των 13 διοικητικών περιφερειών.

Ως Οργανισμοί Τοπικής Αυτοδιοίκησης με γενική (αποφασιστική) αρμοδιότητα, οι Περιφερειακές Αυτοδιοικήσεις ασκούν δημόσια εξουσία, δηλαδή όλες τις αρμοδιότητες που τους έχει εκχωρήσει η κεντρική διοίκηση, μόνο στο πλαίσιο της εδαφικής τους περιφέρειας . Η δημόσια εξουσία στην περίπτωση τους μπορεί να είναι δύο ειδών με αναφορά:

Α) στη διοίκηση των τοπικών υποθέσεων και

Β) στη διοίκηση και στη διεκπεραίωση κρατικών υποθέσεων και έργων, όταν έχουν ανατεθεί με Νόμο σε αυτές από το κράτος.

Σύμφωνα με τον ιδρυτικό τους Νόμο, οι Περιφέρειες διαθέτουν διοικητική αυτοτέλεια από την κεντρική διοίκηση και ασκούν διοίκηση με δικά τους αιρετά όργανα, τα οποία εκλέγονται .με άμεση , μυστική και καθολική ψηφοφορία από τον πληθυσμό της περιφέρειας του νομού που διαθέτει το δικαίωμα του εκλέγειν. Εκλογές για την ανάδειξη των αιρετών οργάνων γίνονται, όπως και στους πρωτοβάθμιους ΟΤΑ, κάθε πέντε χρόνια, Στις αυτοδιοικούμενες περιφέρειες μεταφέρεται το σύνολο των αρμοδιοτήτων που αφορούν τον αναπτυξιακό περιφερειακό προγραμματισμό. Οι περιφέρειες αποκτούν ευρύτατες αρμοδιότητες που αποκεντρώνονται από κεντρικό κράτος, όπως ο αναπτυξιακός σχεδιασμός, η δημόσια υγεία, τα έργα.

Δ2 : Οργανόγραμμα

Σύμφωνα με τον, Ν. 3852/2010, οι περιφερειακές Αυτοδιοικήσεις είναι αρμόδιες για τη διοίκηση των τοπικών υποθέσεων Περιφερειακού χαρακτήρα. Πρόκειται για υποθέσεις που υπερβαίνουν τα όρια των πρωτοβαθμίων ΟΤΑ .

Διάρθρωση Υπηρεσιακών Μονάδων παράδειγμα Περιφέρεια Κρήτης[15]

- Περιφερειάρχης
- Νομική Υπηρεσία
- Αυτοτελής Διεύθυνση Πολιτικής Προστασίας
- Αυτοτελές Τμήμα Εσωτερικού Ελέγχου

[15] ΠΔ 149/2010 Οργανισμός Περιφέρειας Κρήτης

- Αυτοτελές Τμήμα Παλλαϊκής Άμυνας και Πολιτικής Σχεδίασης Εκτάκτων Αναγκών (ΠΑΜ - ΠΣΕΑ)
- Αυτοτελές Γραφείο Τύπου και Δημοσίων Σχέσεων
- Γενικές Διευθύνσεις

α) Γενική Διεύθυνση Αναπτυξιακού Προγραμματισμού, Περιβάλλοντος και Υποδομών

β) Γενική Διεύθυνση Εσωτερικής Λειτουργίας

γ) Γενική Διεύθυνση Περιφερειακής Αγροτικής Οικονομίας και Κτηνιατρικής

δ) Γενική Διεύθυνση Ανάπτυξης

ε) Γενική Διεύθυνση Μεταφορών και Επικοινωνιών

στ) Γενική Διεύθυνση Δημόσιας Υγείας και Κοινωνικής Μέριμνας

Δ3 Αρμοδιότητες

1) Αυτοτελείς Διεύθυνση Πολιτικής Προστασίας

Η Αυτοτελείς Διεύθυνση Πολιτικής Προστασίας είναι αρμόδια για τον συντονισμό την ετοιμότητα, αντιμετώπιση και αποκατάσταση των καταστροφών, εντός των ορίων της εδαφικής της περιφέρειας ,την ευθύνη για την εφαρμογή του ετήσιου εθνικού σχεδιασμού πολιτικής προστασίας, κατά το σκέλος που τα οικεία προγράμματα, μέτρα και δράσεις εφαρμόζονται σε επίπεδο περιφέρειας, την διατύπωση εισηγήσεων για το σχεδιασμό πολιτικής προστασίας της περιφέρειας, προκειμένου να αποτελέσουν αντικείμενο της εισήγησης για τον ετήσιο εθνικό σχεδιασμό πολιτικής προστασίας από τη Διυπουργική Επιτροπή. Αποφάσεις κήρυξης κατάστασης έκτακτης ανάγκης πολιτικής προστασίας, στις περιπτώσεις τοπικών καταστροφών. Συμμετοχή στην εκπόνηση προγραμμάτων αντιπυρικής προστασίας δασικών εκτάσεων, στο σχεδιασμό και στη μελέτη μεθόδων και μέσων για την πρόληψη και καταστολή τους. Συνεργασία με τους αρμόδιους φορείς για

την καταστολή των δασικών πυρκαγιών. Συμμετοχή στο συντονισμό και στην αξιοποίηση των εναέριων και επίγειων μέσων, στο πλαίσιο συνεργασίας με τους αρμόδιους φορείς, για τη δασοπυρόσβεση.

Οι Γενικές Διευθύνσεις οι οποίες είναι αρμόδιες για την ο συντονισμό και την παρακολούθηση της λειτουργίας όλων των οργανικών μονάδων που υπάγονται σε αυτή, την εξασφάλιση της εύρυθμης λειτουργίας τους για την αντιμετώπιση των προβλημάτων και των υποθέσεων αρμοδιότητάς τους. Οφείλει να βρίσκεται σε συνεχή συνεργασία με τα καθ' ύλην αρμόδια Υπουργεία για την καλύτερη αντιμετώπιση των προβλημάτων και των υποθέσεων αρμοδιότητάς τους

1. *Γενική Διεύθυνση Αναπτυξιακού Προγραμματισμού, Περιβάλλοντος και Υποδομών*

συγκροτείται από τις εξής οργανικές μονάδες:

Α .Διεύθυνση Αναπτυξιακού Προγραμματισμού, με έδρα το Ηράκλειο και τοπική αρμοδιότητα σε όλη την Περιφέρεια Κρήτης, με αρμοδιότητες ιδίως στον περιφερειακό αναπτυξιακό σχεδιασμό, την προώθηση των εθνικών στρατηγικών στόχων, τον επιχειρησιακό προγραμματισμό, την παρακολούθηση και αξιολόγηση των δράσεων της Περιφέρειας και την παρακολούθηση της αναπτυξιακής πορείας της Περιφέρειας.

Τη Διεύθυνση Αναπτυξιακού Προγραμματισμού απαρτίζουν τα εξής Τμήματα:

α. Τμήμα Σχεδιασμού Περιφερειακής Πολιτικής

β. Τμήμα Εφαρμογής Προγραμμάτων και Έργων

γ. Τμήμα Κινήτρων Περιφερειακής Ανάπτυξης

δ. Τμήμα Τεκμηρίωσης

Β. Διεύθυνση Περιβάλλοντος και Χωρικού Σχεδιασμού, με έδρα το Ηράκλειο και τοπική αρμοδιότητα σε όλη την Περιφέρεια Κρήτης.

Οι αρμοδιότητες της Διεύθυνσης Περιβάλλοντος και Χωρικού Σχεδιασμού ανάγονται

ιδίως στον έλεγχο τήρησης των περιβαλλοντικών όρων για δραστηριότητες και έργα σύμφωνα με την ισχύουσα νομοθεσία, τη λήψη μέτρων για την προστασία του περιβάλλοντος, την κατάρτιση και έγκριση του περιφερειακού σχεδιασμού διαχείρισης των στερεών αποβλήτων στο πλαίσιο του αντίστοιχου εθνικού σχεδιασμού σύμφωνα με την κείμενη νομοθεσία και στην εφαρμογή μέτρων, προγραμμάτων και δράσεων της περιφέρειας, καθώς και στη μέριμνα για τη μελέτη και ανάπτυξη της χωροταξικής κατανομής των δραστηριοτήτων που αναπτύσσονται στο πλαίσιο της περιφέρειας.

Στη Διεύθυνση Περιβάλλοντος και Χωρικού Σχεδιασμού υπάγονται τα ακόλουθα τμήματα:

α. Τμήμα Χωρικού Σχεδιασμού, με έδρα το Ηράκλειο και τοπική αρμοδιότητα σε όλη την Περιφέρεια Κρήτης.

β. Τμήμα Περιβάλλοντος, με έδρα το Ηράκλειο και τοπική αρμοδιότητα σε όλη την Περιφέρεια Κρήτης.

γ. Τμήμα Υδροοικονομίας, με έδρα το Ηράκλειο και τοπική αρμοδιότητα σε όλη την Περιφέρεια Κρήτης.

δ. Τμήμα Περιβάλλοντος και Υδροοικονομίας Περιφερειακής Ενότητας Ηρακλείου, με έδρα το Ηράκλειο και τοπική αρμοδιότητα στην Περιφερειακή Ενότητα Ηρακλείου.

ε. Τμήμα Περιβάλλοντος και Υδροοικονομίας Περιφερειακής Ενότητας Λασιθίου, με έδρα τον Άγιο Νικόλαο και τοπική αρμοδιότητα στην Περιφερειακή Ενότητα Λασιθίου.

στ. Τμήμα Περιβάλλοντος και Υδροοικονομίας Περιφερειακής Ενότητας Ρεθύμνης, με έδρα το Ρέθυμνο και τοπική αρμοδιότητα στην Περιφερειακή Ενότητα Ρεθύμνης.

ζ. Τμήμα Περιβάλλοντος και Υδροοικονομίας Περιφερειακής Ενότητας Χανίων, με έδρα τα Χανιά και τοπική αρμοδιότητα στην Περιφερειακή Ενότητα Χανίων.

Γ. Διεύθυνση Τεχνικών Έργων, με έδρα το Ηράκλειο και τοπική αρμοδιότητα σε όλη την Περιφέρεια Κρήτης.

Η Διεύθυνση Τεχνικών Έργων έχει ως αποστολή το σχεδιασμό, προγραμματισμό, συντονισμό των τεχνικών έργων όλης της Περιφέρειας, τη μελέτη, εκτέλεση, επίβλεψη, παραλαβή και συντήρηση των τεχνικών έργων που εκτελούνται σε περισσότερες της μίας περιφερειακές ενότητες. Συνεργάζεται με τα καθ' ύλην αρμόδια Υπουργεία για την εφαρμογή της υφιστάμενης νομοθεσίας κατά την άσκηση των αρμοδιοτήτων της, παρέχει οδηγίες και κατευθύνσεις στις αντίστοιχες διευθύνσεις των περιφερειακών ενοτήτων για την εκτέλεση της αποστολής τους.

Τη Διεύθυνση Τεχνικών Έργων απαρτίζουν τα εξής τμήματα:

α. Τμήμα Συγκοινωνιακών Έργων.

β. Τμήμα Εργαστηρίων.

γ. Τμήμα Δομών Περιβάλλοντος.

δ. Διεύθυνση Τεχνικών Έργων Περιφερειακής Ενότητας Ηρακλείου, με έδρα το Ηράκλειο και τοπική αρμοδιότητα στην Περιφερειακή Ενότητα Ηρακλείου.

ε. Διεύθυνση Τεχνικών Έργων Περιφερειακής Ενότητας Λασιθίου, με έδρα τον Άγιο Νικόλαο και τοπική αρμοδιότητα στην Περιφερειακή Ενότητα Λασιθίου.

στ. Διεύθυνση Τεχνικών Έργων Περιφερειακής Ενότητας Ρεθύμνης, με έδρα το Ρέθυμνο και τοπική αρμοδιότητα στην Περιφερειακή Ενότητα Ρεθύμνης.

ζ. Διεύθυνση Τεχνικών Έργων Περιφερειακής Ενότητας Χανίων, με έδρα τα Χανιά και τοπική αρμοδιότητα στην Περιφερειακή Ενότητα Χανίων.

2. *Η Γενική Διεύθυνση Περιφερειακής Αγροτικής Οικονομίας και Κτηνιατρικής.*

Η Γενική Διεύθυνση Περιφερειακής Αγροτικής Οικονομίας και Κτηνιατρικής συγκροτείται από τις εξής οργανικές μονάδες:

Α. Διεύθυνση Αγροτικής Οικονομίας, με έδρα το Ηράκλειο και τοπική αρμοδιότητα σε όλη την Περιφέρεια Κρήτης. Είναι αρμόδια ιδίως στην κατάρτιση ετήσιων και πολυετών περιφερειακών αναπτυξιακών προγραμμάτων για τη γεωργία, την κτηνοτροφία και την αλιεία, στην εκπόνηση και αξιολόγηση σχετικών μελετών και μέτρων πολιτικής, καθώς και στη μέριμνα για την ανάπτυξη και την ποιοτική βελτίωση της γεωργίας και της κτηνοτροφίας στον τομέα της φυτικής παραγωγής και της ζωικής παραγωγής αντίστοιχα, σε συνδυασμό με τη λήψη των αναγκαίων μέτρων για την ανάπτυξη και τον εκσυγχρονισμό των αγροτικών εκμεταλλεύσεων. Επικοινωνεί με τις αρμόδιες υπηρεσίες των καθ' ύλην αρμόδιων Υπουργείων και εφαρμόζει τις εθνικές πολιτικές στα θέματα της αρμοδιότητάς της σύμφωνα με τις οδηγίες τους, συνεργάζεται, επικοινωνεί και παρέχει πληροφορίες στους δήμους της περιοχής της περιφέρειας για τα θέματα της αρμοδιότητάς της και παρέχει τις κατευθυντήριες οδηγίες στις περιφερειακές υπηρεσίες, που ασκούν

αρμοδιότητες γεωργίας, κτηνοτροφίας και αλιείας σε επίπεδο περιφερειακής ενότητας. Στο πλαίσιο της συνεργασίας του προηγούμενου εδαφίου είναι δυνατή η πραγματοποίηση κοινών εκδηλώσεων με τους πρωτοβάθμιους Οργανισμούς Τοπικής Αυτοδιοίκησης (Ο.Τ.Α.) ή και άλλους φορείς για την καλύτερη ενημέρωση των αγροτών και την εν γένει εξυπηρέτησή τους.

Β. Διεύθυνση Αγροτικής Οικονομίας και Κτηνιατρικής Περιφερειακής Ενότητας Ηρακλείου, με έδρα το Ηράκλειο και τοπική αρμοδιότητα στην Περιφερειακή Ενότητα Ηρακλείου.

Γ. Διεύθυνση Αγροτικής Οικονομίας και Κτηνιατρικής Περιφερειακής Ενότητας Λασιθίου, με έδρα τον Άγιο Νικόλαο και τοπική αρμοδιότητα στην Περιφερειακή Ενότητα Λασιθίου.

Δ. Διεύθυνση Αγροτικής Οικονομίας και Κτηνιατρικής Περιφερειακής Ενότητας Ρεθύμνης, με έδρα το Ρέθυμνο και τοπική αρμοδιότητα στην Περιφερειακή Ενότητα Ρεθύμνης.

Ε. Διεύθυνση Αγροτικής Οικονομίας και Κτηνιατρικής Περιφερειακής Ενότητας Χανίων, με έδρα τα Χανιά και τοπική αρμοδιότητα στην Περιφερειακή Ενότητα Χανίων.

Ζ. Διεύθυνση Κτηνιατρικής, με έδρα το Ηράκλειο και τοπική αρμοδιότητα σε όλη την Περιφέρεια Κρήτης

Οι αρμοδιότητες της Διεύθυνσης Κτηνιατρικής ανάγονται ιδίως στη μέριμνα για την προστασία του ζωικού κεφαλαίου σε όλη την Περιφέρεια, την εξασφάλιση της υγείας των ζώων, τη λήψη αποφάσεων για ασθένειες ζώων που μπορεί να έχουν επιδημικό χαρακτήρα καθώς και τη λήψη μέτρων για την προστασία της δημόσιας υγείας.

Η Διεύθυνση Κτηνιατρικής επικοινωνεί με τις αρμόδιες υπηρεσίες των καθ' ύλην αρμόδιων Υπουργείων, εφαρμόζει τις εθνικές και κοινοτικές πολιτικές στα θέματα της αρμοδιότητά της σύμφωνα με τις οδηγίες τους, συνεργάζεται, επικοινωνεί και παρέχει πληροφορίες στους ΟΤΑ α΄ βαθμού της περιφέρειας για τα θέματα της αρμοδιότητάς της και παρέχει τις κατευθυντήριες οδηγίες στις περιφερειακές υπηρεσίες, που ασχολούνται με θέματα Κτηνιατρικής σε επίπεδο περιφερειακής ενότητας.

Τη Διεύθυνση Κτηνιατρικής απαρτίζουν τα εξής Τμήματα:

α. Τμήμα Υγείας των Ζώων.

β. Τμήμα Κτηνιατρικής Δημόσιας Υγείας.

γ. Τμήμα Κτηνιατρικής Αντίληψης Φαρμάκων.

3. Γενική Διεύθυνση Ανάπτυξης

Η Γενική Διεύθυνση Ανάπτυξης συγκροτείται από τις εξής οργανικές μονάδες:

Α. Διεύθυνση Βιομηχανίας, Ενέργειας και Φυσικών Πόρων, με έδρα το Ηράκλειο και τοπική αρμοδιότητα σε όλη την Περιφέρεια Κρήτης.

Οι αρμοδιότητες της Διεύθυνσης Βιομηχανίας, Ενέργειας και Φυσικών Πόρων ανάγονται ιδίως στη χορήγηση αδειών ίδρυσης και λειτουργίας βιομηχανιών και βιοτεχνιών σύμφωνα με την κείμενη νομοθεσία, στον καθορισμό και τον αποχαρακτηρισμό λατομικών περιοχών, καθώς και στην άσκηση αρμοδιοτήτων που μεταφέρονται στην Περιφέρεια από την Κεντρική Διοίκηση.

Προκειμένου να επιτυγχάνεται η αποτελεσματική εφαρμογή της βιομηχανικής νομοθεσίας στο σύνολό της και να υλοποιούνται οι γενικές κατευθύνσεις του αρμόδιου Υπουργείου σε θέματα βιομηχανικής πολιτικής, η Διεύθυνση Βιομηχανίας, Ενέργειας και Φυσικών Πόρων ενημερώνει το καθ΄ ύλην αρμόδιο για τα θέματα αυτά Υπουργείο, για κάθε ζήτημα της αρμοδιότητάς της που ανακύπτει κατά την εφαρμογή της βιομηχανικής νομοθεσίας από τις συναρμόδιες Υπηρεσίες, με σκοπό την επίλυση των προβλημάτων και την παροχή διευκρινίσεων ή οδηγιών σε θέματα ερμηνείας της κείμενης νομοθεσίας. Παρέχει τις κατευθυντήριες οδηγίες στις περιφερειακές υπηρεσίες που ασκούν αρμοδιότητες βιομηχανίας, ενέργειας και φυσικών πόρων σε επίπεδο περιφερειακής ενότητας.

Β. Διεύθυνση Διά Βίου Μάθησης, Απασχόλησης και Εμπορίου, με έδρα το Ηράκλειο και τοπική αρμοδιότητα σε όλη την Περιφέρεια Κρήτης.

Οι αρμοδιότητες της Διεύθυνσης Διά Βίου Μάθησης, Απασχόλησης και Εμπορίου ανάγονται ιδίως σε θέματα υποστήριξης του τυπικού εκπαιδευτικού συστήματος, σε θέματα της πέραν του τυπικού εκπαιδευτικού συστήματος διά βίου μάθησης και της σύνδεσης αυτών με την απασχόληση καθώς και σε θέματα εμπορίου και ανωνύμων εταιρειών.

Γ. Διεύθυνση Τουρισμού, με έδρα το Ηράκλειο και τοπική αρμοδιότητα σε όλη την Περιφέρεια Κρήτης.

Οι αρμοδιότητες της Διεύθυνσης Τουρισμού ανάγονται ιδίως στη κατάρτιση προγραμμάτων για τον τουριστικό σχεδιασμό καθώς και για την τουριστική ανάπτυξη και προβολή της περιφέρειας, σε συνεργασία με τον Ελληνικό Οργανισμό Τουρισμού (Ε.Ο.Τ.). και τους Οργανισμούς Τοπικής Αυτοδιοίκησης α΄ βαθμού της Περιφέρειας, την παροχή γνωμοδότησης, κατ' άρθρο 29 παρ. 3 του ν.2545/1997 (Α΄ 254), για χαρακτηρισμό και οριοθέτηση Περιοχών Ολοκληρωμένης Τουριστικής Ανάπτυξης (Π.Ο.Τ.Α.) και την κατάρτιση, στο πλαίσιο των αναπτυξιακών προγραμμάτων, σχεδίου ανάπτυξης υποδομών για την αντιμετώπιση των συνεπειών της κλιματικής αλλαγής στον τουρισμό.

γ. Διεύθυνση Ανάπτυξης Περιφερειακής Ενότητας Ηρακλείου, με έδρα το Ηράκλειο και τοπική αρμοδιότητα στην Περιφερειακή Ενότητα Ηρακλείου.

δ. Διεύθυνση Ανάπτυξης Περιφερειακής Ενότητας Λασιθίου, με έδρα τον Άγιο Νικόλαο και τοπική αρμοδιότητα στην Περιφερειακή Ενότητα Λασιθίου.

ε. Διεύθυνση Ανάπτυξης Περιφερειακής Ενότητας Ρεθύμνης, με έδρα το Ρέθυμνο και τοπική αρμοδιότητα στην Περιφερειακή Ενότητα Ρεθύμνης.

στ. Διεύθυνση Ανάπτυξης Περιφερειακής Ενότητας Χανίων, με έδρα τα Χανιά και τοπική αρμοδιότητα στην Περιφερειακή Ενότητα Χανίων.

Γενική Διεύθυνση Μεταφορών και Επικοινωνιών

4. *Η Γενική Διεύθυνση Μεταφορών και Επικοινωνιών*

Η Γενική Διεύθυνση Μεταφορών και Επικοινωνιών συγκροτείται από τις εξής οργανικές μονάδες:

Οι Διευθύνσεις Μεταφορών και Επικοινωνιών των Περιφερειακών Ενοτήτων Ηρακλείου, Λασιθίου, Ρεθύμνης και Χανίων ασκούν όλες τις αρμοδιότητες του τομέα Μεταφορών και Επικοινωνιών, οι οποίες έχουν ανατεθεί στις Περιφέρειες σύμφωνα με την κείμενη νομοθεσία.

5. *Γενική Διεύθυνση Δημόσιας Υγείας και Κοινωνικής Μέριμνας*

Η Γενική Διεύθυνση Δημόσιας Υγείας και Κοινωνικής Μέριμνας συγκροτείται από τις εξής οργανικές μονάδες:

Α. Διεύθυνση Δημόσιας Υγείας, με έδρα το Ηράκλειο και τοπική αρμοδιότητα σε όλη την Περιφέρεια Κρήτης.

Οι αρμοδιότητες της Διεύθυνσης Δημόσιας Υγείας ανάγονται ιδίως στη διαφύλαξη και βελτίωση της υγείας και της ευεξίας του πληθυσμού, τοπικού, παγκόσμιου, μετακινούμενου και μη, μέσω πολυτομεακών συνεργασιών και πρακτικών που αποσκοπούν στην προάσπιση και προαγωγή της υγείας και της ευεξίας του ατόμου ώστε να είναι ικανό να αναπτύξει τον έλεγχο πάνω στην υγεία του και να τη βελτιώσει, στον εκσυγχρονισμό, τον έλεγχο και την προστασία των επαγγελμάτων και των υπηρεσιών υγείας, με σαφή προσανατολισμό την ποιότητα ζωής ασθενών και μη, και με βάση τις ανάγκες ευάλωτων ομάδων του πληθυσμού, καθώς και στην προστασία και προαγωγή της υγείας με την ανάπτυξη προγραμμάτων αγωγής υγείας, πρόληψης και προαγωγής της υγείας.

Β. Διεύθυνση Κοινωνικής Μέριμνας, με έδρα το Ηράκλειο και τοπική αρμοδιότητα σε όλη την Περιφέρεια Κρήτης.

Η Διεύθυνση Κοινωνικής Μέριμνας ασκεί ιδίως αρμοδιότητες προνοιακού χαρακτήρα που αφορούν την οικογένεια, το παιδί, τους ηλικιωμένους, άτομα με αναπηρίες και ευπαθείς πληθυσμιακές ομάδες, καθώς και αρμοδιότητες που ανάγονται στην

κοινωνική και οικονομική στήριξη ευπαθών ομάδων του πληθυσμού, στη διεξαγωγή ερευνών για την πρόληψη και αντιμετώπιση προβλημάτων που σχετίζονται με τη λειτουργία της κοινωνίας και τέλος με θέματα που αφορούν την ενίσχυση και την προαγωγή του αθλητισμού και του πολιτισμού.

Τη Διεύθυνση Κοινωνικής Μέριμνας απαρτίζουν τα ακόλουθα τμήματα:

α. Τμήμα Κοινωνικής Αρωγής.

β. Τμήμα Κοινωνικών Υπηρεσιών.

γ. Τμήμα Κοινωνικής Εργασίας.

δ. Τμήμα Αθλητισμού και Πολιτισμού.

Γ. Διεύθυνση Δημόσιας Υγείας και Κοινωνικής Μέριμνας Περιφερειακής Ενότητας Ηρακλείου, με έδρα το Ηράκλειο και τοπική αρμοδιότητα στην Περιφερειακή Ενότητα Ηρακλείου.

Διεύθυνση Δημόσιας Υγείας και Κοινωνικής Μέριμνας Περιφερειακής Ενότητας Λασιθίου, με έδρα τον Άγιο Νικόλαο και τοπική αρμοδιότητα στην Περιφερειακή Ενότητα Λασιθίου.

Ε.. Διεύθυνση Δημόσιας Υγείας και Κοινωνικής Μέριμνας Περιφερειακής Ενότητας Ρεθύμνης, με έδρα το Ρέθυμνο και τοπική αρμοδιότητα στην Περιφερειακή Ενότητα Ρεθύμνης.

ΣΤ. Διεύθυνση Δημόσιας Υγείας και Κοινωνικής Μέριμνας Περιφερειακής Ενότητας Χανίων, με έδρα τα Χανιά και τοπική αρμοδιότητα στην Περιφερειακή Ενότητα Χανίων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ε

Τοπική Αυτοδιοίκηση Α΄ Βαθμού (Δήμοι -Κοινότητες)

Ε1 Σύντομη εξέλιξη του θεσμού .

Η Τοπική Αυτοδιοίκηση είναι η έκφραση της λαϊκής βούλησης στον τόπο κατοικίας των δημοτών ή των κατοίκων της κοινότητας για τις τοπικές υποθέσεις , που υλοποιείται από τα κατά τόπους συμβούλια που εκλέγονται από τον λαό με άμεση , καθολική και μυστική ψηφοφορία σύμφωνα με τις διατάξεις του νόμου. Η θητεία τους είναι τετραετής. Είναι η άμεση λαϊκή έκφραση στον χώρο της δημόσιας διοίκησης.

Για την Κρήτη των πρώτων Μινωικών χρόνων η κοινότητα βασιζόταν στην φυλετική οργάνωση.

Κατά την περίοδο της Τουρκοκρατίας, ο θεσμός της Τοπικής Αυτοδιοίκησης άνθησε με τη μορφή των Κοινοτήτων.

Οι βάσεις, όμως, για ένα σύγχρονο σύστημα Τοπικής Αυτ/σης τέθηκαν το έτος 1828 από τον πρώτο Κυβερνήτη της Ελλάδας τον Ιωάννη Καποδίστρια, Με(13) Νομούς και εξήντα δύο (62) επαρχίες και σε πόλεις και κωμοπόλεις και χωριά.

Στη Βαυαρική Αντιβασιλεία, με (Βασιλικό Διάταγμα). Τότε η χώρα διαιρέθηκε σε δήμους, οι οποίοι απέκτησαν αιρετή διοίκηση παρότι το πολίτευμα είχε οργανωθεί ως Απόλυτη Μοναρχία.

Με το Σύνταγμα του 1864 (άρθρο 105), η Τοπική Αυτοδιοίκηση κατοχυρώθηκε πλέον και συνταγματικά

Με τον Ν.1912 καταργήθηκαν οι παλαιοί Δήμοι και επανήλθε το σύστημα των Κοινοτήτων και των μικρών Δήμων

Στο Σύνταγμα του 1975 (άρθρο 102) περιέλαβε την πιο πληρέστερη και σύγχρονη διάταξη σχετικά με την Τ.Α. Αποτελείτο από 5.318 Κοινότητες , 457 Δήμους,

- Οι Νόμοι 1416/84, 1692/86, 2218 και 2240/94 (Ι. Καποδίστρια.) έγειναν προσπάθειες ανασυγκρότησης των Δήμων .

Μεταβολές στο χάρτη της πρωτοβάθμιας Τοπικής Αυτοδιοίκησης επέφερε ο Νόμος για τις συνενώσεις Δήμων και Κοινοτήτων (Ν.2539/1997). Σύμφωνα μ΄ αυτό το Νόμο, από τις 5.318 Κοινότητες και τους 457 Δήμους που λειτουργούσαν έως την 31-12-1998, τώρα υπάρχουν 900 Δήμοι και 133 Κοινότητες, που προήλθαν από το πρόγραμμα των αναγκαστικών συνενώσεων γνωστό και ως πρόγραμμα <<Ιωάννης Καποδίστριας>>.

Με τον Νόμο 3852/2010 ΄΄ Νέα Αρχιτεκτονική Αυτοδιοίκησης και της Αποκεντρωμένης Διοίκησης – Πρόγραμμα Καλλικράτης ο οποίος συμβαδίζει με αρχές και αξίες της του ευρύτερου πλαισίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, καθώς από την 1η Δεκεμβρίου 2009 έχει τεθεί σε ισχύ η Συνθήκη της Λισσαβόνας. Με νέες δομές, λιγότερες και πιο ενισχυμένες, οι οποίες μπορούν να εντάξουν καλύτερα στον τρόπο λειτουργίας τους τις βασικές αρχές της Συνθήκης της Λισσαβόνας, δηλαδή της εγγύτητας, της διαφάνειας σε όλα τα επίπεδα διακυβέρνησης (διαδικασία λήψης αποφάσεων, διοικητική και οικονομική διαφάνεια, εκλογικές διαδικασίες, συμμετοχή κοινωνίας των πολιτών, δημόσια ηθική αιρετών και προσωπικού της αυτοδιοίκησης), της εξωστρέφειας, του σεβασμού των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, της συμμετοχικής δημοκρατίας αλλά και της εμβάθυνσης.

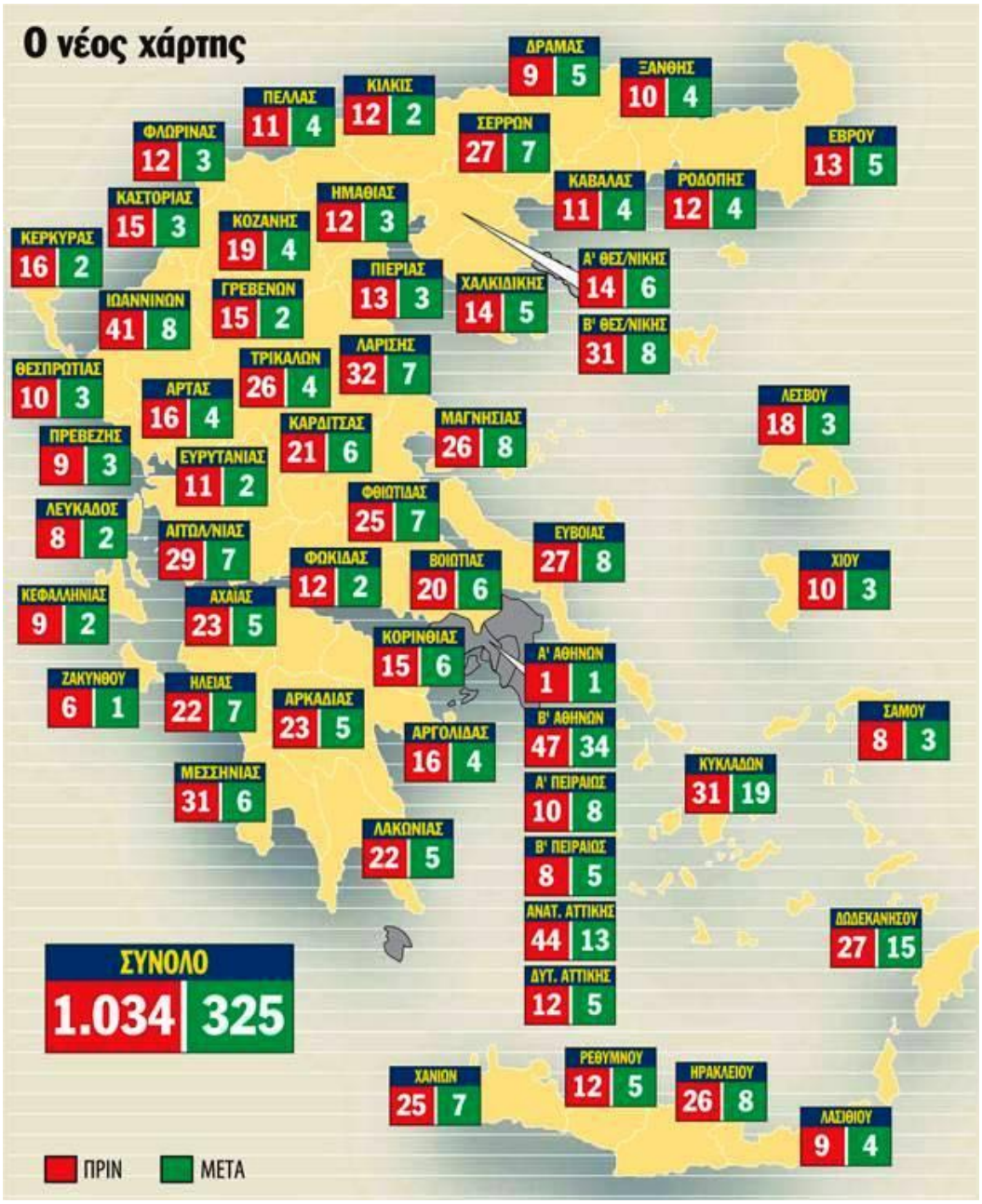

Ε2 :Οι αλλαγές που επέρχονται σε όλη την Ελλάδα με την «είσοδο» του «Καλλικράτη» είναι οι εξής:[16]

• Δραστικές περικοπές σε δημοτικά συμβούλια και θέσεις αιρετών. Μαχαίρι και σε νομικά πρόσωπα και δημοτικές επιχειρήσεις: Η θητεία των τοπικών αρχόντων γίνεται πέντε χρόνια, με στόχο να τους δοθεί περισσότερος ωφέλιμος χρόνος να

[16] Www.ypes.gr

πραγματοποιήσουν το πρόγραμμά τους. Οι αυτοδιοικητικές εκλογές θα γίνονται μαζί με τις ευρωεκλογές, ώστε να εξασφαλισθεί και μεγαλύτερη συμμετοχή σε αυτές..Οι δήμοι αποκτούν αρμοδιότητες που σχετίζονται με τοπικά ζητήματα, όπως έκδοση οικοδομικών αδειών, επαγγελματικές άδειες κ.τ.λ.Καθιερώνονται αυστηρά όρια και κριτήρια δανεισμού των δήμων για να μην υπάρξουν ξανά υπερχρεωμένοι δήμοι που επιβαρύνουν το δημόσιο χρέος συνολικά

. Αυτά τα όργανα έχουν κατοχυρωμένο διοικητικό ρόλο στο πλαίσιο της λειτουργίας των νέων Δήμων. Τα Τοπικά Συμβούλια και οι Πάρεδροι γνωμοδοτούν πριν από τη λήψη αποφάσεων του Δημοτικού Συμβουλίου για θέματα που αφορούν το Δημοτικό τους_ Διαμέρισμα Επίσης, συμμετέχουν ενεργά στον προγραμματισμό των έργων του Δημοτικού τους Διαμερίσματος, δεδομένου ότι πρέπει να διατυπώνουν προτάσεις στο πλαίσιο της κατάρτισης του τεχνικού προγράμματος του Δήμου, και παρακολουθούν την υλοποίηση των προγραμμάτων και των έργων που εκτελούνται στην περιοχή τους. Θα πρέπει, ακόμη, να αναφέρουμε πως τα τοπικά όργανα των νεοσύστατων Δήμων έχουν αρμοδιότητες που τους έχουν παραχωρηθεί απευθείας από τον Ν. 2539/1997, όπως για παράδειγμα:

- Διοίκηση των κληροδοτημάτων.
- Διάθεση των βοσκήσιμων εκτάσεων.
- Εκμίσθωση δασικών εκτάσεων.
- Εκποίηση περιουσιακών στοιχείων.
- Διατήρηση του χαρακτήρα των παραδοσιακών οικισμών του οικείου Διαμερί-σματος.

Εκτός όμως από αυτές, μπορεί να τους ανατεθούν αρμοδιότητες και από το Δημοτικό Συμβούλιο με απόφαση του. Οι αρμοδιότητες αυτές μπορεί να αναφέρονται:

- Στη συντήρηση και λειτουργία των τοπικών δικτύων ύδρευσης, άρδευσης, .αποχέτευσης, εγκαταστάσεων αντλιοστασίων και βοσκότοπων.
- Στη συντήρηση και λειτουργία παιδικών χαρών, σχολικών κτιρίων, κοινόχρηστων χώρων δημοτικών και αγροτικών οδών και γεφυρών, νεκροταφείων.
- Στην πραγματοποίηση πολιτιστικών, ψυχαγωγικών και αθλητικών προγραμμάτων και στη συντήρηση των αντίστοιχων εγκαταστάσεων.
- Στην παροχή κοινωνικών υπηρεσιών και υπηρεσιών τουριστικής αξιοποίησης και προβολής του Δημοτικού Διαμερίσματος τους. Η οργάνωση των Δήμων δεν είναι ίδια. Διαφέρει από Δήμο σε Δήμο, ανάλογα με τις ιδιαιτερότητες του καθενός, τις δυνατότητες και τις αδυναμίες του. Στους Ο.Τ.Α. πρώτου βαθμού δεν ασκείται έλεγχος σκοπιμότητας, όπως συνέβαινε στο παρελθόν από το Νομάρχη που τον διόριζε η εκάστοτε Κυβέρνηση, παρά μόνο έλεγχος νομιμότητας. Αυτός αφορά σε όλες τις πράξεις των συλλογικών τους οργάνων, καθώς και τυχόν νομικών τους προσώπων.

Οι Οργανισμοί Τοπικής Αυτοδιοίκησης (Ο.Τ.Α) είναι το τέταρτο επίπεδο οργάνωσης και λειτουργίας του Κράτους και είναι αποδέκτης αποκεντρωμένων αρμοδιοτήτων , πόρων , υπηρεσιών .Η διοίκηση που ασκεί η Τ.Α είναι κομμάτι της κρατικής εξουσίας . Αυτή η πολυεπίπεδη οργάνωση βοηθάει στο να εκσυγχρονίσουμε το πολιτικό μας σύστημα και η διοίκηση να γίνει πιο αποτελεσματική για τον πολίτη . Αλλά η διοίκηση ασκείται σε ένα ενιαίο πλαίσιο και βέβαια μέσα από νομοθετικά πλαίσια η οποία καθορίζει η βουλή και η εκάστοτε κυβέρνηση και τα οποία καλείται η Τ.Α να αποδείξει στη συνέχεια ότι είναι ικανή να τα υλοποιήσει.

Παλαιότερα, τοπική υπόθεση θεωρείτο η αποκομιδή των σκουπιδιών και η φροντίδα των νεκροταφείων. Σήμερα όπου έχουν πολλαπλασιαστεί τα προβλήματα και οι ανάγκες των πολιτών τα προβλήματα θα πρέπει να επιλύονται σε χαμηλότερο επίπεδο

εκεί όπου ο δήμος ασκεί την δραστηριότητα του . Έτσι προέκυψαν οι καινούριες αρμοδιότητες των δήμων και καλούνται να διαχειριστούν πιο καλά από την κεντρική διοίκηση τις υποθέσεις που αφορούν τους πολίτες .

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΣΤ.

Αποκεντρωμένες Υπηρεσίες υπουργείων σε Περιφερειακό επίπεδο , παράδειγμα στην Περιφέρεια Κρήτης

Πολλά υπουργεία διατηρούν αποκεντρωμένες μονάδες σε περιφερειακό επίπεδο . Υπάρχουν σήμερα οι εξής υπηρεσίες :

1. **Περιφερειακό Κέντρο προστασίας φυτών και ποιοτικού ελέγχου** , με αρμοδιότητες την άσκηση του φυτοϋγειονομικού ελέγχου επί των εισαγομένων, εξαγομένων και διακινουμένων στη χώρα φυτών, φυτικών προϊόντων , μακροσκοπικούς ελέγχους σε φυτά, φυτικά προϊόντα ,όταν κρίνεται αναγκαίο από τους φυτοϋγειονομικούς ελεγκτές ότι ένα προϊόν πρέπει να υποβληθεί σε εργαστηριακό έλεγχο, προκειμένου να διαπιστωθεί αν είναι φορέας επιβλαβών οργανισμών., διάγνωση, παρακολούθηση ,εξέλιξης των εχθρών και ασθενειών των καλλιεργειών, τις δοκιμές νέων μεθόδων και μέσων εφαρμογής καταπολέμησης των φυτοπαράσιτων, την πληροφόρηση και εκπαίδευση των παραγωγών και κάθε ενδιαφερομένου σε θέματα φυτοπροστασίας, στην οποία υπηρετούν σήμερα 21 άτομα

2. **Γεωργικών Εφαρμογών και ανάλυσης λιπασμάτων Κρήτης** με αρμοδιότητα τον Καθορισμό λιπαντικής αγωγής των κυριότερων καλλιεργειών του Νομού . Σήμερα υπηρετούν 11 άτομα

3. Διεύθυνση χημικών υπηρεσιών Ηράκλειο με αντικείμενο την πραγματοποίηση χημικών, φυσικών, μηχανικών, μικροβιολογικών, μοριακών, οργανοληπτικών ή άλλων εξετάσεων, με στόχο την εξυπηρέτηση της αποστολής και των στρατηγικών στόχων της Γενικής Διεύθυνσης Γ.Χ.Κ. και η έκδοση των σχετικών γνωματεύσεων, την εκτέλεση ιδιωτικών αναλύσεων ,την εκτέλεση εθνικών ή ευρωπαϊκών προγραμμάτων, την

παροχή επιστημονικής συνδρομής στις διάφορες αρμόδιες Αρχές και Υπηρεσίες του Κράτους, σήμερα υπηρετούν 8 άτομα

4. Διεύθυνση Τουρισμού με αρμοδιότητες που αφορούν στην αδειοδότηση και τον έλεγχο των πάσης φύσεως τουριστικών επιχειρήσεων. Επιβολής προστίμων και διοικητικών κυρώσεων σε επιχειρήσεις του Τουρισμού που παραβαίνουν την τουριστική νομοθεσία.Διενέργεια ελέγχων για την πάταξη του φαινομένου της άγρας πελατών και η επιβολή των προβλεπόμενων κυρώσεων Κατάταξη των πάσης φύσεων τουριστικών καταλυμάτων σε κατηγορίες αστέρων ή κλειδιών.

5. Υπηρεσία Δημοσιονομικού ελέγχου με αρμοδιότητες ανά νομό **τον** έλεγχο των δημόσιων δαπανών , αφορά τις δαπάνες , των Περιφερειών, των Δήμων και ορισμένων Ν.Π.Δ.Δ., ελέγχουν τη νομιμότητα και κανονικότητα των δαπανών και προβαίνουν στην εκκαθάριση και στην έκδοση των χρηματικών ενταλμάτων πληρωμής, βάσει νομίμων δικαιολογητικών, που αποστέλλονται από τους Διατάκτες και τα οποία αποδεικνύουν την απαίτηση κατά του Δημοσίου. ...εστιάζεται στον έλεγχο ορισμένων μόνο δαπανών περιορισμένου αριθμού φορέων, που διαχειρίζονται δημόσιους πόρους και επιτυγχάνεται, μέχρι σήμερα, μέσω της εκκαθάρισης και ενταλματοποίησης αυτών από τις Υπηρεσίες Δημοσιονομικού Ελέγχου του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών. Σήμερα υπηρετούν 13 άτομα

6. Ελεγκτικό Συνεδρίου Η-Ρ-Χ-Λ Ν. 4129/28-2-2013 με αρμοδιότητες : Ασκεί τον προβλεπόμενο από το άρθρο 98 παρ.1 έλεγχο των δαπανώντου Κράτους, των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης και των άλλων νομικών προσώπων Διενεργεί υποχρεωτικά κατασταλτικό έλεγχο σε όλους τους λογαριασμούς ή τους απολογισμούς των φορέων της Γενικής Κυβέρνησης, Σε κατασταλτικό έλεγχο υπόκειται και κάθε φορέας που έλαβε καθ’ οιονδήποτε τρόπο χρηματοδότηση ή επιχορήγηση από τον

Κρατικό Προϋπολογισμό. Παρακολουθεί τα έσοδα του Κράτους. Παρακολουθεί την κανονική είσπραξη των εσόδων των Ο.Τ.Α. και των νομικών τους προσώπων Εποπτεύει τους δημόσιους υπολόγους Ασκεί έλεγχο νομιμότητας στις διαδικασίες ανάθεσης συμβάσεων έργων, προμηθειών και παροχής υπηρεσιών, Δύναται να διενεργεί έλεγχο για κάθε έργο, προμήθεια, επιχορήγηση, ενίσχυση

7. Κτηματική υπηρεσία Με το Π.Δ. 111/2014 τροποποιείται ο Οργανισμός του Υπουργείου Οικονομικών και η Κτηματική Υπηρεσία μετονομάζεται σε Περιφερειακή Δ/νση Δημόσιας Περιουσίας τα αντικείμενα της είναι. Η αποκάλυψη και συστηματική καταγραφή της Δημόσιας Περιουσίας και των Κοινωφελών Περιουσιών, αξιοποιώντας Τεχνολογίες Πληροφορικής και Επικοινωνιών (ΤΠΕ) Η ενδυνάμωση του ελεγκτικού ρόλου στη Δημόσια και στις Κοινωφελείς Περιουσίες, Η μεγιστοποίηση των εσόδων, μέσω της ορθολογικότερης και αποτελεσματικότερης διαχείρισης και αξιοποίησης της Δημόσιας Περιουσίας, των Εθνικών Κληροδοτημάτων, των Σχολαζουσών Κληρονομιών και των Αδρανών Καταθέσεων. Η εξοικονόμηση δημοσίων πόρων και η ποιοτική αναβάθμιση των κτιριακών υποδομών του δημοσίου, μέσω της αποτελεσματικότερης διαχείρισης του κτιριακού αποθέματος για την κάλυψη των αναγκών στέγασης του. Σήμερα υπηρετούν 36 άτομα

8. Σώμα επιθεώρησης εργασίας – Π.Δ. 136/1999 επί θεμάτων εργασιακών σχέσεων και επί θεμάτων ασφάλειας και υγείας στους χώρους εργασίας Επιθεώρηση και έλεγχος των τόπων εργασίας προς διαπίστωση της ακριβούς τήρησης και εφαρμογής των διατάξεων της εργατικής νομοθεσίας όσον αφορά την νομιμότητα της απασχόλησης και την ασφαλιστική κάλυψη των εργαζομένων, τις εργασιακές σχέσεις, χρονικά όρια, όρους ατομικής σύμβασης, καθώς και τους όρους απασχόλησης ειδικών κατηγοριών εργαζομένων. Εξέταση κάθε καταγγελίας και αιτήματος (προφορικού ή γραπτού) που

υποβάλλεται στην υπηρεσία και αφορά την ορθή εφαρμογή της εργατικής νομοθεσίας. Άμεση ενημέρωση του ασφαλιστικού φορέα σε περίπτωση διαπίστωσης παραβάσεων της ασφαλιστικής νομοθεσίας σε θέματα ασφαλιστικής κάλυψης των εργαζομένων. Θεώρηση πινάκων ωρών εργασίας και εβδομαδιαίας ανάπαυσης προσωπικού, βιβλίων δρομολογίων, βιβλίων υπερωριών και εργασίας του προσωπικού των επιχειρήσεων, πιστοποιητικών προϋπηρεσίας, έκδοση βιβλιαρίου ανηλίκων, χορήγηση αδειών υπερωριακής απασχόλησης, εργασίας κατά τις Κυριακές και ημέρες αργίας σύμφωνα με τις διατάξεις της εργατικής νομοθεσίας. Συγκέντρωση στοιχείων που αφορούν τις ειδικές μορφές απασχόλησης καθώς και τη μερική απασχόληση .Σήμερα υπηρετούν 22 άτομα

Τμήμα Κοινωνικής Επιθεώρησης Χανίων – Ρεθύμνου – Λασιθίου - Ηρακλείου

Επίσης υπάρχουν και λειτουργούν ανεξάρτητα, αναφερόμενες στα οικεία υπουργεία, οι Υγειονομικές Περιφέρειες, οι Περιφερειακές Διευθύνσεις Εκπαίδευσης, τα περιφερειακά όργανα της Αστυνομίας, της Πυροσβεστικής και του Λιμενικού Σώματος, οι υπηρεσίες του Υπουργείου Οικονομικών, του Υπουργείου Πολιτισμού κλπ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Η

Συγκρίσεις διαπιστώσεις

ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ	ΑΠΟΚΕΝΤΡΩΜΕΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΗ
Νομική Υπηρεσία	----------
Αυτοτελής Διεύθυνση Πολιτικής Προστασίας	Διεύθυνση Πολιτικής Προστασίας
Αυτοτελές Τμήμα Παλλαϊκής Άμυνας και Πολιτικής Σχεδίασης Εκτάκτων Αναγκών (ΠΑΜ - ΠΣΕΑ)	Αυτοτελές Τμήμα ΠΑΜ – ΠΣΕΑ
Αυτοτελές Τμήμα Εσωτερικού Ελέγχου	Αυτοτελές Τμήμα Εσωτερικού Ελέγχου
Αυτοτελές Γραφείο Τύπου και Δημοσίων Σχέσεων	Αυτοτελές Τμήμα Εκπαίδευσης
Γενική Διεύθυνση Εσωτερικής Λειτουργίας	*Γενική Διεύθυνση Εσωτερικής Λειτουργίας*
✓ Διεύθυνση, Διαφάνειας και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης	✓ Διεύθυνση Διοίκησης
✓ Διεύθυνση Εξυπηρέτησης του Πολίτη	✓ Διεύθυνση Οικονομικού
✓ Διεύθυνση Διοίκησης	✓ Διεύθυνση Κοινωφελών Περιουσιών
✓ Διεύθυνση Οικονομικού	✓ Διεύθυνση Πληροφορικής
✓ Διεύθυνση Διοικητικού - Οικονομικού Περιφερειακών Ενοτήτων	✓ Διεύθυνση Αστικής Κατάστασης και κοινωνικών Υποθέσεων
Γενική Διεύθυνση Αναπτυξιακού	✓ Διεύθυνση Αλλοδαπών και Μετανάστευσης
	Γενική Διεύθυνση Χωροταξικής και Περιβαλλοντικής Πολιτικής Διεύθυνση

Προγραμματισμού, Περιβάλλοντος και Υποδομών ✓ ΔιεύθυνσηΑναπτυξιακού Προγραμματισμού ✓ Διεύθυνση Περιβάλλοντος και Χωρικού Σχεδιασμού ✓ Διεύθυνση Τεχνικών Έργων ✓ Διευθύνσεις Τεχνικών Έργων Περιφερειακών Ενοτήτων *Γενική Διεύθυνση Περιφερειακής Αγροτικής Οικονομίας και Κτηνιατρικής* ✓ Διεύθυνση Αγροτικής Οικονομίας Διεύθυνση Κτηνιατρικής ✓ Διευθύνσεις Αγροτικής Οικονομίας και Κτηνιατρικής Περιφερειακών Ενοτήτων *Γενική Διεύθυνση Ανάπτυξης* ✓ Διεύθυνση Βιομηχανίας, Ενέργειας και Φυσικών Πόρων ✓ Διεύθυνση Διά Βίου Μάθησης, Απασχόλησης και Εμπορίου ✓ Διεύθυνση Τουρισμού ✓ Διευθύνσεις Ανάπτυξης	*Περιβάλλοντος και Χωρικού Σχεδιασμού* ✓ Διεύθυνση Υδάτων ✓ Διεύθυνση Τεχνικού Ελέγχου *Γενική Διεύθυνση Δασών και Αγροτικών Υποθέσεων* ✓ Διεύθυνση Συντονισμού και Επιθεώρησης Δασών, με τοπική αρμοδιότητα σε όλη την Αποκεντρωμένη Διοίκηση Διευθύνσεις Δασών των νομών, με τοπική αρμοδιότητα ανά νομό της Αποκεντρωμένης Διοίκησης ✓ Διεύθυνση Αγροτικών Υποθέσεων, με τοπική αρμοδιότητα σε όλη την Αποκεντρωμένη Διοίκηση

Περιφερειακών Ενοτήτων *Γενική Διεύθυνση Μεταφορών και Επικοινωνιών* ✓ Διευθύνσεις Μεταφορών και Επικοινωνιών Περιφερειακών Ενοτήτων *Γενική Διεύθυνση Δημόσιας Υγείας και Κοινωνικής Μέριμνας* ✓ Διεύθυνση Δημόσιας Υγείας ✓ Διεύθυνση Κοινωνικής Μέριμνας ✓ Διευθύνσεις Δημόσιας Υγείας και Κοινωνικής Μέριμνας Περιφερειακών Ενοτήτων	ΚΡΑΤΙΚΕΣ ΑΠΟΚ/ΝΕΣ ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ ✓ Περιφερειακό κέντρο προστασίας φυτών και ποιοτικού ελέγχου ✓ Αγροτικής Ανάπτυξης Ν. Ηρακλείου Ν. Λασιθίου Ν. Ρεθύμνου Ν. Χανίων ✓ Γεωργικών Εφαρμογών και ανάλυσης λιπασμάτων Κρήτης ✓ Περιφερειακό Κέντρο προστασίας φυτών και ποιοτικού ελέγχου ✓ Διεύθυνση Τουρισμού ✓ Διεύθυνση χημικών υπηρεσιών

	Ηράκλειο ✓ Υπηρεσία Δημοσιονομικού ελέγχου Η-Ρ-Χ-Λ ✓ Επίτροπος ελεγκτικού συνεδρίου Η-Ρ-Χ-Λ ✓ Αυτοτελείς διεύθυνση δημόσιας περιουσίας Κρήτης Ηράκλειο και Χανιά ✓ Διεύθυνση Κοινωνικής Επιθεώρησης Κρήτης Σώμα επιθεώρησης εργασίας ✓ Τμήμα Κοινωνικής Επιθεώρησης Χανίων – Ρεθύμνου – Λασιθίου - Ηρακλείου

Η1 : Θετικές Διαπιστώσεις

Όπως είδαμε την δεκαετία του ενενήντα υπήρξαν οι σημαντικότερες αλλαγές στο διοικητικό σύστημα της χώρας , το οποίο επηρεάστηκε – συμμορφώθηκε και από τις επιτάξεις της Ευρωπαικής Ένωσης . Από τρεις βαθμούς εξουσίας που υπήρχαν Υπουργεία -Νομαρχίες (κρατικοί Νομάρχες) - Δήμοι , μετατρέπονται σε τέσσερις βαθμούς εξουσίας Υπουργεία- Περιφέρειες - Νομαρχιακές Αυτοδιοικήσεις- Δήμοι και σήμερα ονομάζονται Υπουργεία -Αποκεντρωμένες Διοικήσεις- Περιφέρειες - Δήμοι , με αναβάθμιση του ρόλου των Δήμων και των Περιφερειών , ριζικές αλλαγές στην οργάνωση και τη λειτουργία του κράτους και ειδικότερα της δημόσιας διοίκησης.

Οι αλλαγές αυτές πραγματώνουν θετικές αξίες, όπως η αποκέντρωση, η αξιοκρατία, η προστασία του πολίτη, η αποτελεσματικότητα κ.λ.π. Η προσπάθεια αυτή, αν και συνάντησε την αντίσταση των πολιτικών και ιδεολογικών αγκυλώσεων, που έχουν ανατραφεί με το συγκεντρωτισμό, έγινε τελικά αποδεκτή από την κοινωνία, η οποία αναζητά και προσδοκά την οικονομική ανάπτυξη της περιοχής .

Με τους νέους νόμους εισήχθη μια ευρεία μεταρρύθμιση των επιπέδων διοίκησης και αποκέντρωσης με στόχο την ενίσχυση των ΟΤΑ μέσα από την συνένωση των , με μεταφορά αρμοδιοτήτων ώστε ένας μεγάλος όγκος δημοσίων υποθέσεων κοινωνικού – προνοιακού και αναπτυξιακού χαρακτήρα να διεξάγεται απ΄ αυτούς , ενώ η κρατική διοίκηση τείνει να περιορίζεται κυρίως σε εποπτικό και επιτελικό έργο .

Στην παρούσα χρονική περίοδο η Τοπική Αυτοδιοίκηση βρίσκεται μπροστά σε μία νέα φάση της πολύχρονης πορείας της, η οποία χαρακτηρίζεται αφενός από τη σταδιακή υποχώρηση του κεντρικού κράτους προς όφελος της Περιφέρειας και της Τοπικής Αυτοδιοίκησης στο πλαίσιο της αρχής της επικουρικότητας, και, αφετέρου,

από τη διαμόρφωση μιας νέας πραγματικότητας στον ευρωπαϊκό αλλά και το διεθνή χώρο, που αποτυπώνεται, άλλωστε, και στο Δ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης. Το Πλαίσιο αυτό θέτει ως προτεραιότητα της Ευρωπαϊκής Ένωσης την εδραίωση της συνοχής ανάμεσα στα κράτη - μέλη, η οποία, φυσικά, προϋποθέτει περιφερειακή σύγκλιση και περιορισμό των περιφερειακών ανισοτήτων.

Τέλος, διευρύνεται η δυνατότητα των δημοτικών και κοινοτικών αρχών, να θέτουν κανόνες και να ρυθμίζουν μια σειρά ζητήματα της αρμοδιότητας τους, εκδίδοντας τοπικές κανονιστικές αποφάσεις. Έτσι, για πρώτη φορά, κατοχυρώνεται το δικαίωμα τους να θέτουν τέτοιους κανόνες και ειδικότερους όρους και προϋποθέσεις, ανάλογα με τις τοπικές συνθήκες που επικρατούν σε κάθε Δήμο και Κοινότητα, για μια σειρά ζητήματα που έχουν σχέση και επηρεάζουν άμεσα τις λειτουργίες της πόλης και τη ζωή των κατοίκων. Για παράδειγμα, οι τοπικές αρχές έχουν πλέον τη δυνατότητα να προσδιορίζουν τους όρους και τις ώρες λειτουργίας μουσικής στα κέντρα διασκέδασης, να θέτουν ειδικότερους όρους και προϋποθέσεις ίδρυσης και λειτουργίας καταστημάτων και επιχειρήσεων υγειονομικού ενδιαφέροντος κ.λπ. Με την έκδοση τοπικών κανονιστικών διατάξεων, οι οποίες σύμφωνα με τις ρυθμίσεις του νέου αυτού Κώδικα, καταρτίζονται μετά από διαβούλευση με τους ενδιαφερόμενους φορείς, διασφαλίζεται η ισονομία και η διαφάνεια στην άσκηση των εξουσιών τους.

Η2 : Αρνητικές Διαπιστώσεις

Η μεταρρύθμιση του «Ι. Καποδίστρια», που βελτίωσε αισθητά την Τοπική Αυτοδιοίκηση, δε δημιούργησε παρόλαυτα αποτελεσματικούς Δήμους και Περιφέρειες με οικονομική αυτάρκεια και δυνατότητα άντλησης ιδίων πόρων, ούτε διοικητική ικανότητα με καλά οργανωμένες υπηρεσίες και ανθρώπινο δυναμικό, που να

αξιοποιούν τις νέες δυνατότητες και νέες τεχνολογίες για την παροχή ποιοτικά αναβαθμισμένων υπηρεσιών. Για αυτό άλλωστε μόνο σε 212 από τους 1034 πρωτοβάθμιους ΟΤΑ πιστοποιήθηκε η διαχειριστική επάρκεια[17]. Επιπλέον η Πολιτεία δεν στήριξε ουσιαστικά τους νέους ΟΤΑ με πολιτικές προγραμματικής, οργανωτικής και λειτουργικής αναβάθμισης καθώς και με επαρκή χρηματοδότηση. Σε συνεχεία τις οργανωτικής αλλαγής και του μοντέλου Διοίκησης η κεντρική εξουσία προχώρησε στο πρόγραμμα Καλλικράτης που επαναθεμελιώνεται η πρωτοβάθμια Αυτοδιοίκηση με λιγότερους και ισχυρότερους Δήμους. Οι νέοι δήμοι αναλαμβάνουν σημαντικές πρόσθετες αρμοδιότητες άλλα λείπουν οι αναγκαίοι πόροι για την άσκησή τους, όμως και στο νέο μοντέλο διοίκησής οι παθογένειες τις τοπικής αυτοδιοίκησης δεν έχουν εξαλειφθεί και αποδεικνύεται περίτρανα ότι οι περισσότεροι Δήμοι της χώρας είναι έτοιμοι για λουκέτο. Αν το εγχείρημα ήταν επιτυχές προφανώς αυτό δεν θα συνέβαινε και στις δυο περιπτώσεις . Άρα δεν χρειαζόμαστε ένα νέο Καλλικράτη η ένα νέο Καποδίστρια, χρειαζόμαστε την βούλησή τις πολιτείας στα προβλήματά των Δήμων ειδικά των μικρών και ορεινών με μια νέα θεσμοθέτησή πόρων αποκλειστικά για την τοπική Αυτοδιοίκηση.

Ερμηνεύοντάς τον Καλλικράτης ιδιαίτερη σημασία για την σχέση ανάμεσα σε Δήμο και Περιφέρεια έχει το άρθρο 4, το οποίο ξεκαθαρίζει ότι "*δεν υφίστανται σχέσεις ελέγχου και ιεραρχίας, αλλά συνεργασίας και συναλληλίας, οι οποίες αναπτύσσονται βάσει του νόμου, κοινών συμφωνιών, καθώς και με το συντονισμό κοινών δράσεων*".

Η κατάργηση των Αποκεντρωμένων Διοικήσεων αποτελεί μόνιμο αίτημα των αιρετών, τόσο περιφερειαρχών όσο και δημάρχων και ζητούν όλες οι αρμοδιότητες των να μεταφερθούν στην Περιφέρεια . Πιστεύουν ότι δημιουργήθηκαν μετά τη θεσμοθέτηση

[17] Www.ypes.gr

της εκλογής των περιφερειαρχών έτσι ώστε η κεντρική διοίκηση να έχει λόγο σε όσα συμβαίνουν στις περιφέρειες, στις οποίες έχουν μεταφερθεί πολλές αρμοδιότητες και διαχειρίζονται μεγάλα κονδύλια.

Η παρουσία του κεντρικού κράτους μέσω των Αποκεντρωμένων Διοικήσεων, θεωρούν ότι εξακολουθεί να δημιουργεί προβλήματα στη λειτουργία της αυτοδιοίκησης και των οργάνων της, ενώ θα έπρεπε να εξαντλείται σε ποιοτικό έλεγχο αυτών μόνο.

Η κωλυσιεργία από τις Υπηρεσίες Ελέγχου Νομιμότητας και Δημοσιονομικού Ελέγχου στα εντάλματα πληρωμής στερούν πόρους από την πραγματική οικονομία, αλλά και η τακτική τους να προχωρούν σε έλεγχο σκοπιμότητας και όχι μόνο έλεγχο νομιμότητας, όπως επιβάλλει ο νόμος και το Σύνταγμα. Θεωρούν ότι είναι αδιανόητο κατόπιν εορτής να γίνεται έλεγχος σκοπιμότητας και να σταματούν οι πληρωμές στα εντελλόμενα. " Ο έλεγχος πρέπει να γίνεται προληπτικά και όχι εκ των υστέρων " λένε οι Περιφερειάρχες.

Ο Ρόλος και οι αρμοδιότητες των Αποκεντρωμένων Διοικήσεων σήμερα είναι κατά το πλείστον αντικείμενα των Υπουργείων σε περιφερειακό επίπεδο . Αντικείμενα τα οποία βάση Συντάγματος, τον έλεγχο έχει το κεντρικό κράτος και δεν μπορούν να μεταφερθούν στους ΟΤΑ ή αντικείμενα τα οποία θεωρούνται ότι πρέπει να τα χειρίζεται μόνο το κεντρικό κράτος π.χ Διαχείριση Δασών ,Μετανάστευση ,Ιθαγένεια, ο έλεγχος των ΟΤΑ κλπ . Ασχολείται όμως και με άλλα αντικείμενα τα οποία συνυπάρχουν με Περιφέρειες , Δήμους αλλά και με άλλες κρατικές αποκεντρωμένες υπηρεσίες όπως διαχείριση υδάτων , κληροδοτήματα , περιβαλλοντολογικά θέματα **,** κτηματικής περιουσίας του δημοσίου , αιγιαλός παραλία .

Η3 : Γενικές Διαπιστώσεις

Την Δημόσια Διοίκηση γενικά, ο Έλληνας την υπολογίζει ,αφού οι ενέργειες της και οι αποφάσεις της έχουν άμεση συνέπεια στην καθημερινότητα και στην ποιότητα ζωής του . Για τους ανθρώπους που την συνθέτουν σε όλη την κλίμακα της ιεραρχίας , η εκτίμηση δεν είναι η ενδεδειγμένη .

Αυτό οφείλεται όχι ότι στο σύνολό της η Δημόσια Διοίκηση δεν απαρτίζεται από ικανούς – αξιόλογους , μορφωμένους – εξειδικευμένους υπαλλήλους ,αλλά γιατί οι λίγοι ,μετρημένοι και γνωστοί που βαρύνονται με σοβαρά πειθαρχικά παραπτώματα ή είναι διαπιστωμένα ανεπαρκείς και ακατάλληλοι δεν έχουν απομακρυνθεί από την Δημόσια Διοίκηση . Συχνά ακούμε την φράση ότι στην ..τάδε υπηρεσία έγινε .... αυτή η ατασθαλία χωρίς να δικαιολογούμε ότι ίδια υπηρεσία απασχολεί ένα πλήθος υπαλλήλων και ένας από αυτούς φάνηκε ανίκανος και ανάξιος των επιταγών της Δημόσια Διοίκηση . Ο ένας αυτός (κακός) μολύνει όλη την Δημόσια Διοίκηση και αμαυρώνει ότι καλό έχει επιτευχθεί κατά καιρούς στην υπηρεσία αυτή .

Στη χαμηλή ποιότητα της ελληνικής δημόσιας διοίκησης συνεισφέρει και η διαμορφωθείσα δημοσιοϋπαλληλική νοοτροπία που καλλιεργεί τη μετριότητα, την ευθυνοφοβία, την τυπολατρία και, το χειρότερο, την αδιαφορία, με αποτέλεσμα ικανά και δημιουργικά στελέχη να παραμορφώνονται και να αφομοιώνονται στο παθολογικό αυτό σύστημα. Η ελληνική δημόσια διοίκηση ελάχιστα, έως καθόλου, προβληματίζεται με τις έννοιες της διοίκησης αποτελεσμάτων και ποιότητας υπηρεσιών.

Οι δημόσιοι υπάλληλοι πρέπει να μεταμορφωθούν από απλοί εφαρμοστές του νόμου σε δημιουργικούς επεξεργαστές δημόσιων πολιτικών, σε θεσμικούς, πολιτικά ουδέτερους, συμβούλους της πολιτικής ηγεσίας, ώστε αυτή να λαμβάνει με την συνεργασία τους τις

κατάλληλες αποφάσεις δημόσιας πολιτικής προς όφελος της χώρας και πέρα από μικροκομματικά οφέλη**.18**

Η4 :Προβλήματα επικάλυψης αρμοδιοτήτων .

Οι αρμοδιότητες των Δήμων και των Κοινοτήτων όπως τους έχουν ανατεθεί, είναι σήμερα διάσπαρτες σε διάφορα νομοθετήματα, γεγονός που δεν δημιουργεί μόνο δυσχέρειες , αλλά και πολλές αμφισβητήσεις για το εύρος πολλών από αυτές λόγω της γενικής και αόριστης περιγραφής τους. π.χ Πρόβλημα (έχει, μάλιστα, αποκτήσει και μεγάλη πρακτική σημασία), κατά τη διενέργεια του προληπτικού ελέγχου νομιμότητας των δαπανών Δήμων και Κοινοτήτων άνω των 5.000 κατοίκων, πολλές φορές επικρατεί ασάφεια για το εάν ορισμένες δαπάνες πραγματοποιούνται στο πλαίσιο απονεμημένων αρμοδιοτήτων.

Οι αρμοδιότητες των Δήμων και των Κοινοτήτων κατανέμονται σε επτά τομείς, στους οποίους οι πρωτοβάθμιοι Ο.Τ.Α. μπορούν να αναπτύξουν τη δράση τους.

Πιο συγκεκριμένα, οι τομείς αυτοί είναι οι ακόλουθοι:

- Ποιότητας ζωής και εύρυθμες λειτουργίας των πόλεων και των Οικισμών
- Απασχόλησης
- Κοινωνικής Προστασίας και Αλληλεγγύης
- Παιδείας, Πολιτισμού και Αθλητισμού
- Πολιτικής Προστασίας
- Ανάπτυξης
- Περιβάλλοντος

[18] Αντώνιος Μανιτάκης Ομιλία ΄΄ Γιατί δεν ολοκληρώνεται η διοικητική μεταρρύθμιση στην Ελλάδα: Δομικά ελλείμματα, προαπαιτούμενα και προκλήσεις ΄΄

Σε καθέναν από τους τομείς αυτούς περιλαμβάνεται ενδεικτική απαρίθμηση τοπικών υποθέσεων, για τις οποίες έχουν αρμοδιότητα οι Δήμοι και οι Κοινότητες. Κατά την εφαρμογή των αντίστοιχων διατάξεων του ισχύοντος Κώδικα παρατηρήθηκαν αμφισβητήσεις ως προς το χαρακτηρισμό μιας υπόθεσης ως τοπικής, γίνεται προσπάθεια να είναι όσο το δυνατόν πληρέστερη και αναλυτική η ενδεικτική αυτή καταγραφή των τοπικών υποθέσεων, τουλάχιστον όσον αφορά αυτές που άπτονται της καθημερινότητας του πολίτη. Η έννοια όμως της τοπικής υπόθεσης είναι έννοια δυναμική και μεταβλητή· Ως εκ τούτου η καταγραφή αυτή θα μπορούσε να είναι εξαντλητική.

Ιδιαίτερη μέριμνα λαμβάνεται για αρμοδιότητες, των οποίων η άσκηση επηρεάζει την καθημερινή επαφή των πολιτών με τους Ο.Τ.Α. πρώτου βαθμού, όπως π.χ. τα θέματα που σχετίζονται με τα καταστήματα υγειονομικού ενδιαφέροντος.

Ο προσδιορισμός των αρμοδιοτήτων των Δήμων και των Κοινοτήτων έχει όμως και μία άλλη πλευρά. Υπάρχουν και υποθέσεις, οι οποίες, ενώ δεν φέρουν το χαρακτήρα της τοπικής υπόθεσης, είναι δηλαδή κρατικές αρμοδιότητες, έχουν, ωστόσο, ανατεθεί με νόμο στην πρωτοβάθμια αυτοδιοίκηση (π.χ. τέλεση πολιτικού γάμου, τήρηση ληξιαρχικών βιβλίων , κληροδοτήματα , δάση κ.λπ.). Η ειδική αυτή κατηγορία αρμοδιοτήτων δεν μπορεί να αποτελέσει αντικείμενο επιχειρηματικής δραστηριότητας εκ μέρους των Δήμων και των Κοινοτήτων, ακόμη και σε επίπεδο επιχειρήσεων αμιγώς κοινωφελούς χαρακτήρα, ούτε και να ανατεθεί η άσκηση τους από τους Δήμους και τις Κοινότητες σε άλλα Ν.Π.Δ.Δ.

Περαιτέρω προσδιορίζονται οι γενικές αρχές που πρέπει να λαμβάνουν υπόψη τους οι δημοτικές και κοινοτικές αρχές κατά την άσκηση των αρμοδιοτήτων τους. Έτσι, καθιερώνεται, κατ' αρχήν, η υποχρέωση εναρμόνισης της πολιτικής τους, όχι μόνο με

το ισχύον κάθε φορά θεσμικό πλαίσιο, αλλά και με τις πολιτικές που εφαρμόζονται σε ευρωπαϊκό, εθνικό και περιφερειακό επίπεδο και σχετίζονται με τις αρμοδιότητες τους.

Τονίζεται η ανάγκη συνεργασίας και συντονισμού με άλλες τοπικές, δημόσιες αρχές και οργανισμούς, η ανάγκη της διασφάλισης της πλέον επωφελούς και αποτελεσματικής χρήσης των πόρων που διαθέτουν και της ισόρροπης κατανομής τους, η ανάγκη διασφάλισης υψηλής ποιότητας και επάρκειας παροχής υπηρεσιών και η ανάγκη περιβαλλοντικής προστασίας, προστασίας της πολιτιστικής κληρονομιάς και προώθησης της βιώσιμης ανάπτυξης.

Το μεγαλύτερο πρόβλημα όμως που υπάρχει στους ΟΤΑ κατά την γνώμη μου είναι η δυνατότητα και ικανότητα είσπραξης τελών και προστίμων , η μη εφαρμογή δικαστικών αποφάσεων. Οι ανύπαρκτοι έλεγχοι π.χ των υδάτων , οι οποίοι μπορεί να είναι είτε τακτικοί είτε έκτακτοι είτε έπειτα από καταγγελίες . Οι Τακτικοί και οι έκτακτοι έλεγχοι σπάνια υλοποιούνται από τους αιρετούς άρχοντες για ευνόητους λόγους ψηφοθηρίας .

Μη τήρηση συμβατικών και λοιπών υποχρεώσεων (απαλλοτριώσεις, αποκατάσταση ζημιών και συναφείς αποζημιώσεις, μη καταβολή αμοιβών εργασίας και έργων, κάλυψη δαπανών, κ.λπ.) Παράνομες άδειες και λοιπά ζητήματα λειτουργίας καταστημάτων, εκμεταλλεύσεων και υπηρεσιών. Πλημμελής αντιμετώπιση θεμάτων περιβάλλοντος και χωροθετήσεων (ΧΥΤΑ, αιγιαλοί, δάση κλπ.) Κακή εφαρμογή πολεοδομικής και συναφούς νομοθεσίας (παράνομες οικοδομικές άδειες, αυθαίρετα).

Με βάση τις παραπάνω παρατηρήσεις μπορούμε να εστιάσουμε τις λειτουργικές αδυναμίες και τον ελλειμματικό χαρακτήρα της απόδοσης των υπηρεσιών των ΟΤΑ στα ακόλουθα κυρίως αίτια:

Αδυναμία του διοικητικού προσωπικού να ανταποκριθεί στο σύνθετο χαρακτήρα πολλών αιτημάτων, αδυναμία που συχνά οφείλεται σε άγνοια στοιχειωδών διοικητικών κανόνων, κακή οικονομική διαχείριση και πλημμελής ή ανύπαρκτη άσκηση λεπτομερούς διαχειριστικού ελέγχου, έλλειψη ορθολογικού σχεδιασμού της εργασίας και χρησιμοποίηση αναποτελεσματικών μεθόδων και διαδικασιών, ιδίως μετά την ανάθεση σημαντικού αριθμού αρμοδιοτήτων στους ΟΤΑ και την κατάργηση ή συγχώνευσή τους με τις ρυθμίσεις των τελευταίων ετών, με αποτέλεσμα την αδυναμία ανταπόκρισης στις απαιτήσεις του ασκούμενου από το φορέα έργου και μη ουσιαστική άσκηση ελέγχου νομιμότητας των πράξεων των ΟΤΑ από τα εκ του νόμου προβλεπόμενα αρμόδια όργανα της διοίκησης.

Η άσκηση εποπτείας στους Δήμους και στις Κοινότητες γινόταν από τη Διεύθυνση Τοπικής Αυτοδιοίκησης της οικείας κρατικής τ. Περιφέρειας. (Ν. 2503/1997, άρθρο 7). Η υπηρεσία αυτή ήταν οργανωμένη ως προς το προσωπικό της, την τεχνική υπηρεσία δήμων και κοινοτήτων (ΤΥΔΚ) . Με τον ν. 3852/2010 (Α' 87), «Αυτοτελής Υπηρεσία Εποπτείας Ο.Τ.Α.» υπάγεται απ' ευθείας στον Υπουργό Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης. Μεταβατική Διάταξη **.** Με την την παρ 2 του άρθρου 238 του νόμου 3852/2010, προβλέπεται ότι η ΑΥΕ υποστηρίζεται διοικητικά, μέχρι την επαρκή στελέχωσή της, από την Αποκεντρωμένη Διοίκηση.

Παρατηρούμε λοιπόν ότι η υπηρεσία αυτή όπως λειτουργούσε καταργήθηκε και προσωρινά λειτουργεί από το 2010 ούτε καν ως_διεύθυνση αλλά ως αντικείμενο της Διεύθυνσης Διοίκησης της Αποκεντρωμένης Διοίκησης υπό στελεχωμένη , χωρίς να μπορεί να ανταπεξέρχεται στις ανάγκες για τις οποίες δημιουργήθηκε . Θα μπορούσε λοιπόν να λειτουργεί έστω όπως λειτουργούσε με τον Ν. 2503/1997 έως την τοποθέτηση του νέου ελεγκτή ΟΤΑ και την δημιουργία της υπηρεσίας ελέγχου ΟΤΑ

και όχι να υπολειτουργεί μια τόσο σοβαρή υπηρεσία ελέγχου για το κράτος εδώ και έξι έτη .

Ένα άλλο πρόβλημα που αντιμετωπίζει η Δημόσια Διοίκηση στην Ελλάδα είναι το πλήθος συναρμοδιοτήτων και δομών μεταξύ Υπουργείων – Περιφερειών – Αποκεντρωμένων Διοικήσεων(λέγετε ότι έχουν καταγραφεί τετρακόσιες τριάντα εννέα (439) δομές και συναρμοδιότητες). Τα προβλήματα διαφαίνονται αν διαβαστούν εκ παραλλήλου ,από την προηγούμενη ανάλυσή μου ,οι αρμοδιότητες π.χ της αιρετής περιφέρειας με αυτές της αποκεντρωμένης διοίκησης. π.χ Γενική Διεύθυνση Χωροταξικής και Περιβαλλοντικής Πολιτικής Αποκεντρωμένης Διοίκησης και Γενική Διεύθυνση Αναπτυξιακού Προγραμματισμού, Περιβάλλοντος και Υποδομών Περιφέρειας ή Γενική Διεύθυνση Δασών και Αγροτικών Υποθέσεων Αποκεντρωμένης Διοίκησης και την Γενική Διεύθυνση Περιφερειακής Αγροτικής Οικονομίας και Κτηνιατρικής ,της Περιφέρειας . Οι υπηρεσίες της Περιφέρειας στην ουσία παραλαμβάνουν τις αιτήσεις των πολιτών τις ελέγχουν αλλά η τελική υπογραφή τους γίνεται από την αρμόδια υπηρεσία της Αποκεντρωμένης Διοίκησης . Ας πάρουμε για παράδειγμα την υπηρεσία υδάτων . Την ευθύνη για την ανόρυξη μίας γεώτρησης την έχει η αντίστοιχη υπηρεσία της Περιφέρειας . Ο ενδιαφερόμενος καταθέτει την αίτησή του ελέγχεται από την Περιφέρεια και υπογράφεται από την Αποκεντρωμένη Διοίκηση .(Παράρτημα σχέδιο απόφασης Χορήγησης άδειας γεώτρησης , τα υπό στοιχεία 22,23,24 της απόφασης)

Έντονα επίσης παρατηρούμε ότι υπάρχουν αντικείμενα υπηρεσιών όπως Γεωργίας , Υδάτων , Κτηνιατρικής , Αλιείας και στους ΟΤΑ Α΄και Β βαθμού και στην Αποκεντρωμένη Διοίκηση , αλλά και σε αμιγώς κρατική υπηρεσία του υπουργείου , με αποτέλεσμα πολλές φορές να είναι δυσδιάκριτη τίνος είναι αρμοδιότητα τι .

Για όλες αυτές τις αρμοδιότητες δεν υπάρχει το κυριότερο α) κωδικοποίηση της νομοθεσίας , β) επικάλυψη αρμοδιοτήτων και διακριτός ρόλος και αρμοδιότητες μεταξύ Αυτοδιοίκησης – Αποκέντρωσης και Υπουργείων . Έπειτα από την έκδοση του εκάστοτε νόμου πρέπει να εκδοθούν Προεδρικά διατάγματα για την μεταφορά αρμοδιοτήτων ώστε να αναφέρεται ρητά ποιος κάνει τι και πότε το κάνει . Ακόμα όμως και σήμερα το κράτος είναι απρόθυμο να προχωρήσει σε αποκέντρωση των αρμοδιοτήτων και πόρων από Υπουργεία προς τις Αποκεντρωμένες Διοικήσεις και την Αυτοδιοίκηση, παρά του ότι το σύνταγμα ορίζει ότι το κράτος οργανώνεται με βάση το αποκεντρωτικό σύστημα , το συγκεντρωτικό σύστημα είναι πιο ισχυρό , και αυτό διότι οι πολιτικοί χρησιμοποιούν την Δημόσια Διοίκηση ως εργαλείο ψηφοθηρίας .

Ένα άλλο πρόβλημα που παρουσιάζεται είναι , τα υπουργεία σχεδιάζουν και νομοθετούν πολιτικές , την εφαρμογή όμως των πολιτικών στην πράξη τις υλοποιούν υπηρεσίες που δεν έχουν καμία διοικητική ιεραρχική σχέση με το υπουργείο .Μη άσκηση καθετοποιημένης εθνικής δασικής πολιτικής όταν η Ειδική Γραμματεία Δασών και η Γενική Διεύθυνση Δασών είναι στο ΥΠΕΚΑ, αλλά τα Δασαρχεία και οι Διευθύνσεις Δασών ανήκουν στις Αποκεντρωμένες Διοικήσεις οι οποίες εποπτεύονται από το Υπ. Εσωτερικών. Ούτε βέβαια ασκείται καθετοποιημένη μεταναστευτική πολιτική όταν υπάρχει στο Υπ. Μεταναστευτικής Πολιτικής η Γενική Γραμματεία Μεταναστευτικής Πολιτικής, αλλά οι Διευθύνσεις Αλλοδαπών και Μετανάστευσης καθώς και οι Διευθύνσεις Αστικής Κατάστασης ανήκουν στις Αποκεντρωμένες Διοικήσεις, που με την σειρά τους ανήκουν στο Υπουργείο Εσωτερικών κ.α.

Επίσης τα πολεοδομικά θέματα χωροταξίας κλπ . Υπάρχουν νομολογίες του κράτους όπου τα θέματα αυτά είναι υπόθεση του κεντρικού κράτους, με βάση το άρθρο 24 παρ 2 του Συντάγματος, άρα δεν μπορεί να μετακιλύει τις υποχρεώσεις του αυτές στην

Τοπική Αυτοδιοίκηση . Επίσης έχουμε μια σειρά από πορίσματα των Ελεγκτών της Δημόσιας Διοίκησης , που όλοι διαπιστώνουν ένα μεγάλο έλλειμμα στην παρακολούθηση και εφαρμογή πολιτικών που σχεδιάζονται για την προστασία του περιβάλλοντος , φυσικού και δομημένου . Με βάση όλα αυτά υπάρχει μια συνεχής εναλλαγή ευθυνών και αρμοδιοτήτων τα τελευταία τριάντα έτη . Σημαντικό επίσης είναι η έλλειψη πολιτικής βούλησης από την πλευρά της Τοπικής Αυτοδιοίκησης για τον έλεγχο και την καταστολή παραβάσεων καθώς και μεγάλη διαφθορά και διαπλοκή ειδικά για το περιβάλλον (Δάση , Χωροταξία , Πολεοδομία , Ύδατα , Ρέματα κλπ) να έχουν ορισμένες ο Δήμος , άλλες η Περιφέρεια και άλλες η Αποκεντρωμένη Διοίκηση ,και το καθ ύλη αρμόδιο Υπουργείο (π.χ Περιβάλλοντος όπου είναι και η αρμοδιότητα του) με το Υπουργείο Εσωτερικών που εποπτεύει την Τοπική Αυτοδιοίκηση . Ένα παράδειγμα : καταγγελία στο Υπουργείο Περιβάλλοντος για παράνομο οικοδομικό συγκρότημα σε δήμο.Χ... . Αρμόδιος να το ελέγξει ο Δήμος ....ο Δήμος αδιαφορεί..... αρμόδιος για να ελέγξει το Δήμο το Υπουργείο Εσωτερικών, κωλυσιεργία , ο ιδιοκτήτης εξακολουθεί να εκτελεί τις παράνομες εργασίες και φθάνει σε ένα σημείο όπου έχουν εκτελεστεί οι περισσότερες εργασίες ... η κατεδάφιση του οικήματος είναι ένα δύσκολο εγχείρημα ... τα πρόστιμα είναι δύσκολο να πληρωθούν ή και αν πληρωθούν στην ουσία νομιμοποιείται μια αυθαίρετη κατασκευή με ότι αυτό συνεπάγεται . Παρατηρούμε λοιπόν μία συνεχή επικάλυψη και σύγχυση αρμοδιοτήτων με αποτέλεσμα επί της ουσίας κανείς να μην έχει τον πλήρη έλεγχο .

Η5 :Προβλήματα ανθρώπινου δυναμικού

Όσο αφορά την διοίκηση , απαραίτητη προϋπόθεση για την αποτελεσματική λειτουργία της είναι η ορθολογική διαχείριση του ανθρώπινου δυναμικού με βάση την *αξιολόγηση και την αξιοκρατία* .

Η εφαρμογή μίας σύγχρονης μεθόδου αξιολόγησης των στελεχών της δημόσιας διοίκησης είναι ένα έργο δύσκολο , στο οποίο πρέπει να συμμετάσχουν και να συμβάλλουν όλοι οι εμπλεκόμενοι, σε κοινή προσπάθεια για την, κατά το δυνατόν, αντικειμενικότερη και δικαιότερη αξιολόγηση των στελεχών της δημόσιας διοίκησης,

Ο τρόπος με τον οποίο αντιμετωπίζεται το πρόβλημα της αξιολόγησης και των προαγωγών του προσωπικού της δημόσιας διοίκησης και τα μέτρα που κατά καιρούς λαμβάνονται, αποτελούν σαφή ένδειξη της έλλειψης συνοχής και συνέχειας που απαιτείται στους επιμέρους θεσμούς της δημόσιας διοίκησης.

Με τις σύγχρονες αντιλήψεις, αξιολόγηση είναι η διαδικασία μέτρησης του βαθμού προσέγγισης και επίτευξης των στόχων μιας σχεδιασμένης απόδοσης για να διαπιστωθούν αποκλίσεις και να ληφθούν διορθωτικά μέτρα ώστε η απόδοση να προσαρμοστεί σε αυτά που έχουν σχεδιαστεί. Για να επιτευχθούν όμως οι στόχοι αυτοί πρέπει η αξιολόγηση να διεξάγεται με τρόπο ομαλό και ορθό, βάσει κριτηρίων τα οποία να πληρούν τις προϋποθέσεις της αξιοπιστίας, της εγκυρότητας, της έλλειψης προκαταλήψεων, της αντικειμενικότητας και της σύνδεσης τόσο με τους στόχους της υπηρεσίας όσο και με τους αντικειμενικούς στόχους της κάθε θέσης εργασίας.

Ένα ακόμα από τα μεγαλύτερα προβλήματα που παρουσιάζονται στην Δημόσια Διοίκηση ως κακοδιοίκηση είναι η *συμπεριφορά των υπαλλήλων* που πολλές φορές έχει τάσεις αρχομανίας .

Εδώ βέβαια πρέπει να επισημάνουμε ότι κατά την διαδικασία λήψης των αποφάσεων ο διοικητικός ζει σε ένα κόσμο αλληλοσυγκρουόμενων σκοπών και εναλλασσόμενων αναγκών , διότι το στιλ της διοίκησης εξαρτάται κάθε φορά από την πολιτική ηγεσία και τον ρόλο των στελεχών της . Οι υπάλληλοι πρέπει συνειδητοποιήσουν και να συμπεριφέρονται στον πολίτη ως ένα πελάτη ο οποίος έρχεται στην υπηρεσία –

κατάστημα του για να αγοράσει προιόν . Πρέπει να συνειδητοποιήσουν ότι ο πολίτης επισκεπτόμενος μία δημόσια υπηρεσία ή Νομικό Πρόσωπο Δημοσίου Δικαίου είναι προς όφελος του κράτους η σωστή ,έγκυρη και έγκαιρη παροχή πληροφοριών .

Άραγε πόσο δύσκολο είναι να επιβληθεί στους υπαλλήλους η καλή συμπεριφορά και να συνειδητοποιήσουν ότι ο ρόλος και η θέση τους είναι η εξυπηρέτηση του πολίτη – πελάτη ? Τα παραδείγματα κακής συμπεριφοράς σε Εφορίες , πολεοδομίες , Δημόσια Ταμεία δεν είναι λίγα .

Η6 : Προτάσεις

Η εφαρμογή μιας πολιτικής δεν είναι αποτέλεσμα μιας πολιτικής βούλησης την οποία επιβάλλει ένα κόμμα ή μια καλή μη διεφθαρμένη διοίκηση , ούτε μια καλή χρηματοδότηση αλλά κύρια η δημιουργία μιας κουλτούρας όπου η ίδια η κοινωνία να θέλει και να επιδιώκει την εφαρμογή και υλοποίηση αυτής της πολιτικής .

Η προσπάθεια θα είναι μακρόπνοη και δύσκολη γιατί μόνο αν κατοχυρωθούν στην συνείδηση των πολιτών οι νέοι θεσμοί και εκ του αποτελέσματος της θα κριθεί τελικά το εγχείρημα. Γι΄ αυτό δεν αρκούν οι πραγματικοί επαναστατικοί και ανατρεπτικοί νόμοι, θα πρέπει να κινητοποιηθούν οι ίδιες οι Τοπικές κοινωνίες, οι παραγωγικές δυνάμεις, το ανθρώπινο δυναμικό, η φαντασία, και η αυτενέργεια των πολιτών, μέσα και γύρω από τους θεσμούς της Τοπικής Αυτ/σης, και προπαντός αν οι ίδιοι οι θεσμοί δεν αναλαμβάνουν μαζί με το σύνολο των νέων εξουσιών τους, και το σύνολο των μεγάλων και κρίσιμων ευθυνών τους.

Πολλοί υποστηρίζουν ότι απαιτήται η δοκιμασία των θεσμών στην πράξη για τις αλλαγές του μέλλοντος . Σήμερα παρά ποτέ είναι έτοιμο όλο το κλίμα περί δημόσιας διοίκησης για εφαρμογή των αλλαγών αυτών .

Η περίοδος που διανύουμε είναι ιδανική για μία σειρά διαρθρωτικών αλλαγών στο διοικητικό σύστημα της χώρας , εκσυγχρονισμός της δημόσιας διοίκησης, Περιφερειακή Ανασυγκρότηση , άμεση ανάγκη ανεξαρτητοποίησης της Πολιτικής από την Διοικητική Εξουσία , ξεκάθαρες αρμοδιότητες των βαθμών εξουσίας .

Οι αλλαγές που έχουν επέλθει στην τεχνολογία, στον διεθνή ανταγωνισμό, στην καθιέρωση της ηλεκτρονικής διοίκησης δεν έχουν λειτουργήσει ακόμα στην αλλαγή των δημοσίων υπηρεσιών . Σήμερα μιλάμε ακόμα για συστήματα διοίκησης του 1970 χωρίς ηλεκτρονικό πρωτόκολλο (από το ποιο απλό , βλέπε Δικαστήρια Εισαγγελίες κλπ) . Στόχος πρέπει να είναι ο εκμηδενισμός των αποστάσεων και η ριζική μείωση της γραφειοκρατίας, ώστε τελικά κανένας πολίτης ή φορέας να μην χρειάζεται να μετακινηθεί από τον τόπο του για να έρθει σε επαφή με μια κρατική υπηρεσία, να εξυπηρετείται άμεσα και να ελέγχει κάθε στιγμή τη διαδικασία διεκπεραίωσης κάθε υπόθεσης . Διαθέτουμε αρκετή χρηματοδότηση π.χ για τις κάμερες σε εθνικούς δρόμους που όλοι γνωρίζουμε ότι δεν αποτελούν μέτρο αποφυγής τροχαίων ατυχημάτων αλλά ένα καθαρά εισπρακτικό και εκφοβιστικό μέτρο στο οποίο είμαστε νόμιμοι στα πεντακόσια μέτρα πριν και μετά την κάμερα και δεν έχουμε εκσυγχρονίσει μια υπηρεσία , για να μπορεί να αποδίδει και να δίνει λύσεις στα καθημερινά προβλήματα που αντιμετωπίζει ο πολίτης στις συναλλαγές του με τις δημόσιες υπηρεσίες .

Να δημιουργηθούν ισχυροί και βιώσιμοι ΟΤΑ Α και Β βαθμού με οικονομική και διοικητική αυτοτέλεια .Οι νέοι οργανισμοί, όπως έχουν σχεδιαστεί, με τις δυνατότητες, που τους παρέχει ο νέος Νόμος, το μηχανολογικό εξοπλισμό που διαθέτουν, τους οργανισμούς εσωτερικής υπηρεσίας κ.λ.π., έχουν πολιτικό λόγο και πραγματική εξουσία στα τοπικά προβλήματα, να αναλαμβάνουν σημαντικές αρμοδιότητες και να

παρέχουν αναβαθμισμένες υπηρεσίες στους πολίτες συμβάλλοντας έτσι στην περιφερειακή ανάπτυξη της χώρας. Οι διοικητικές και οικονομικές υπηρεσίες να είναι τελείως ανεξάρτητες από τον εκάστοτε αιρετό άρχοντα ώστε να λειτουργούν οι υπηρεσίες χωρίς πολιτικές παρεμβάσεις (ανείσπρακτα πρόστιμα από καταστήματα , αιγιαλό , ταμπέλες καταστημάτων κλπ) .

Οι Δήμοι πρέπει να διατηρήσουν όλες τις θεσμοθετημένες υπηρεσίες τους ,αλλά απαραίτητη προϋπόθεσή είναι και η μεταφορά των οικονομικών πόρων που προέρχονται από την καταργούμενες αρμοδιότητές άλλων φορέων ώστε να μπορούν να υλοποιηθούν ,η πρόνοια και η προστασία της δημόσιας υγείας, η ανέγερση σχολικών κτιρίων,η καταπολέμηση του κοινωνικού αποκλεισμού, η ένταξη των μεταναστών, οι πολεοδομικές εφαρμογές, ο υγειονομικός έλεγχος, η προστασία της παιδικής και της τρίτης ηλικίας, οι λαϊκές αγορές, οι αδειοδοτήσεις και ο έλεγχος πολλών τοπικών, οικονομικών και κοινωνικών δραστηριοτήτων . Αυτή, ακριβώς, η ανάγκη να ανταποκριθεί με επιτυχία η Αυτοδιοίκηση στις αυξημένες απαιτήσεις του νέου ρόλου της, προϋποθέτει αναπόδραστα τη διαμόρφωση ισχυρότερων Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοίκησης. Γιατί μόνον έτσι θα μπορέσει να εκμεταλλευθεί στο έπακρο το συγκριτικό της πλεονέκτημα, που δεν είναι άλλο από την εγγύτητα που έχει προς τον πολίτη και τη στενότερη επαφή μαζί του. Η ενίσχυση αυτή απαιτεί τη σωρευτική συνδρομή δύο βασικών προϋποθέσεων: α) της ύπαρξης σύγχρονου και ευέλικτου θεσμικού πλαισίου λειτουργίας και β) της διασφάλισης επαρκών, για την εκπλήρωση της αποστολής της, πόρων. γ) Ανεξάρτητες οικονομικές υπηρεσίες .

Σε δύσκολες συνθήκες π.χ καιρικά φαινόμενα - χιονοπτώσεις , οι πρώτοι οι οποίοι έρχονται σε επαφή με το πρόβλημα και την άμεση λύση του είναι οι Δήμοι , άρα στους Δήμους πρέπει να δοθεί και όλη η αρμοδιότητα της Πολιτικής Προστασίας . Οι

Περιφέρειες πρέπει να έχουν μόνο τον σχεδιασμό σε περιφερειακό επίπεδο και τον επιτελικό έλεγχο ενώ από τις Αποκεντρωμένες Διοικήσεις η αρμοδιότητα αυτή πρέπει να μεταφερθεί εξ ολοκλήρου στην Περιφέρεια .

Για τις *Περιφέρειες* γνώμη μου είναι να δοθούν όλες οι αρμοδιότητες οι οποίες σήμερα συνυπάρχουν με την Αποκεντρωμένη Διοίκηση . Μια ενέργεια ή αίτημα να αρχίζει και να τελειώνει με υπογραφές του ιδίου φορέα . Όπως είδαμε παραπάνω Περιφέρεια και Αποκεντρωμένη Διοίκηση συλλειτουργούν ,η τελευταία έγκριση γίνεται από την Αποκεντρωμένη διοίκηση .

Η κρατική εποπτεία περιλαμβάνει, ως γνωστό, μόνο τον έλεγχο νομιμότητας επί των πράξεων των οργάνων της Τοπικής Αυτοδιοίκησης πρώτου βαθμού, προς διασφάλιση των αρχών της νομιμότητας, της χρηστής διοίκησης και του Κράτους Δικαίου. Να περιορισθεί ο έλεγχος νομιμότητας που ασκείται στις πράξεις των Δήμων και των Κοινοτήτων από τον Ασκούντα Καθήκοντα Γενικό Γραμματέα τής Αποκεντρωμένης Διοίκησης στον απολύτως απαραίτητο, προκειμένου να γίνει πράξη η συνταγματική επιταγή του άρθρου 102 του Συντάγματος για τη διασφάλιση της διοικητικής και οικονομικής αυτοτέλειας των Ο.Τ.Α.

Εδώ βέβαια ίσως δημιουργηθεί πρόβλημα στην προστασία των πολιτών απέναντι στις τυχόν παράνομες πράξεις των τοπικών οργάνων, μέχρι σήμερα εμπειρία τόσο από τη λειτουργία της επιτροπής του άρθρου 18 του ν. 2218/1994, όπως αυτός ισχύει, όσο και από την κατάργηση της διοικητικής προσφυγής κατά των πράξεων της επιτροπής αυτής ενώπιον του καθ' ύλη αρμόδιου Υπουργού, καταδεικνύει ότι το ισχύον σύστημα ελέγχου χωλαίνει σημαντικά σε βάρος των πολιτών. Αποτέλεσμα όλων αυτών είναι η χωρίς άλλη εναλλακτική λύση προσφυγή του διοικούμενου στη δικαιοσύνη, γεγονός

που τις περισσότερες φορές σημαίνει εκκρεμότητα που διαρκεί επί μακρόν, αλλά και διόλου ευκαταφρόνητη οικονομική επιβάρυνση.

Για την *Αποκεντρωμένη Διοίκηση* γνώμη μου είναι ότι δεν πρέπει να καταργηθεί αλλά να εκσυγχρονισθεί σε λειτουργία υπηρεσιών και όχι εκτέλεσης έργων και να έχει την μορφή κρατικού ελέγχου σε περιφερειακό επίπεδο . Να μεταφερθούν σε αυτήν όλες οι εκτελεστικές αρμοδιότητες των υπουργείων και των κρατικών αποκεντρωμένων υπηρεσιών των υπουργείων (βλ σελ 62 πίνακα) σε περιφερειακό επίπεδο , να έχει τον γενικό έλεγχο με ελέγχους τακτικούς , έκτακτους ή έπειτα από καταγγελίες .

Κάθε διεύθυνση να απευθύνεται και να ελέγχεται από το ανάλογο υπουργείο . Η καθετοποιημένη μορφή διοίκησης όπως ήταν παλαιότερα αλλά όπως είδαμε και παραπάνω ,όπου το κάθε υπουργείο διατηρεί αποκεντρωμένες υπηρεσίες ανά νομό ,δεν ενδείκνυται σήμερα ούτε είναι ευέλικτη μορφή διοίκησης , διότι κάθε υπηρεσία χρειάζεται την διοίκηση , οικονομικά και την τεχνική της υποστήριξη . Η έκδοσης ενός απλού πιστοποιητικού υπηρεσιακών μεταβολών ενός υπαλλήλου ο οποίος εργάζεται σε κρατική αποκεντρωμένη υπηρεσία του υπουργείου από την κεντρική διοίκηση της υπηρεσίας , ή η αναβάθμιση – επισκευή ενός ηλεκτρονικού υπολογιστή φθάνουν να γίνονται προβλήματα αφού ο χρόνος διεκπεραίωσης γίνεται μακρύς και πολλές φορές ασύμφορος . Η Αποκεντρωμένη Διοίκηση μπορεί να ενσωματώσει όλες τις Αποκεντρωμένες υπηρεσίες των υπουργείων ανά νομό και όπου το αντικείμενο της θα είναι τέτοιο ώστε να μην υπάρχει συνλειτουργία με τους ΟΤΑ όπως υπάρχει σήμερα αλλά καθαρά ελεγκτικού χαρακτήρα ή αντικείμενα γενικού χαρακτήρα π.χ επί θεμάτων ασφάλειας και υγείας του πληθυσμού χημικές , μηχανικές , μικροβιολογικές, μοριακές , ή άλλες εξετάσεις . Να έχει ως αντικείμενα τα Δάση όπου βάση συντάγματος ανήκουν στο κράτος την Μετανάστευση και υπηρεσίες ελέγχου π.χ υπηρεσία ελέγχου

περιβάλλοντος η οποία να είναι αρμόδια για τον έλεγχο τις παραβάσεις σε ότι αφορά το περιβάλλον . Μια τελείως διακριτή δομή της υπηρεσίας ελέγχου από την υπηρεσία αδειοδότησης ,η οποία απαιτεί βούληση , ξεκάθαρες αρμοδιότητες , πόροι , μέσα με σύνδεση κτηματολογίου – Δασολογίου – Μητρώο των αυθαίρετων των οικοδομικών αδειών , Αρχαιολογικό μητρώο , κάθε θεσμική γραμμή χάραξης των αιγιαλών , ρεμάτων σε ενιαία ψηφιακή πλατφόρμα , σύγκριση αεροφωτογραφιών ανά τακτά χρονικά διαστήματα για να εντοπίζεται οποιαδήποτε παρέμβαση στο φυσικό ή δομημένο περιβάλλον . Να μπορούμε σε πραγματικό χρόνο να βλέπουμε τις αναδασωτέες εκτάσεις, την εξέλιξή των αυθαιρέτων κλπ.

Ένα αντίστοιχο πρόγραμμα στις υπηρεσίες υδάτων, στην πλήρη καταγραφή της κατάστασης, της επάρκειας και της ποιότητας των υδάτινων πόρων. Στην καταγραφή γεωτρήσεων, λιμνοδεξαμενών, ταμιευτήρων, φραγμάτων, κλπ.

Κάτι αντίστοιχο πρέπει να γίνει με τα κληροδοτήματα, την καταγραφή τους και τον έλεγχο της διαχείρισής τους.

Με τον τρόπο αυτό Διοίκησης τα Υπουργεία θα έχουν το καθαρά νομοθετικό χαρακτήρα και θα συντονίζουν ,θα κατευθύνουν και θα έχουν τον έλεγχο μέσω των Αποκεντρωμένων Διοικήσεων τις πολιτικές της χώρας . Με αποτέλεσμα την απλούστευση των διαδικασιών προς όφελος του πολίτη, μέσω του περιορισμού των περιπτώσεων επικάλυψης αρμοδιοτήτων. Η υπηρεσία αυτή πρέπει να είναι μία ανεξάρτητη διοίκηση από πολιτικούς προϊσταμένους με επικεφαλής ανώτατα στελέχη της Δημόσιας Διοίκησης ,ώστε να μην εμπλέκεται η πολιτική με την διοικητική εξουσία . Το ανώτατο διοικητικό στέλεχος της Αποκεντρωμένης Διοίκησης θα έχει τον έλεγχο και των συντονισμό των υπηρεσιών της .Οι Διευθύνσεις οι οποίες θα ανήκουν στην Αποκεντρωμένη Διοίκηση να έχουν τον πλήρη έλεγχο και των τελευταίων

υπογραφών των Διευθύνσεων τους και τις κατευθύνσεις και τον έλεγχο να τον δέχονται μόνο από τα Υπουργεία στα οποία ανήκουν π.χ Διεύθυνση Μετανάστευσης από το καθ ύλη αρμόδιο Υπουργείο Μεταναστευτικής Πολιτικής ή Διεύθυνση Περιβάλλοντος από το καθ ύλη αρμόδιο Υπουργείο Περιβάλλοντος κλπ .Η μετάβαση δηλαδή από την συν διοίκηση η οποία προκαλεί αντιδράσεις μεταξύ των συνδιοικούντων στον έλεγχο νομιμότητας τακτικών και έκτακτων του δημοσίου ώστε καθ΄είς να καταστήσει περισσότερο υπεύθυνους τους φορείς,ως προς τη διαχείριση των δημόσιων πόρων να διαχειρίζεται τους οικονομικούς δημόσιους πόρους με κριτήριο τους σκοπούς για τους οποίους επιδιώκει . Οι έλεγχοι που προβλέπονται να διενεργούνται βάσει ετήσιου προγράμματος, που θα συντάσσεται από την αρμόδια υπηρεσία και θα είναι δειγματοληπτικός. Το δείγμα των ελεγχόμενων φορέων και κατηγοριών δαπανών ή προγραμμάτων αυτών θα επιλέγεται με βάση τις αρχές της αντιπροσωπευτικότητας και τους ενδεχόμενους παράγοντες κινδύνου, που θα επισημαίνονται στο στάδιο μελέτης για την κατάρτιση του ετήσιου προγράμματος ελέγχου. Ο ετήσιος προγραμματισμός του ελέγχου να μην αποκλείει τη διενέργεια έκτακτων ελέγχων σε συγκεκριμένους φορείς ή συγκεκριμένες δαπάνες, εφόσον αυτό κριθεί αναγκαίο. Ο έλεγχος θα διενεργείται από ομάδες ελεγκτών, οι οποίοι θα διαθέτουν τις γνώσεις, ικανότητες και δεξιότητες για την αποτελεσματική άσκησή του. Για το σκοπό αυτό να προβλέπεται η κατάρτιση μητρώου ελεγκτών και εμπειρογνωμόνων, το οποίο θα λειτουργεί ως «δεξαμενή» άντλησης των απαιτούμενων ανθρώπινων ελεγκτικών πόρων. Επιπλέον, η άσκηση του ελέγχου από ομάδες ελεγκτών να διασφαλίζει την ποιότητα, την ακεραιότητα και την αντικειμενικότητα του ελέγχου.

Αλλαγή στην εικόνα της Δημόσιας Διοίκησης και των στελεχών της . Μεγάλη σημασία πρέπει να δοθεί και στο ανθρώπινο δυναμικό το οποίο θα ασχοληθεί με τα αντικείμενα της Δημόσιας Διοίκησης .

Για την καταστολή των φαινομένων διαφθοράς και κακοδιοίκησης πρέπει να λειτουργούν αποτελεσματικά οι ελεγκτικοί , διωκτικοί και κατασταλτικοί μηχανισμοί με παράλληλη και ταχεία αποτελεσματική και αξιόπιστη απόδοση της Δικαιοσύνης . *Ίδρυση Τοπικών Μηχανισμών Ελέγχου* . Μια υπηρεσία δηλαδή η οποία να λειτουργεί στα πρότυπα των ΚΕΠ , με επιτόπιο έλεγχο κακοδιοίκησης . Υπάρχουν πλείστες περιπτώσεις όπου υπάλληλοι είτε λόγω άγνοιας είτε λόγου εξουσίας ζητούν από τους πολίτες παράλογα πράγματα . Ένα παράδειγμα : υπάλληλος στον ΟΓΑ ζητά από Ομογενή με ταυτότητα Ομογενούς (Εκδίδεται από την Αστυνομία έπειτα από έλεγχο και έχει αόριστη διάρκεια όπως και οι Ελληνικές) να του φέρει κάποιο έγγραφο ότι η ταυτότητα του είναι σε ισχύ του ζητά δε αυτήν την βεβαίωση από τις Διευθύνσεις Μετανάστευσης και όχι από την Αστυνομία όπου εμφανώς αναγράφεται η έκδοσή της . Η κακοδιοίκηση του υπαλλήλου (έπειτα από έλεγχο) να καταγράφεται στον φάκελλο του και να λαμβάνεται υπόψη στις κρίσεις των προϊσταμένων και των διευθυντών . Όσο αφορά τον Προγραμματισμό και τον έλεγχο πρέπει να δοθεί ιδιαίτερη έμφαση στην Δημόσια Διοίκηση κάτι το οποίο σήμερα θεωρείται δευτερεύον , ενώ πρωτεύον θεωρείται η αξιολόγηση παντός επιπέδου στην Δημόσια Διοίκηση .

Σήμερα το μορφωτικό επίπεδο των Δημοσίων υπαλλήλων είναι αρκετά υψηλό με πτυχία – μεταπτυχιακά – γλώσσες , βρίσκονται δηλαδή όλοι οι υπάλληλοι στο ίδιο επίπεδο , είναι όμως όλοι ικανοί να αναλάβουν θέσεις ευθύνης ? Να αναλάβουν υπευθυνότητες και να έχουν αποτελέσματα ? Μπορούν να υλοποιούν κυβερνητικά

προγράμματα άσχετα με την δική τους ιδεολογία η οποία μπορεί να είναι τροχοπέδη στην στην ανάπτυξη ?

Η επιλογή του προσωπικού, η λειτουργία των ομάδων, τα μέσα υποκίνησης του προσωπικού, είναι μερικές λειτουργίες του management που στους Δημόσιους φορείς λειτουργούν, χωρίς να λαμβάνεται υπόψη, η φύση του οργανισμού , οι μακροχρόνια ανάπτυξή του ,οι φύση του έργου προς επιτέλεση ,οι ανάγκες των εργαζομένων κτλ Δηλαδή δεν υπάρχουν δυνατότητες εξατομίκευσης ανά περίπτωση ,παρά μόνο κάποιες εξαιρέσεις . Κατά την επιλογή του προσωπικού (έχοντας υπόψη μας ότι οι υπάλληλοι σήμερα παρά ποτέ έχουν αρκετούς πανεπιστημιακούς τίτλους) ένα σημαντικό βήμα το οποίο θα βοηθήσει στην ευκολότερη αξιολόγηση τους και το οποίο θα κριθεί λογικό και αξιοκρατικό θα είναι η σύνδεση θέσης και σπουδών , θα πρέπει δηλαδή να κατατάσσονται και να μοριοδοτούνται ανάλογα με τα προσόντα που απαιτεί η θέση και όχι με τα γενικά προσόντα του υπαλλήλου . Ένα παράδειγμα . Σήμερα για την κρίση προϊσταμένου διεύθυνσης π.χ οικονομικού συν της άλλης μοριοδοτείται το πτυχίο και το μεταπτυχιακό . Δεν δίνεται το ανάλογο bonus σε πτυχίο οικονομικού πανεπιστημίου ή μεταπτυχιακό οικονομικού τμήματος αλλά οπουδήποτε πτυχίου ή μεταπτυχιακού (π.χ μεταπτυχιακό διοίκησης τουριστικών υπηρεσιών ή εκπαίδευσης ενηλίκων) Έτσι οι υπάλληλοι τελειώνουν ένα μεταπτυχιακό μόνο και μόνο να πάρουν τα μόρια για την προαγωγή και όχι αν αυτό βοηθήσει στην υπηρεσία όπου ανήκει .

Αξιολόγηση λοιπόν της θέσης και καταγραφή των προσόντων της , και τοποθέτηση υπαλλήλου αναλόγων προσόντων, ελλείψει δε αυτών οι υπόλοιποι . Επίσης να ληφθεί υπόψη των αρμοδίων για την κινητικότητα και την μεταφορά των υπαλλήλων οι τίτλοι των πτυχίων . Έτσι θα αποφεύγουμε να έχουμε πτυχίο νοσοκόμας σε διοικητική

υπηρεσία όταν υπάρχουν τόσες ανάγκες στο ΕΣΥ , ή πτυχίο Μηχανολόγου Μηχανικού ή Χημικού σε υπηρεσίες Μετανάστευσης .

Προσωπική μου άποψη είναι ότι η αξιολόγηση θα λειτουργήσει από μόνη της δίνοντας την *δυνατότητα υπογραφής εγγράφων στους υπαλλήλους* ,. Μεταβίβαση της εξουσίας υπογραφής σε χαμηλά επίπεδα . Σήμερα για την διεκπεραίωση ενός εγγράφου ακολουθείται η σειρά .. ..Πρωτοκόλληση ,χρέωση από τον προϊστάμενο στον υπάλληλο, έλεγχος – εισήγηση από τον υπάλληλο , έλεγχος από τον προιστάμενο , υπογραφή προισταμένου , έλεγχος διευθυντή , υπογραφή διευθυντή έλεγχος από τον Γενικό διευθυντή υπογραφή γενικού διευθυντή ,τελική υπογραφή του ανωτάτου στελέχους . Αυτό είναι βέβαια διαβαθμισμένο σήμερα , δεν φθάνουν όλα τα έγραφα σε επίπεδο γενικού διευθυντή ή του ανωτάτου στελέχους , όπου ο ρόλος τους πρέπει να είναι άλλος από αυτού του γραφειοκράτη αλλά του έχοντος το γενικό έλεγχο , αλλά μέχρι το επίπεδο του διευθυντή , ο οποίος είναι και κατά κανόνα ο γνώστης του αντικειμένου . Παρατηρούμε ότι ακόμα και έγραφα τα οποία τίθενται σε αρχείο η τελική υπογραφή γίνεται από τον διευθυντή . Άραγε αυτός είναι ο ρόλος του ? Ή να κατευθύνει , συντονίζει ,ελέγχει και να δίνει το όραμα και την ώθηση της υπηρεσίας του ? . Με το να δοθεί αρμοδιότητα υπογραφής στα χαμηλά στρώματα της Δ.Δ (one stop shop) (σε συνδυασμό με την εξυπηρέτηση και την καλή συμπεριφορά) ο πολίτης θα εξυπηρετήται γρηγορότερα , και ποιο σημαντικό ο σωστός , αποτελεσματικός υπάλληλος θα διακριθεί ad hock ,θα είναι αποδεκτός και από τους πολίτες και από τους συναδέλφους του . Άρα πριν αναλάβει υπεύθυνη θέση έχει ήδη αξιολογηθεί . Οι θέσεις Διευθυντών και Γενικών Διευθυντών θα πρέπει να κρίνονται από το σύνολο τον έλεγχο και την αποτελεσματικότητα της υπηρεσίας που διατέλεσαν . Ο Διευθυντής και ο Γενικός Διευθυντής θα πρέπει να δίνουν το όραμα της υπηρεσίας , να είναι υπεύθυνοι

για την καλή έξωθεν μαρτυρία . Έχουν διαπιστωθεί περιπτώσεις στην Δ.Δ όπου μακροχρόνια υπάλληλοι ή προϊστάμενοι να ενεργούν παραβατικά (χρηματισμός , κακή συμπεριφορά , κωλυσιεργία υποθέσεων ως ένδειξη εξουσίας κλπ) ενώ ο Διευθυντής παραμένει αμετακίνητος από την θέση του ως μη έχοντας καμία ευθύνη για το τι γινόταν στην υπηρεσία του . Αυστηρότερα λοιπόν κριτήρια αξιολόγησης όχι ως προς το αν ένας υπάλληλος κατέχει μια ξένη γλώσσα επιπλέον (που στο πλείστον των περιπτώσεων του δημοσίου δεν είναι απαραίτητο) αλλά στην γενική του εικόνα .

Συμπέρασμα

Οι αλλαγές στις κοινωνικές και οικονομικές δομές απαιτούν προσαρμογή της Δημόσιας Διοίκησης στις νέες απαιτήσεις των καιρών . Η Ελλάδα σήμερα βρίσκεται σε δύσκολη οικονομική κατάσταση, οι πόροι και οι δυνατότητες είναι περιορισμένες ,το ηθικό των δημοσίων υπαλλήλων είναι πολύ χαμηλό , άρα απαιτούνται κινήσεις και κυβερνητικές αποφάσεις οι οποίες να μην επιβαρύνουν τον κρατικό προυπολογισμό ,αυτό που θα λέγαμε ΄΄συμμάζεμα του Ελληνικού Δημοσίου ΄΄ .Σύμπτυξη τμημάτων και διευθύνσεων σε Δημόσιο και Νομικά Πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου ώστε να αποφύγουμε το φαινόμενο της Διεύθυνσης με μονοψήφιο αριθμό υπαλλήλων ή τμήματα με καθόλου υπαλλήλους . Ξεκάθαρες αρμοδιότητες σε Περιφέρειες , Δήμους και Αποκεντρωμένη Διοίκηση ώστε να εκ λήψη η αντιπαλότητα και η συναρμοδιότητα μεταξύ αιρετών και κρατικών υπηρεσιών . Δυνατότητα μείωσης των υπογραφών . Ο τελικός υπογράφων να είναι ο Διευθυντής της υπηρεσίας ο οποίος είναι και ο μόνος γνώστης του συγκεκριμένου αντικειμένου . Με στόχο την ταχύτερη εξυπηρέτηση των συναλλασσομένων και την σημαντική μείωση του χρόνου διεκπεραίωσης των υποθέσεων .

Αλλαγή στο προσοντολόγιο των Δημοσίων υπαλλήλων , δηλαδή να κατατάσσονται και να μοριοδοτούνται ανάλογα με τα προσόντα που απαιτεί η θέση και όχι με τα γενικά προσόντα του υπαλλήλου .

Για όλες αυτές τις αλλαγές η Ελληνική Δημόσια Διοίκηση έχει ένα μεγάλο πλεονέκτημα ,στην *ύπαρξη αξιόλογων στελεχών* προσανατολισμένων στη αποστολή και το όραμα της υπηρεσίας και της γενικότερης συσσωρευμένης πείρας που υπάρχει σ' αυτούς από την διαχείριση υποθέσεων. Οι Δημόσιοι λειτουργοί είναι άξιοι να συμπαρασταθούν στην πολιτική εξουσία , να οργανώσουν και να εμπνεύσουν τον γραφειοκρατικό μηχανισμό . Πολλά στελέχη «εμυήθησαν» στις νέες θέσεις μετά από μετεκπαιδεύσεις στην Ελλάδα και στο Εξωτερικό και έφεραν νέο πνεύμα στη διοίκηση . Ακόμη η Διοικητική ηγεσία αναγνώρισε την ανάγκη μιας πιο συμμετοχικής διοίκησης , δεχόμενη τις γνώμες και τις εισηγήσεις των στελεχών με προφανή ωφέλεια στη λειτουργία των υπηρεσιών. Τα υψηλόβαθμα τεχνοκρατικά στελέχη είναι δυνατόν να διαμορφώνουν πολιτικές που υποκαθιστούν στο ρόλο τους τα αιρετά πολιτικά πρόσωπα που σε τελευταία ανάλυση αυτά ηγούνται στους διάφορους τομείς της εκτελεστικής εξουσίας . Οι Διοικητικοί προιστάμενοι των Υπουργείων, είναι εισηγητές ποικιλίας διοικητικών πράξεων με γενικό περιεχόμενο, αλλά συγχρόνως λειτουργούν ως εισηγητές κανόνων νομοθετικού περιεχομένου ,άρα οι ανώτεροι κρατικοί λειτουργοί ασκούν πιο μεγάλη επίδραση στη διαμόρφωση της πολιτικής από πολλά από τα μέλη του Κοινοβουλίου . Έτσι θα υπάρξει μία παραδειγματική στροφή που θα μπορούσε να περιγραφεί ως μετάβαση από τη γραφειοκρατία στο δημόσιο management[19] . Το δημόσιο management συνιστά την κυρίαρχη πρόταση διοίκησης που δίνει έμφαση στα αποτελέσματα και όχι στους γραφειοκρατικούς τύπους .

[19] Από την Δημόσια γραφειοκρατία στο δημόσιο management Ν.Μιχαλόπουλος σελ 22

Β ι β λ ι ο γ ρ α φ ί α

- Αλεξανδρής Γεώργ. Β΄ Δημόσια Διοίκηση Βασικές Αρχές και Έννοιες
- Αθανασόπουλος. Σ Η Ελληνική Δημόσια Διοίκηση Εκδόσεις Παπαζήση Αθήνα 1983
- Ακαλίδης Σ Ελληνική Δ.Δ
- Βαγιάτης Γ .Διοίκηση Επιχειρήσεων και Οργανισμών ΄΄ Οργανωσιακή Θεωρία και συμπεριφορά ΕΑΠ Πάτρα 2002
- Ζευγαρίδης Σπύρος Οργάνωση της Δημ. Διοίκ. Τεύχος Α΄ Αθήνα 1979
- ΚΛΕΙΣΘΕΝΗΣ Πρόγραμμα εκσυγχρονισμού της ΔΔ
- Κόντης Θεμισ. Εισαγωγή στην Δημόσια Διοίκηση Εκδόσεις Σύγχρονη εκδοτική Αθήνα 2003
- Κωστούλας Γιώργ. Ι ΤοΜάνατζμεντ Ελληνική Εκδοτική
- Μιχαλόπουλος Ν Από την Δημόσια γραφειοκρατία στο δημόσιο management Αθήνα 2003 εκδόσεις Παπαζήση

- Μακρυδημήτρης Α., Ο « Μεγάλος Ασθενής » , εκδόσεις :Παπαζήσης. Αθήνα 1999

- Μπουραντάς Δ., « Μάνατζμεντ »: εκδόσεις Μπένου Αθήνα (2002)

- Ναξάκης Χ -.Μιχαλόπουλος.Φ.Μπατζιάς Εισαγωγή στην Διοικητική επιχειρήσεων και Οργανισμών ΄΄ Βασικές Αρχές Οργάνωσης και Διοίκησης ΕΑΠ Πάτρα 1999

- Σπανού Κ Ερευνητικό έργο με τίτλο ΄΄ Ο Εκσυγχρονισμός της ΔΔ Η αναβάθμιση των παρεχόμενων στον πολίτη υπηρεσιών . Γενική Γραμματεία Έρευνας και Τεχνολογίας , ΕΚΔΔ Φεβρουάριος 1997

- Φαναριώτης Π. 1999

- ΦΕΚ 45Α ΄΄ Κύρωση του Κώδικα Διοικητικής Διαδικασίας και άλλες διατάξεις

Άρθρα - Σημειώσεις

- Ομιλία Υπουργού Οικονομίας και Οικονομικών Γιώργου Αλογοσκούφη http://www.kpee.gr/default.asp?siteID=1&pageid=7&tablepageid=1&langid=1&entryID=22 (241100-1-2007)

- Άρθρο: Επανίδρυση του κράτους: οι αναγκαίες τομές (του Χρήστου Χατζηεμμανουήλ) http://kpee.greekgeeks.com/default.asp?siteID=1&pageid=9&tablepageid=4&langid=1&entryID= (241100-1-2007)

- Άρθρο: Η ανάγκη ενός κεντρικού μηχανισμού (του Λεωνίδα Κορρέ) http://www.kpee.gr/default.asp?pageid=9&pageCode=&tablepageID=4&pageNo=2&direction=asc &orderby=&langid=1&pages=1&entryID=11 (241100-1-2007)

-- Αρθρο Εφημερίδας «ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ» 18/2/2007.

- Αρθρο Εφημερίδας «ΚΕΡΔΟΣ» 2/6/2006

(http://www.ypes.gr/el/MediaCenter/Minister/Speeches/?id=e9d4954b-9474-4e9a-b1db-48e8314ca14f,

Παράρτημα

ΑΝΑΡΤΗΤΕΑ ΣΤΟ ΔΙΑΔΙΚΤΥΟ **Ηράκλειο, 23-1-2017**
ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ **Αριθμ. Πρωτ.**
ΑΠΟΚΕΝΤΡΩΜΕΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΗ ΚΡΗΤΗΣ
ΓΕΝΙΚΗ Δ/ΝΣΗ ΧΩΡΟΤΑΞΙΚΗΣ ΚΑΙ
ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΙΚΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ
Δ/ΝΣΗ ΥΔΑΤΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ & ΔΙΜΕΡΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ
Ταχ. Δ/νση: Πλ. Κουντουριώτη
Τ.Κ. 71202 ΗΡΑΚΛΕΙΟ

ΘΕΜΑ: ΕΠΑΝΑΧΟΡΗΣΗ άδειας εκτέλεσης έργου αξιοποίησης υδατικών πόρων – ανόρυξη ΓΕΩΤΡΗΣΗΣ για ΑΡΔΕΥΤΙΚΗ χρήση στην κα .....και στη θέση..... της Τ.Κ. ΑΓΙΟΥ .....
Δ.Ε. .....του Δήμου ΓΟΡΤΥΝΑΣ Π.Ε. ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ.
ΚΩΔΙΚΟΣ ΑΡΙΘΜΟΣ: ...../9

ΑΠΟΦΑΣΗ

Ο ΓΕΝΙΚΟΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ ΑΠΟΚΕΝΤΡΩΜΕΝΗΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΚΡΗΤΗΣ

ΕΧΟΝΤΑΣ ΥΠΟΨΗ:
1. Το Ν. 3852/2010 (ΦΕΚ 87/Α/7-6-2010) «Νέα Αρχιτεκτονική της Αυτοδιοίκησης και τηςΑποκεντρωμένης Διοίκησης-Πρόγραμμα Καλλικράτης».

2. **Το Π.Δ. 136/2010** Οργανισμός Αποκεντρωμένης Διοίκησης Κρήτης (ΦΕΚ 229/Α/27-12-2010).
3. **Την με Α.Π.373/27-1-2011 (ΦΕΚ 459/Β/23-3-2011** απόφαση Γενικού Γραμματέα Αποκεντρωμένης Διοίκησης Κρήτης: Παροχή εξουσιοδότησης υπογραφής «με εντολήΓενικού Γραμματέα» αποφάσεων εγγράφων και άλλων πράξεων στους Γενικούς Διευθυντές, στους Προϊσταμένους Διευθύνσεων και Προϊσταμένους Τμημάτων και Γραφείων των Υπηρεσιών της Αποκεντρωμένης Διοίκησης Κρήτης.
4. **Το Ν. 3199/9-12-2003** (ΦΕΚ280Α/2003) «Προστασία και διαχείριση των υδάτων – Εναρμόνιση με την Οδηγία 2000/60/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 23ης Οκτωβρίου 2000.
5. **Τις διατάξεις του άρθρου 13 της οδηγίας 2000/60/ΕΚ** για τη θέσπιση πλαισίου κοινοτικής δράσης στον τομέα της πολιτικής των υδάτων (EEL 337)
6. **Την με Α.Π οικ. 47630/16-11-2005** (ΦΕΚ 1688/Β/2005) Κοινή Υπουργική Απόφαση « Διάρθρωση της Διεύθυνσης Υδάτων της Περιφέρειας».
7. **Την με αριθμ. οικ. 146896/17-10-2014 (ΦΕΚ 2878/Β΄/27-10-2014** Κοινή Υπουργική Απόφαση «Κατηγορίες αδειών χρήσης και εκτέλεσης έργων αξιοποίησης των υδάτων. Διαδικασία και όροι έκδοσης των αδειών, περιεχόμενο και διάρκεια ισχύος τους και άλλες συναφείς διατάξεις».
8. **Το Π.Δ. 51/2007** (ΦΕΚ 54/Α/2007) «Καθορισμός μέτρων και διαδικασιών για την ολοκληρωμένη προστασία και διαχείριση των υδάτων…….».
9. **Το Ν. 3010/2002** «Εναρμόνιση του Ν. 1650/86 με τις Οδηγίες 97/11 ΕΕ και 96/61 ΕΕ, διαδικασία οριοθέτησης και ρυθμίσεις θεμάτων για τα υδατορέματα και άλλες διατάξεις.
10. **Το Ν. 1650/1986** (ΦΕΚ 160/Α/16-10-86) «Για την προστασία του περιβάλλοντος».
11. **Τις διατάξεις του ν. 998/1979 (ΦΕΚ Α΄289)** «Περί προστασίας των δασών και των δασικών εκτάσεων και του ν. 3208/2003 (ΦΕΚ Α΄ 303) όπως ισχύουν.
12. **Τις διατάξεις του π.δ. 148/2009 (ΦΕΚ Α΄190)** «Περιβαλλοντική ευθύνη για την πρόληψη και την αποκατάσταση των ζημιών στο περιβάλλον-Εναρμόνιση με την οδηγία 2004/35/ΕΚ…κ.λ.π.»
13. **Την με Α.Π. Φ16/6631/2-6-89** (ΦΕΚ/Β/428) κοινή απόφαση υπουργών «Προσδιορισμός κατώτατων και ανώτατων ορίων των αναγκαίων ποσοτήτων για την ορθολογική χρήση νερού στην άρδευση».
14. **Τη Α.Π. με Α.Π. Δ11/Φ16/8500/26-3-91** (ΦΕΚ/Β/174) κοινή απόφαση υπουργών «Προσδιορισμός κατώτατων και ανώτατων ορίων των αναγκαίων ποσοτήτων για την ορθολογική χρήση νερού στην ύδρευση».
15. **Την με αριθ. πρωτ.: 1595/30-6-2009** (ΦΕΚ 1333/Β/3-7-2009) κανονιστική απόφαση του Γενικού Γραμματέα Περιφέρειας Κρήτης «Περιοριστικά και λοιπά ρυθμιστικά μέτρα, στις χρήσεις και τη λειτουργία των έργων αξιοποίησης υδατικών πόρων, με στόχο την προστασία και τη διαχείριση του υδατικού δυναμικού της λεκάνης απορροής της Κρήτης.
16. **Την υπ. Αριθμ. 706/2010 (ΦΕΚ Β΄1383) απόφαση της Εθνικής Επιτροπής Υδάτων** «Καθορισμός των λεκανών απορροής ποταμών της χώρας και ορισμού των αρμόδιων Περιφερειών για τη διαχείριση και προστασία τους». Όπως τροποποιήθηκε και ισχύει.
17. **Την με Α.Π. 1958/2012 (ΦΕΚ 21/Β/13-1-2012) απόφαση ΥΠΕΚΑ** «Κατάταξη δημοσίων έργων και δραστηριοτήτων σε κατηγορίες και υποκατηγορίες σύμφωνα με το άρθρο 1 παρ. 4 του Ν. 4014/21-6-2011 (ΦΕΚ Α209/2011».
18. **Το Ν. 4071/2012 (ΦΕΚ 85/Α/11-4-2012)** «Ρυθμίσεις για τη τοπική αυτοδιοίκηση και την αποκεντρωμένη διοίκηση Ενσωμάτωση Οδηγίας 2009/50/ΕΚ».

19. **Το Ν. 4258/2014 (ΦΕΚ Α΄94/2014) με θέμα:** Διαδικασία οριοθέτησης και ρυθμίσεις θεμάτων για τα υδατορέματα- ρυθμίσεις πολεοδομικής νομοθεσίας και άλλες διατάξεις.
20. **Την με Α.Π. οικ. 150673/13-7-2011 Εγκύκλιο της Ειδικής Γραμματείας Υδάτων** με θέμα: Αρμοδιότητες των Αποκεντρωμένων Διοικήσεων και Περιφερειών της Χώρας στον τομέα των υδάτων βάσει του Ν. 3852/2010.
21. **Την με αριθμ. 171923/20-11-2013 (ΦΕΚ Β/3071/3-12-2013) Κ.Υ.Α. «**Πρότυπες Περιβαλλοντικές Δεσμεύσεις για έργα και δραστηριότητες της κατηγορίας Β΄ της 2ης Ομάδας Υδραυλικά έργα του παραρτήματος ΙΙ της υπ. Αριθμ. 1958/2012 υπουργικής απόφασης, όπως εκάστοτε ισχύει».
22. **Την σχετική** αίτηση - δήλωση του ενδιαφερομένου για μη εκτέλεση του έργου λογω οικονομικής δυσκολίας .
23. **την από 28-11-2016 υπεύθυνη δήλωση του γεωλόγου κ. .....**
24. Την από 30/11/2016 διαβίβαση της αίτησης του ενδιαφερομένου και τα δικαιολογητικά που την συνοδεύουν.
25. Την από 30-11-2016 θετική εισήγηση του Τμήματος Υδροοικονομίας Περιφ. Κρήτης.

ΑΠΟΦΑΣΙΖΟΥΜΕ

1.Χορηγούμε άδεια εκτέλεσης έργου στην κα .....και στη θέση .....της Τ.Κ. ..... Δ.Ε. ..... του Δήμου ΓΟΡΤΥΝΑΣ Π.Ε. ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ, όπως ορίζεται στο συνημμένο της απόφασης τοπογραφικό χάρτη, που ανήκει στο Υδατικό Διαμέρισμα 00 και στη λεκάνη απορροής GR 40.
2. Τα βασικά χαρακτηριστικά του έργου είναι τα ακόλουθα:
Ανόρυξη ΓΕΩΤΡΗΣΗ για χρήση ΑΡΔΕΥΤΙΚΗ στη θέση που σημειώνεται στο συνημμένο χάρτη. Η θέση ανόρυξης της ευρίσκεται σε χώρο ιδιοκτησίας του ενδιαφερομένου και με συντεταγμένες σε ΕΓΣΑ ...: Χ=5000000, Ψ=300000.
Η θέση του υδροληπτικού έργου να απέχει απόσταση μεγαλύτερη των 500μ. Από πάσης φύσης υφιστάμενα δημοτικά υδροληπτικά έργα και 300 από ιδιωτικές γεωτρήσεις και πηγάδια εφόσον πρόκειται για ανόρυξη γεώτρησης και 100μ. Από ιδιωτικά πηγάδια εφόσον πρόκειται για ανόρυξη πηγαδιού, 5 μ. από τα όρια της ιδιοκτησίας και 5 μ. από αγροτικό δρόμο.
Ειδικότερα τα τεχνικά χαρακτηριστικά κατασκευής του υδροληπτικού έργου είναι:
- Μέγιστο βάθος τελικής διάτρησης : 150μ.
- Μέγιστο βάθος σωλήνωσης : 150μ.
- Διάμετρος σωλήνωσης : 6-7΄΄
- Δοκιμαστική άντληση : 12 ώρες
- Ετήσιος όγκος νερού: 5.000 κ.μ.
Η άδεια αυτή αφορά αυστηρά μόνο τη χρήση ή και το έργο για το οποίο εκδόθηκε και απαγορεύεται η κατά οιοδήποτε τρόπο αλλαγή της χρήσης ή εκτέλεσης άλλου έργου.
4. Η προθεσμία εκτέλεσης του έργου ορίζεται σε (12) δώδεκα μήνες από την ημερομηνία έκδοσης της άδειας. Η άδεια παύει να ισχύει σε περίπτωση που παρέλθει η προθεσμία χωρίς να εκτελεστεί το έργο. Είναι δυνατόν να χορηγηθεί παράταση εκτέλεσης του έργου η οποία δεν μπορεί να υπερβαίνει τη διάρκεια της αρχικής προθεσμίας, εφόσον έχει υποβληθεί αίτηση του ενδιαφερομένου πριν τη λήξη της αρχικής προθεσμίας.

Η άδεια αυτή είναι δυνατόν:
1 να τροποποιηθεί, πριν από την λήξη της, για λόγους που αφορούν το χρήστη μετά από νέα σχετική αίτηση του,
2 να ανακληθεί ή καταργηθεί ή τροποποιηθεί από την υπηρεσία πριν την λήξη της εφόσον, συντρέχουν οι λόγοι που αναφέρονται στις παραγράφους του άρθρου 13 του Ν. 3199/2003.
Να τηρούνται οι υποχρεώσεις και οι απαιτήσεις που προκύπτουν από την υφιστάμενη περιβαλλοντική νομοθεσία.
Το έργο ή η δραστηριότητα δεν θα πρέπει να έρχεται σε αντίθεση με τυχόν ειδικούς περιορισμούς, που έχουν τεθεί στην περιοχή εγκατάστασης ή με ειδικές διατάξεις που ενδεχομένως θέτουν όρους ή/ και περιορισμούς ως προς την κατασκευή ή/και τη λειτουργία του.
Η αποψίλωση τυχόν βλάστησης να περιοριστεί στο ελάχιστο δυνατό και αποκλειστικά για τις ανάγκες κατασκευής του έργου.
Να ληφθούν όλα τα απαραίτητα μέτρα για την αποφυγή κάθε μορφής ρύπανσης των υδάτων από στερεά απόβλητα, άχρηστα υλικά, ορυκτέλαια κ.λ.π. κατά υη φάση κατασκευής του έργου.
Τα μηχανήματα και οι διατάξεις που θα χρησιμοποιηθούν να φέρουν όλες τις απαραίτητες από τη νομοθεσία αδειοδοτήσεις. Τα γεωτρύπανα να συνοδεύονται από δίπλωμα χειριστή και ειδική άδεια μηχανήματος έργου που θα απαιτηθούν για τη κατασκευή του έργου να εξασφαλίζονται από νομίμως λειτουργούσες εγκαταστάσεις παραγωγής αδρανών υλικών ή από το ίδιο το έργο.
Να λαμβάνονται όλα τα απαραίτητα μέτρα πυρασφάλειας, πυροπροστασίας και ελαχιστοποίησης του κινδύνου μετάδοσης πυρκαγιάς σε παρακείμενες περιοχές.
Σε περίπτωση που το έργου εκτελείται πλησίον δάσους ή δασικών εκτάσεων και επί πλέον περιλαμβάνει αντλητικό συγκρότημα, ο σχεδιασμός του πρέπει να παρέχει τη δυνατότητα χρήσης του για ανεφοδιασμό οχημάτων πυρόσβεσης.
Μετά την ολοκλήρωση των εργασιών κατασκευής, να γίνει πλήρης αποκατάσταση του χώρου του εργοταξίου και όλων των θέσεων οι οποίες θα έχουν αλλοιωθεί από τις διάφορες δραστηριότητες.
Στις υδρογεωτρήσεις να τοποθετηθεί πιεζομετρικός σωλήνας παραπλεύρως της κύριας σωλήνωσης εξωτερικά ή πλαστικός πιεζομετρικός σωλήνας εσωτερικά ώστε να είναι δυνατή η μέτρηση στάθμης από οποιανδήποτε αρμόδια υπηρεσία ελέγχου.
Στις υδρογεωτρήσεις να τοποθετηθεί περιφραγματική σωλήνωση με τσιμέντωση για επιφανειακή σφράγιση και προστασία της υδροληψίας.
16. Να συγκεντρωθούν και να αξιολογηθούν κατά τη διάτρηση όλα τα γεωλογικά δεδομένα (λιθοστρωματογραφικά, υδρογεωλογικά στοιχεία, υδραυλικοί παράμετροι του υδροφορέα κ.λ.π.) που θα βοηθήσουν στην πλήρη κατανόηση του υδρογεωλογικού καθεστώτος και στον ακριβή προσδιορισμό των χαρακτηριστικών του.
Να καλυφθεί η υδρογεώτρηση / πηγάδι κατά τρόπο που να αποκλείει τον κίνδυνο ατυχημάτων σε ανθρώπους και ζώα.
Ο δικαιούχος υποχρεούται για την άμεση γνωστοποίηση στην αδειοδοτούσα αρχή περιστατικών έκτακτης ανάγκης που προβλέπονται στο άρθρο 9 της με αριθμ. 146896/2014 ΚΥΑ.
Ο δικαιούχος υποχρεούται να μην τοποθετήσει αντλητικό συγκρότημα πριν η αρμόδια υπηρεσία, αν το κρίνει σκόπιμο, να προχωρήσει στον έλεγχο των τεχνικών χαρακτηριστικών του έργου (βάθος-διάμετρος κ.λ.π.)

Η χορήγηση της άδειας αυτής δεν απαλλάσσει τον ενδιαφερόμενο από την υποχρέωση άλλων προβλεπόμενων εγκρίσεων ή αδειών και τήρησης όρων και περιορισμών για την εγκατάσταση και λειτουργία του συνολικού έργου, όπως καθορίζονται κατά περίπτωση από την ισχύουσα Νομοθεσία.
Ο χρήστης υποχρεούται να παρέχει οποιαδήποτε διευκόλυνση στα αρμόδια όργανα για τον έλεγχο, της τήρησης των όρων της άδειας, καθώς και άλλα στοιχεία απαραίτητα για το σκοπό αυτό. Επίσης ο ιδιοκτήτης υποχρεούται να λαμβάνει όλα τα απαραίτητα μέτρα ασφαλείας κατά περίπτωση, ώστε να μην υπάρχει κίνδυνος πρόκλησης οποιουδήποτε ατυχήματος από το έργο.
Ο χρήστης υποχρεούται να συμμορφωθεί με την ισχύουσα νομοθεσία που αφορά στην προστασία των υδάτων από ρυπάνσεις (Ν. 1650/1986) και στη διάθεση αποβλήτων (οικ 145116/2-2-2011 ΚΥΑ ΦΕΚ 354/Β/2011).
23. Η μη τήρηση των όρων της άδειας αυτής και γενικότερα των όρων του Ν. 3199/2003 επισύρει τις νόμιμες διοικητικές κυρώσεις, σύμφωνα με το άρθρο 13 του παραπάνω νόμου και τις ποινικές κυρώσεις που προβλέπονται στο άρθρο 28 του Ν. 1650/1986.
Ο δικαιούχος υποχρεούται να τοποθετήσει υδρομετρητή για τον έλεγχο και τη καταγραφή της χρησιμοποιούμενης ποσότητας νερού.
Ο ενδιαφερόμενος υποχρεούται να ενημερώσει την αρμόδια υπηρεσία, 10 ημέρες ενωρίτερα, για την έναρξη των εργασιών κατασκευής του υδροληπτικού έργου, ώστε η υπηρεσία, αν το κρίνει απαραίτητο, να παρακολουθήσει τις εργασίες αυτές με σκοπό την εξαγωγή συμπερασμάτων που αφορούν τον υδροφορέα.
Ο δικαιούχος υποχρεούται εφόσον το έργο κριθεί παραγωγικό να προχωρήσει στην έκδοση άδειας χρήσης νερού προσκομίζοντας στην αρμόδια Υπηρεσία όλα τα απαραίτητα δικαιολογητικά.
(ΜΟΝΟ ΓΙΑ ΙΔΙΩΤΕΣ) σε περίπτωση μεταγενέστερης πλήρους κάλυψης των αναγκών σε νερό από δίκτυο αντίστοιχης χρήσης νερού, η άδεια ανακαλείται και το αντίστοιχο έργο τίθεται εκτός λειτουργίας.

ΜΕ ΕΝΤΟΛΗ
ΑΣΚΟΥΝΤΑ ΚΑΘΗΚΟΝΤΑ ΓΕΝΙΚΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΕΑ ΑΔΚ
Ο ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΠΙΝΑΚΑΣ ΑΠΟΔΕΚΤΩΝ
1. Ενδιαφερόμενος

2. ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΚΡΗΤΗΣ
Δ/ΝΣΗ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ & ΧΩΡΙΚΟΥ ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΥ